

โครงการพิเศษทางจิตวิทยา

เรื่อง บุคลิกภาพแบบเอ-บี สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง
กับการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

จัดทำโดย

นางสาวทัดดาว สลุงโครพ

รหัสนักศึกษา 590801425887

สาขาวิชาจิตวิทยา คณะจิตวิทยา

โครงการนี้เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชา จว.404 โครงการพิเศษทางจิตวิทยา

ปีการศึกษา 2562

คณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

ชื่อ-สกุล	: นางสาวทัตดาว สลุงโครพ
ชื่อ โครงการงานพิเศษทางจิตวิทยา	: บุคลิกภาพแบบเอ-บี สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองกับการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
หลักสูตร	: ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา
อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการ	: อาจารย์ณภาพร อยู่ถาวร
ปีการศึกษา	: 2562

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษา 2) เปรียบเทียบการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษา จำแนกตาม ลำดับการเกิด บุคลิกภาพแบบเอ-บี และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองกับการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิตที่กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2562 จำนวน 381 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียน แบบสอบถามบุคลิกภาพ และแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติ t-test ที่เป็นอิสระต่อกัน (t-test for Independent Sample) สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) และสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Correlation) คำนวณโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

ผลการศึกษา พบว่า

1. การปรับตัวด้านการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44 จากคะแนนเต็ม 5
2. นักศึกษาที่มีลำดับการเกิดต่างกันมีการปรับตัวด้านการเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่มีลำดับการเกิดเป็นลูกคนสุดท้อง มีการปรับตัวด้านการเรียนดีกว่านักศึกษาที่เป็นลูกคนโตและลูกคนกลาง ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน
3. นักศึกษาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาหรือผู้ปกครองต่างกัน มีการปรับตัวด้านการเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาหรือผู้ปกครองระดับปานกลาง (20,001 - 25,000 บาท) มีการปรับตัวด้านการเรียนดีกว่านักศึกษาที่ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาหรือผู้ปกครองระดับต่ำ (ตั้งแต่ 15,000 - 20,000 บาท) ระดับต่ำสุด (ต่ำกว่า 15,000 บาท) และระดับสูงสุด (มากกว่า 30,000 บาท ขึ้นไป) ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน
4. นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพต่างกัน มีการปรับตัวด้านการเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแบบเอ มีการปรับตัวด้านการเรียนดีกว่านักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแบบบี
5. สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .584 ซึ่งผลการวิเคราะห์ที่ได้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

กิตติกรรมประกาศ

โครงการพิเศษทางจิตวิทยาฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความอนุเคราะห์ของ อาจารย์ณภาพร อยู่ถาวร อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการพิเศษทางจิตวิทยา และคณาจารย์คณะจิตวิทยา รายนามดังต่อไปนี้ รองศาสตราจารย์ ดร.คมเพชร ฉัตรศุภกุล รองศาสตราจารย์ ประณต คำนิม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เจษฎา อังกาบสี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธัมมัญญิตตา อยู่เจริญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อรรควิช จาริกจาริต และอาจารย์ ดร.อิวัฒน์ รัตนวงศ์แซ ซึ่งให้ความช่วยเหลือและเมตตาแก่ผู้ศึกษาพร้อมกรุณาให้การเสนอแนะนำปรึกษา ตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ เพื่อความสมบูรณ์ของโครงการพิเศษทางจิตวิทยาฉบับนี้ ผู้ศึกษาจึงขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

กราบขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.มณฑิรา จารุเพ็ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธัมมัญญิตตา อยู่เจริญ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ อรรควิช จาริกจาริต ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ในการเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ตลอดจนให้คำแนะนำ แก้ไข ปรับปรุงข้อบกพร่องของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ให้ถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ ดร.วัลลภ สุวรรณดี อธิการบดีมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต และกราบขอขอบพระคุณอธิการบดีมหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลบันทึกผลลงใช้กับนักศึกษามหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต

ขอขอบพระคุณ นางสาวสุธารัตน์ จามจรี เจ้าหน้าที่ประจำคณะจิตวิทยา ที่ให้ความกรุณาประสานงาน และช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ ตลอดระยะเวลาในการจัดทำโครงการพิเศษทางจิตวิทยาฉบับนี้

ขอขอบพระคุณนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ที่ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถาม นำมาซึ่งข้อมูลที่มีคุณค่ายิ่งในการศึกษาครั้งนี้ และขอขอบพระคุณเพื่อนนักศึกษาคณะจิตวิทยา ที่ให้กำลังใจ ให้ความช่วยเหลือ ให้ความรักและความปรารถนาดีต่อผู้ศึกษาตลอดมา

สุดท้ายนี้ ผู้ศึกษาขอกราบขอขอบพระคุณ คุณพ่อแก้ว คุณแม่เนียง สลุงโครพ คุณป้ากิง ป้าก้าน สลุงโครพ คุณตานีอด คุณน้ำสนม บึงสลุงและครอบครัว บุคคลที่สำคัญที่สุดในชีวิต ผู้ซึ่งให้การสนับสนุน คอยให้รัก ความช่วยเหลือในเรื่องต่าง ๆ ตลอดจนให้กำลังใจ ให้ความหวังใยและความปรารถนาดีต่อผู้ศึกษาตลอดมา

คุณค่าของโครงการพิเศษทางจิตวิทยาฉบับนี้ ขอมอบแด่ ครอบครัว คณาจารย์ ผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่เป็นผู้ให้การสนับสนุน ให้ความช่วยเหลือ ให้ความรัก ให้ความหวังใย และให้กำลังใจ ตลอดจนนักวิชาการสาขาวิชาต่าง ๆ ที่ผู้ศึกษาได้อ้างอิงดังปรากฏในโครงการพิเศษทางจิตวิทยาฉบับนี้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้โครงการพิเศษฉบับนี้สำเร็จเสร็จสมบูรณ์

ทัตดาว สลุงโครพ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1. บทนำ.....	1
1. หลักการและเหตุผล.....	1
2. วัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้า.....	3
3. ความสำเร็จของการค้นคว้า.....	3
4. ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	3
4.1 ประชากร.....	3
4.2 กลุ่มตัวอย่าง.....	3
4.3 ตัวแปรที่ศึกษา.....	3
4.4 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
4.5 นิยามปฏิบัติการ.....	4
5. กรอบแนวคิดของการศึกษาค้นคว้า.....	6
6. สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	6
2. เอกสารและงานที่เกี่ยวข้อง.....	7
1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียน.....	8
1.1 ความหมายของการปรับตัว.....	8
1.2 ความหมายของการปรับตัวด้านการเรียน.....	9
1.3 ความสำคัญของการปรับตัว.....	10
1.4 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียน.....	12
1.5 การวัดการปรับตัวด้านการเรียน.....	15
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับลำดับการเกิด.....	15
2.1 ความหมายของลำดับการเกิด.....	15
2.2 แนวคิดลำดับการเกิด (Birth Order) ของแอ็ดเลอร์.....	16
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพแบบเอและแบบบี.....	19
3.1 ความหมายของบุคลิกภาพ.....	19
3.2 ความสำคัญของบุคลิกภาพ.....	20
3.3 การศึกษาบุคลิกภาพแบบเอ-บี.....	22
3.4 การวัดบุคลิกภาพแบบเอและแบบบี.....	23

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง.....	24
4.1 ความหมายของสัมพันธภาพระหว่างบุคคล.....	24
4.2 ความหมายของสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง.....	25
4.3 ความสำคัญของสัมพันธภาพระหว่างบุคคล.....	27
4.4 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างบุคคล.....	28
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียน.....	31
5.1 ลำดับการเกิดกับการปรับตัวด้านการเรียน.....	31
5.2 ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาหรือผู้ปกครองกับการปรับตัวด้านการเรียน.....	31
5.3 บุคลิกภาพแบบเอและบีกับการปรับตัวด้านการเรียน.....	32
5.4 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองกับการปรับตัวด้านการเรียน.....	33
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	35
1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	35
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา.....	35
3. การเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา.....	41
4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
4. ผลการศึกษาค้นคว้า.....	43
1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล.....	44
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการปรับตัวด้านการเรียน และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับผู้ปกครอง.....	45
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน.....	49
5. สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	52
1. วัตถุประสงค์ของการค้นคว้าศึกษา.....	52
2. สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	52
3. ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	53
4. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	53

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5. สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	53
6. อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า.....	55
7. ข้อเสนอแนะ.....	60
7.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้.....	60
7.2 ข้อเสนอในการศึกษาต่อไป.....	60
บรรณานุกรม.....	61
ภาคผนวก.....	65
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องของเครื่องมือ ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	66
ภาคผนวก ข หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญ และหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล เพื่อการศึกษาค้นคว้า.....	68
ภาคผนวก ค ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	83
ภาคผนวก ง ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของเครื่องมือที่ใช้ใน การศึกษาค้นคว้า.....	88
ภาคผนวก จ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	95
ประวัติผู้ศึกษาค้นคว้า.....	102

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 3-1 ตัวอย่างแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล.....	36
ตารางที่ 3-2 ตัวอย่างแบบสอบถามบุคลิกภาพ.....	37
ตารางที่ 3-3 ตารางสรุปข้อคำถามในแต่ละขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ.....	38
ตารางที่ 3-4 ตัวอย่างแบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียน.....	38
ตารางที่ 3-4 ตัวอย่างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง.....	39
ตารางที่ 3-5 ตารางสรุปข้อคำถามในแต่ละขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ.....	41
ตารางที่ 4-1 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม ลำดับการเกิด.....	44
ตารางที่ 4-2 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง.....	44
ตารางที่ 4-3 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม บุคลิกภาพแบบเอ-บี.....	45
ตารางที่ 4-4 ค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปรับตัวด้านการเรียน จำแนกเป็นรายข้อ.....	45
ตารางที่ 4-5 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง จำแนกเป็นรายข้อ.....	47
ตารางที่ 4-6 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบการปรับตัวด้านการเรียน จำแนกตาม ลำดับการเกิด.....	49
ตารางที่ 4-7 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจำแนกตาม ลำดับการเกิด.....	49
ตารางที่ 4-8 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบการปรับตัวด้านการเรียน จำแนกตาม ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง.....	50
ตารางที่ 4-9 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาที่ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาหรือผู้ปกครองต่างกัน.....	50
ตารางที่ 4-10 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบการปรับตัวด้านการเรียน จำแนกตาม บุคลิกภาพแบบเอ-บี.....	51
ตารางที่ 4-11 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองกับการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษา.....	51

สารบัญภาพ

ภาพประกอบที่	หน้า
ภาพที่ 1-1 กรอบแนวความคิดในการศึกษาค้นคว้า.....	6

บทที่ 1 บทนำ

1. หลักการและเหตุผล

จากสภาพสังคมในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงในทุกด้านไม่ว่าจะเป็นรูปแบบการดำเนินชีวิต และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวนี้บุคคลไม่อาจหลีกเลี่ยงและจำเป็นต้องมีการปรับตัว เพื่อให้ตนเองสามารถดำเนินชีวิตได้ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลง ดังที่ วิกาพร มาพสุข (2552 อ้างถึงใน ไหมไทย ไซยพันธุ์ และ จิระสุข สุขสวัสดิ์. 2557: 10-11) กล่าวว่า มนุษย์จำเป็นต้องมีการปรับตัวเพื่อให้สามารถอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เป็นปัญหาและสามารถปรับหรือเปลี่ยนแปลง การดำเนินชีวิตของตนในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างปกติสุข สอดคล้องกับ ดังที่ นิภา นิธยาน (2530: 14) กล่าวว่า การปรับตัวเป็นวิถีทางไปสู่ความสุขและความสำเร็จ ในชีวิตปัจจุบันมิได้ราบรื่นและง่ายดายเช่นแต่ก่อน การปรับตัวที่ดีและมีประสิทธิภาพซึ่งเป็นผลให้เกิดสุขภาพจิตที่ดีจึงเป็นเรื่องที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการดำเนินชีวิตของคนทุกคน ทั้งนี้เพราะความต้องการและความปรารถนาของคนเรามีخواงจะได้รับการตอบสนองเสมอไป แต่ละสังคมจะมีวัฒนธรรมเป็นเครื่องกำหนดแนวทางพฤติกรรม ฉะนั้นคนเราจึงต้องรู้จักที่จะปรับตัวให้เข้าสู่แบบแผนของวัฒนธรรมแห่งสังคมที่ตนสังกัดอยู่ให้ได้ชีวิตจึงจะมีความสุข

การปรับตัว หมายถึง กระบวนการที่บุคคลยอมรับและจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับตนเอง ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสมโดยปรับเปลี่ยนทางด้านความรู้สึกนึกคิด หรือพฤติกรรมให้เหมาะสม สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและความต้องการของตนเอง ให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีระหว่างบุคคลและดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข (ศิริรัตน์ วาปี. 2558: 9) การปรับตัวมีความสำคัญอย่างยิ่งกับบุคคลโดยเฉพาะ ในช่วงวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยที่ผ่านพ้นจากวัยเด็กและกำลังจะก้าวเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ จึงเป็นวัยที่จำเป็นต้องปรับตัวอย่างมาก การปรับตัวประเภทหนึ่งที่มีความสำคัญและส่งผลทั้งในปัจจุบันและอนาคตของวัยรุ่น คือ การปรับตัวด้านการเรียนโดยการปรับตัวทางการเรียน หมายถึง การเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคคลให้สอดคล้องกับลักษณะของการเรียน โดยเห็นได้จากการแสดงออกของผู้เรียนที่เกี่ยวกับการตั้งใจเรียน เอาใจใส่ต่อการเรียนทั้งในห้องเรียน และนอกห้องเรียน มีความหวังจะเรียนให้ได้ดี รู้จักขอคำปรึกษาช่วยเหลือด้านการเรียนจากบุคคลต่าง ๆ ยอมรับการทำงานเป็นทีม กล่าวอภิปรายและซักถามข้อข้องใจกับอาจารย์ สามารถควบคุมความวิตกกังวลในการสอบได้ มีความพึงพอใจในการเรียนสามารถเรียนได้อย่างมีความสุข โดยที่การเรียนในที่นี้รวมถึง การแสดงออกของผู้เรียนที่เกี่ยวกับความอยากเรียน การแสดงต่อการเรียน สมาธิในการเรียน จัดลำดับเรื่องที่เรียน ความเข้าใจ ความพร้อมในการเรียน การทบทวนบทเรียน การพยายามตั้งใจเรียน และการเตรียมตัวก่อนเรียน โดยที่การแสดงออกนั้นเป็นไปอย่างมีความสุขและประสบความสำเร็จในการเรียน (สุวิทย์ เจริญผล. 2547: 26) จากที่กล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่าการปรับตัวด้านการเรียนมีความสำคัญ โดยหากผู้เรียนมีการปรับตัวด้านการเรียนดีก็จะสามารถทำให้ชีวิตการเรียนดำเนินไปได้อย่างมีความสุขและประสบความสำเร็จในการเรียน เมื่อประสบกับปัญหาในการเรียน รู้จักวิธีการแก้ปัญหาอย่างถูกต้องอย่างมีสติและสามารถแก้ปัญหาได้ ทำให้มีบุคลิกภาพดีสามารถปรับตัวในการปรับตัวด้านการเรียนได้อย่างเหมาะสม เป็นรากฐานที่ดีมีความมั่นคงของบุคลิกภาพ นำไปใช้ในการปรับตัวในการทำงานในอนาคตต่อไป สามารถจัดการกับอารมณ์ได้ดี หากมีความเครียดจากการเรียนก็จะรู้วิธีจัดการความเครียด มีวิธีผ่อนคลายความเครียด ปรับอารมณ์ได้อย่างเหมาะสม (ปิยวรรณ สิ้นสมใจ. 2559: 9)

การปรับตัวด้านการเรียนได้ดั้นเกี่ยวข้องกับปัจจัยหลายประการ จากการศึกษาค้นคว้าผู้ศึกษาพบว่า ลำดับการเกิดเป็นปัจจัยหนึ่งมีความเกี่ยวข้องกับการปรับตัว ดังที่ นิภา นิธยาน (2530: 136 -138) กล่าวว่า ลำดับที่เกิด ของเด็กก่อนหรือหลัง มีผลต่อการปรับตัวทางอารมณ์ไม่น้อยกว่าลักษณะอื่นๆ

ที่จะส่งผลต่อลักษณะของเด็ก และเป็นสาเหตุสำคัญของการปรับตัวและการพัฒนาบุคลิกภาพ เด็กที่เกิดเป็นลูกคนแรกย่อม หมายถึง การเป็นลูกคนเดียวอยู่ช่วงระยะเวลาหนึ่งจนกว่าจะมีน้องใหม่ ลูกคนแรกมักมีความอิจฉาริษยามากกว่าลำดับที่อื่น เพราะจากการที่เคยได้รับความสนใจอย่างเต็มที่จากผู้เลี้ยงดูก็ถูกแบ่งปันไปให้พี่น้อง ทั้งต้องปฏิบัติตามคำสั่งและคำเรียกร้องจากผู้เลี้ยงดูอีกมากมาย ประกอบกับต้องเริ่มมีภาระรับผิดชอบน้อง ๆ ซึ่งสถานการณ์เช่นนี้ อาจก่อให้เกิดปัญหาทางบุคลิกภาพ เช่น เป็นคนขี้อาย ปรับตัวได้ยาก เก็บตัว โน้มเอียงที่จะคิดฝันเลื่อนลอย มีพฤติกรรมซัดซิ้น ก้าวร้าว รุกราน การเป็นลูกคนกลางนั้นมักจะไม่ได้รับความสนใจ ความรัก ความเอาใจใส่ จากผู้เลี้ยงดูเท่ากับลำดับที่อื่น ผลก็คือทำให้เด็กเกิดความน้อยเนื้อต่ำใจในตนเอง และลูกคนสุดท้ายยังมีความโน้มเอียงที่จะมีปัญหาในการปรับตัว เด็กอาจจะกลายเป็นคนช่างกลัว ช่างวิตก กังวลชอบต่อต้านซัดซิ้น หรือถ้าได้รับการตามใจมากเกินไปจากผู้เลี้ยงดู เด็กจะมีบุคลิกภาพในการปรับตัวแบบทารก ซึ่งต้องคอยพึ่งผู้อื่น คิดว่าเมื่อมีปัญหาจะต้องมีผู้ช่วยเหลือ มีลักษณะนิสัยลึกลับที่จะตัดสินใจด้วยตนเอง หรือพึ่งพาผู้เลี้ยงดูอย่างแยกไม่ออก อาลัยอาวรณ์ในความปกป้องคุ้มครองจากผู้เลี้ยงดู ในส่วนของภาวะเศรษฐกิจ พบว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวที่มีความแตกต่างกันมีความเกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียน ดังที่ อริสรา จารุรัตน์ (2547: 112) ที่ทำการศึกษารื่อง ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียนในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในพื้นที่การศึกษานนทบุรีเขต 1 พบว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับ ธาราวดี อธิมาทรานนท์ (2548: 96) ที่ทำการศึกษารื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวในการเรียนหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ของนักศึกษาพยาบาล คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล พบว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางลบกับการปรับตัวในการเรียนของนักศึกษาพยาบาล หลักสูตรพยาบาลศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามธิบดี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในด้านบุคลิกภาพผู้ศึกษาพบว่า บุคลิกภาพแบบเอและบุคลิกภาพแบบบีมีความสัมพันธ์กับการปรับตัวด้านการเรียน ดังที่ พระมหาวชิรพงศ์ วชิรวโส (ตาลอ่อน) (2552: 95) ที่ทำการศึกษารื่อง องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวิสุทธิกษัตริย์ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า บุคลิกภาพที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวิสุทธิกษัตริย์ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 นอกจากนี้ยังพบว่า สัมพันธภาพกับผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียน ดังที่ อมรรรัตน์ หอมชื่น (2548: 60) ที่ทำการศึกษารื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนไทยบริหารธุรกิจและพาณิชย์การ เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร พบว่า สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ด้วยหลักการและเหตุผลข้างต้น ผู้ศึกษาจึงสนใจศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต โดยศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ลำดับการเกิด ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว บุคลิกภาพแบบเอและแบบบี สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง เพื่อให้ได้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์ในการส่งเสริมและพัฒนานักศึกษาให้มีการปรับตัวด้านการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นักศึกษาสามารถเรียนรู้ได้ดีขึ้นและสามารถสำเร็จการศึกษาได้ตามเป้าหมาย

2. วัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้า

- 2.1 เพื่อศึกษาระดับการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษา
- 2.2 เพื่อเปรียบเทียบการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษา จำแนกตาม ลำดับการเกิด บุคลิกภาพแบบเอ-บี และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว
- 2.3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง กับการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษา

3. ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ทำให้ทราบระดับการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษา และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษา ซึ่งสามารถนำมาใช้เป็นข้อมูลสำหรับอาจารย์ ผู้บริหาร และผู้ที่เกี่ยวข้อง ในการส่งเสริมและพัฒนานักศึกษาให้มีการปรับตัวด้านการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพื่อให้ นักศึกษาสามารถเรียนรู้ได้ดีขึ้นและสามารถสำเร็จการศึกษาได้ตามเป้าหมาย

4. ขอบเขตการศึกษาค้นคว้า

4.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิตที่กำลังอยู่ในปีการศึกษา 2562 จำนวน 7,565 คน (ข้อมูลจากสำนักทะเบียนและประมวลผล มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ข้อมูล ณ วันที่ 13 กันยายน พ.ศ. 2562)

4.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ที่กำลังอยู่ในปีการศึกษา 2562 จำนวน 381 คน ซึ่งกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากการเปิดตารางสำเร็จรูปของทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane, 1967: 886-887 อ้างถึงใน ชูศรี วงศ์รัตน์, 2553: 63-64) โดยขนาดตัวอย่างที่จากประชากร จำนวน 8,000 คน ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% และระดับความคลาดเคลื่อนที่ 5% และผู้ศึกษาใช้วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (สุจิตรา บุญยนต์พันธุ์, 2560: 163)

4.3 ตัวแปรที่ศึกษา

4.3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

- 1) ลำดับการเกิด แบ่งเป็น
 - 1.1) ลูกคนโต
 - 1.2) ลูกคนกลาง
 - 1.3) ลูกคนสุดท้อง
 - 1.4) ลูกคนเดียว
- 2) ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง แบ่งเป็น
 - 2.1) ฐานะทางเศรษฐกิจระดับต่ำสุด (ต่ำกว่า 15,000 บาท)
 - 2.2) ฐานะทางเศรษฐกิจระดับต่ำ (ตั้งแต่ 15,000 - 20,000 บาท)
 - 2.3) ฐานะทางเศรษฐกิจระดับปานกลาง (20,001 - 25,000 บาท)
 - 2.4) ฐานะทางเศรษฐกิจระดับสูง (25,001 - 30,000 บาท)
 - 2.5) ฐานะทางเศรษฐกิจระดับสูงสุด (มากกว่า 30,000 บาท ขึ้นไป)

3) บุคลิกภาพแบบเอ-บี

3.1) บุคลิกภาพแบบเอ

3.2) บุคลิกภาพแบบบี

4) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง

4.3.2 ตัวแปรตาม คือ การปรับตัวด้านการเรียน

4.4 นิยามศัพท์เฉพาะ

4.4.1 ลำดับการเกิด หมายถึง ตำแหน่งที่ต่อเนื่องกันของบุคคลในระหว่างพี่น้อง แบ่งออกเป็น 4 ลำดับ ได้แก่ ลูกคนโต ลูกคนกลาง ลูกคนสุดท้อง และลูกคนเดียว แบ่งตามแนวคิดลำดับการเกิด (Birth Order) ของ แอลเฟรดเลอร์ (Alfred Adler อ้างถึงใน นพมาศ อึ้งพระ. 2546: 72-73) เป็น 4 ลำดับ ดังนี้ โดย

1) ลูกคนโต หมายถึง ลูกคนแรกของครอบครัวที่มีจำนวนบุตรมากกว่าหนึ่งคน โดยมีน้องแต่ไม่มีพี่
2) ลูกคนกลาง หมายถึง ลูกที่ไม่ใช่ลูกคนโตและลูกคนสุดท้อง ซึ่งเกิดในลำดับที่ 2 เป็นต้นไป โดยมีพี่และมีน้อง

3) ลูกคนสุดท้อง หมายถึง ลูกที่เกิดเป็นคนสุดท้ายของครอบครัว โดยมีพี่ แต่ไม่มีน้อง

4) ลูกคนเดียว หมายถึง ลูกที่เกิดคนเดียวของครอบครัว โดยไม่มีทั้งพี่และน้อง

4.4.2 ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง หมายถึง รายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักศึกษา ซึ่งเป็นรายได้ประจำเดือนรวมกัน โดยไม่หักค่าใช้จ่ายใด ๆ ทั้งสิ้น โดยตั้งนี้ฐานะทางเศรษฐกิจได้แบ่งตามเกณฑ์การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือนของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พ.ศ. 2560 (สำนักงานสถิติแห่งชาติ. 2560:24) แบ่งรายได้ 5 ระดับ ดังนี้

1) ฐานะทางเศรษฐกิจระดับต่ำสุด หมายถึง รายได้รวมกันต่อเดือนต่ำกว่า 15,000 บาท

2) ฐานะทางเศรษฐกิจระดับต่ำ หมายถึง รายได้รวมกันต่อเดือน ตั้งแต่ 15,000 - 20,000 บาท

3) ฐานะทางเศรษฐกิจระดับปานกลาง หมายถึง รายได้รวมกันต่อเดือน 20,001 - 25,000 บาท

4) ฐานะทางเศรษฐกิจระดับสูง หมายถึง รายได้รวมกันต่อเดือน 25,001 - 30,000 บาท

5) ฐานะทางเศรษฐกิจระดับสูงสุด หมายถึง รายได้รวมกันต่อเดือน มากกว่า 30,000 บาท ขึ้นไป

4.5 นิยามปฏิบัติการ

4.5.1 การปรับตัวด้านการเรียน หมายถึง การแสดงออกของนักศึกษาที่แสดงถึงความสามารถในการเรียนได้อย่างราบรื่น และประสบความสำเร็จทางการเรียน โดยมีการแสดงออก ได้แก่ การตั้งใจและเอาใจใส่ต่อการเรียนทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน มีความคาดหวังที่จะเรียนให้ดีขึ้น มีการเตรียมตัวในการเรียนสามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จตามเวลาที่กำหนด กล้าขอคำปรึกษาและขอความช่วยเหลือด้านการเรียนจากบุคคลต่าง ๆ รู้จักแบ่งเวลาในการเรียนและการทำกิจกรรม มีความพอใจในสาขาวิชาที่เรียน และมีความมุ่งมั่นที่จะเรียนให้สำเร็จ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้ศึกษาวัดการปรับตัวด้านการเรียน โดยใช้แบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียนที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นเอง มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตั้งแต่ จริ่งที่สุด (5) ถึง จริ่งน้อยที่สุด (1) ผู้ที่ได้คะแนนสูงกว่าแสดงว่าเป็นผู้ที่มีการปรับตัวด้านการเรียนดีกว่าผู้ที่ได้คะแนนต่ำกว่า

4.5.2 บุคลิกภาพแบบเอ-บี หมายถึง ลักษณะการแสดงออกของนักศึกษาที่ตอบสนองต่อสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง แบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ บุคลิกภาพแบบเอและบุคลิกภาพแบบบี (พระมหาวชิรพงศ์ วชิรวโส (ตาลอ่อน). 2552: 65-67) โดยมีความหมายดังนี้

1) บุคลิกภาพแบบเอ หมายถึง ลักษณะของนักศึกษาที่รักความก้าวหน้า ชอบฟันฝ่าอุปสรรค มีความก้าวร้าว โกรธง่าย ชอบทำงานอย่างรวดเร็ว และไม่ชอบการรอคอย

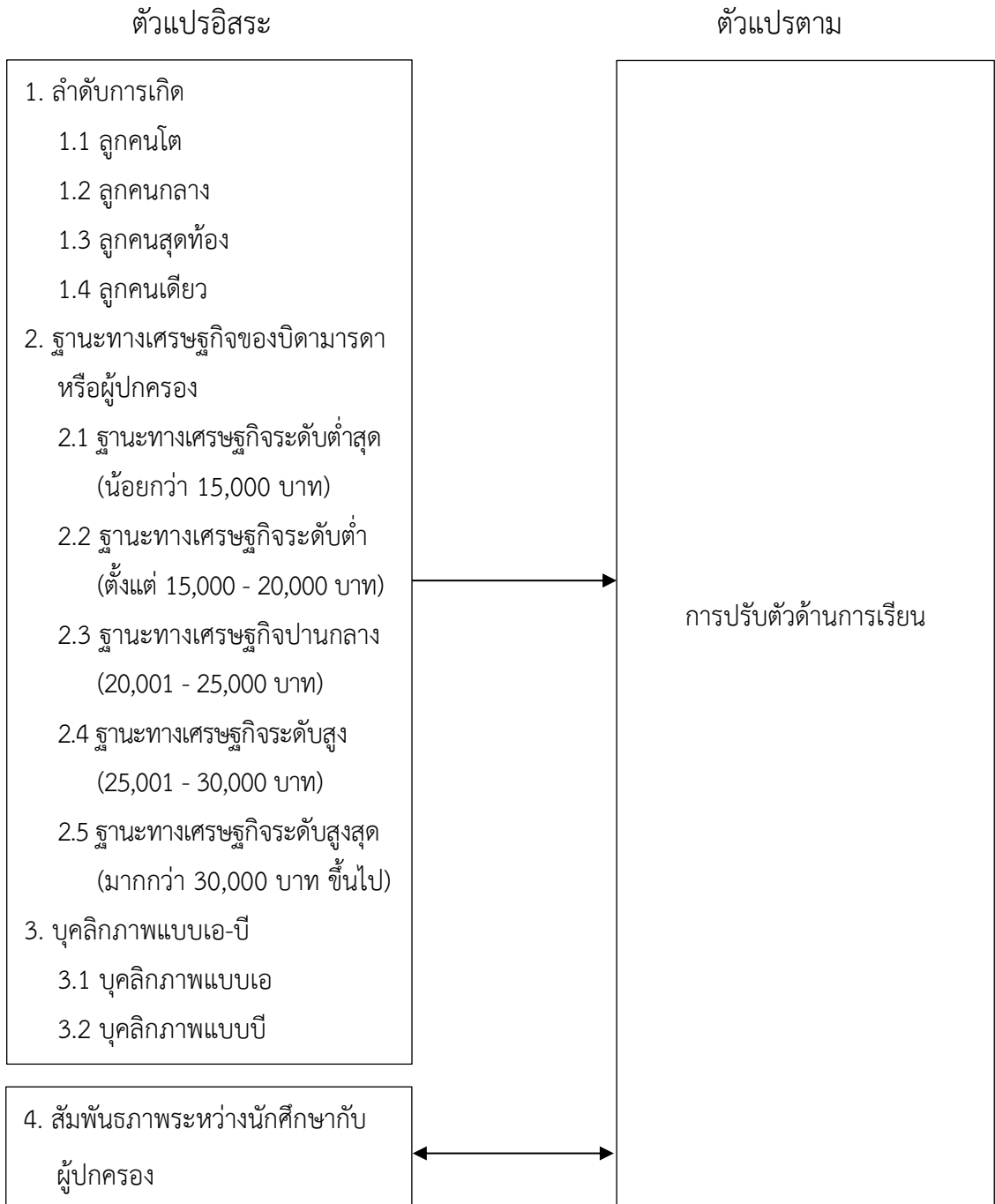
2) บุคลิกภาพแบบบี หมายถึง ลักษณะของนักเรียนที่ค่อนข้างเฉื่อยชา จิตใจเยือกเย็นทำงานไปเรื่อยๆ ไม่ชอบฟันฝ่าอุปสรรคต่าง ๆ อดทนและรอคอยได้

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้ศึกษาวัดบุคลิกภาพแบบเอ-บี โดยใช้แบบสอบถามบุคลิกภาพแบบเอและแบบบีของ พระมหาวชิรพงศ์ วชิรวโรโส (ตาลอ่อน) (2552: 65-67) มีลักษณะเป็นมาตราประเมินค่า 5 ระดับ ตั้งแต่ จจริงที่สุด (5) ถึง จจริงน้อยที่สุด (1) มีจำนวน 16 ข้อ ผู้ที่ได้คะแนนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยแสดงว่ามีบุคลิกภาพแบบเอ ส่วนผู้ที่ได้คะแนนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยแสดงว่ามีบุคลิกภาพแบบบี

4.5.3 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง หมายถึง การปฏิบัติต่อกันระหว่างนักศึกษา กับบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักศึกษา นำมาซึ่งความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน แบ่งออกเป็น การปฏิบัติตนของนักศึกษาต่อผู้ปกครอง ได้แก่ การเคารพ การเชื่อฟัง การปฏิบัติตามคำสั่งสอนของผู้ปกครอง การช่วยเหลืองานที่ผู้ปกครองมอบหมาย การขอคำแนะนำปรึกษาในการปฏิบัติตนทั้งด้านการเรียนและด้านส่วนตัว และการปฏิบัติตนของผู้ปกครองต่อนักศึกษา ได้แก่ การให้ความรักความห่วงใย การเอาใจใส่ การให้ความไว้วางใจ การให้คำปรึกษาหรือคำแนะนำในด้านการเรียนและด้านส่วนตัว เพื่อกระตุ้นให้นักศึกษาประสบความสำเร็จด้านการเรียน

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้ศึกษาวัดสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง โดยใช้แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นเอง มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตั้งแต่ จจริงที่สุด (5) ถึง จจริงน้อยที่สุด (1) ผู้ที่ได้คะแนนสูงกว่าแสดงว่าเป็นผู้ที่มีสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองดีกว่าผู้ที่ได้คะแนนต่ำกว่า

5. กรอบแนวคิดของการศึกษาค้นคว้า

ภาพที่ 1-1 กรอบแนวคิดของการศึกษาค้นคว้า

6. สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

- 6.1 นักศึกษาที่มีลำดับการเกิดต่างกัน มีการปรับตัวด้านการเรียนแตกต่างกัน
- 6.2 นักศึกษาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาหรือผู้ปกครองต่างกัน มีการปรับตัวด้านการเรียนแตกต่างกัน
- 6.3 นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพต่างกัน มีการปรับตัวด้านการเรียนแตกต่างกัน
- 6.4 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษา

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง บุคลิกภาพแบบเอ-บี สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง กับการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ผู้ศึกษาได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งสาระสำคัญออกเป็นหัวข้อต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียน
 - 1.1 ความหมายของการปรับตัว
 - 1.2 ความหมายของการปรับตัวด้านการเรียน
 - 1.3 ความสำคัญของการปรับตัว
 - 1.4 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียน
 - 1.5 การวัดการปรับตัวด้านการเรียน
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับลำดับการเกิด
 - 2.1 ความหมายของลำดับการเกิด
 - 2.2 แนวคิดลำดับการเกิด (Birth Order) ของแอลเดอร์
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพแบบเอ-บี
 - 3.1 ความหมายของบุคลิกภาพ
 - 3.2 ความสำคัญของบุคลิกภาพ
 - 3.3 การศึกษาบุคลิกภาพแบบเอ-บี
 - 3.4 การวัดบุคลิกภาพแบบเอ-บี
4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง
 - 4.1 ความหมายของสัมพันธภาพระหว่างบุคคล
 - 4.2 ความหมายของสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง
 - 4.3 ความสำคัญของสัมพันธภาพระหว่างบุคคล
 - 4.4 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างบุคคล
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียน
 - 5.1 ลำดับการเกิดกับการปรับตัวด้านการเรียน
 - 5.2 ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาหรือผู้ปกครองกับการปรับตัวด้านการเรียน
 - 5.3 บุคลิกภาพแบบเอและบีกับการปรับตัวด้านการเรียน
 - 5.4 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองกับการปรับตัวด้านการเรียน

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียน

1.1 ความหมายของการปรับตัว

โคแมนและแฮมเมน (Coleman and Hammen. 1981: 109 อ้างถึงใน สุวิทย์ เจริญผล. 2547: 8) กล่าวว่า การปรับตัว หมายถึง ผลของความพยายามของบุคคลที่พยายามปรับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นแก่ตนเอง ไม่ว่าจะปัญหานั้นจะเป็นปัญหาด้านบุคลิกภาพ ด้านความต้องการหรือด้านอารมณ์ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม จนเป็นสภาพการที่บุคคลนั้นสามารถอยู่ในสภาพแวดล้อมนั้น ๆ ได้

โดแนล และคนอื่น ๆ (Donald and Others. 1989: 6-7 อ้างถึงใน กนกกานต์ ภูเจริญ. 2552: 12) กล่าวว่า การปรับตัว หมายถึง กระบวนการที่บุคคลปรับสิ่งต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาสุขภาพด้านร่างกายและจิตใจของแต่ละบุคคล และการปรับนั้นต้องสอดคล้องเหมาะสมกับสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อม

กินเมอร์ (Gilmer. 1971: 73 อ้างถึงใน ณิชวดี จันทร์พอง. 2549: 11) กล่าวว่า การปรับตัว หมายถึง ความพยายามที่จะทำให้เกิดความสมดุลของความต้องการ หรือเป็นกระบวนการที่มนุษย์มีปฏิกริยาแลกเปลี่ยน และตอบสนองกับสิ่งแวดล้อม เพื่อปรับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นให้เป็นที่พอใจตามความต้องการของตน

เดมคักต์ คทวนิช (2546: 293) กล่าวว่า การปรับตัว หมายถึง ความพยายามของบุคคลในการที่จะหาวิธีลดภาวะความตึงเครียดทางอารมณ์ที่เกิดจากความไม่สมปรารถนาในสิ่งที่ตนหรือสังคมคาดหวัง รวมถึงการปรับพฤติกรรมต่าง ๆ เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ และสิ่งแวดล้อมที่เผชิญอยู่ ความพยายามดังกล่าวมีจุดประสงค์เพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข

วีไลลักษณ์ พงศ์โสภา (2555: 231-232) กล่าวว่า การปรับตัว คือ การที่บุคคลพยายามใช้แรงผลักดัน (Drives) แรงจูงใจ (Motives) สนองตอบความต้องการทางร่างกาย จิตใจ และสังคม นำไปสู่เป้าหมายด้วยความเข้าใจ ยอมรับในสภาพความจริงของชีวิต โดยการปรับแนวคิด จัดการเรียนรู้วิธีใหม่ด้วยตนเองได้อย่างเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของสังคม ทำการดำรงชีวิตประสบความสำเร็จเปลี่ยนด้วยความสุข

วีไลวรรณ ศรสงคราม และคณะ (2549: 238) กล่าวว่า การปรับตัว (Adjustment) คือ ความพยายามของบุคคลในการที่จะหาวิธีลดภาวะความตึงเครียดทางอารมณ์ ซึ่งเกิดจากความไม่สมปรารถนาในสิ่งที่ตนหรือสังคมแวดล้อมคาดหวังทั้งยังเกี่ยวข้องกับการปรับพฤติกรรมต่าง ๆ เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์และสภาพแวดล้อมที่ปฏิสัมพันธ์อยู่ ซึ่งความพยายามดังกล่าวมีจุดประสงค์เพื่อให้มีความสามารถในการดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข

ศิริรัตน์ วาปี (2558: 9) กล่าวว่า การปรับตัว หมายถึง กระบวนการที่บุคคลยอมรับและจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับตนเองในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม โดยปรับเปลี่ยนทางด้านความรู้สึกนึกคิด หรือพฤติกรรมให้เหมาะสม สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและความต้องการของตนเอง ให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีระหว่างบุคคลและดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข

สุชา จันทร์เอม (2536: 151) กล่าวว่า การปรับตัวในแง่ของจิตวิทยา หมายถึง กระบวนการที่บุคคลได้แสดงพฤติกรรมเพื่อให้บรรลุเป้าหมายต่าง ๆ ในสิ่งแวดล้อมของเขา มนุษย์ทุกคนต้องมีการปรับตัวทราบ

เท่าที่เขายังดำรงชีวิตอยู่ ต้องแก้ไข้ปัญหาเพื่อความสำเร็จในการทำงาน เพื่อทำมาหาเลี้ยงชีพ เพื่อสนองความต้องการทั้งทางกาย ทางจิตใจ และทางสังคม

สุวิทย์ เจริญผล (2547: 9) กล่าวว่า การปรับตัว หมายถึง การที่บุคคลเรียนรู้เกี่ยวกับตนเอง ยอมรับ และจัดการปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเองในสภาพแวดล้อมหรือสภาพการณ์ต่าง ๆ ได้ โดยปรากฏออกมาเป็นความรู้สึกนึกคิดหรือพฤติกรรมที่เหมาะสม สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและความต้องการของตนเอง เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคลและดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข ปราศจากความคับข้องใจ

อมรรัตน์ หอมชื่น (2548: 4) กล่าวว่า การปรับตัว หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการเรียนรู้เกี่ยวกับตนเองในเรื่องของการยอมรับและจัดการปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเองในสภาพแวดล้อมหรือสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม โดยปรากฏออกมาเป็นความรู้สึกนึกคิด หรือพฤติกรรมที่เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและความต้องการของตนเอง

จากความหมายของการปรับตัวข้างต้น สรุปได้ว่า การปรับตัว หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการจัดการกับปัญหาหรือสภาพการณ์ต่าง ๆ ได้ โดยปรากฏในลักษณะการปรับหรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนเองให้เหมาะสมหรือสอดคล้องกับสภาพแวดล้อม เพื่อดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข

1.2 ความหมายของการปรับตัวด้านการเรียน

ธาราวดี อธิมาตรานนท์ (2548: 6) กล่าวว่า การปรับตัวด้านการเรียน หมายถึง การที่นักศึกษาสามารถมีความสุขในการเรียน ตั้งใจและเอาใจใส่ต่อการเรียน มีความคาดหวังจะเรียนให้ดีขึ้น มีความมุ่งมั่นจะเรียนให้สำเร็จ รู้จักขอคำแนะนำด้านการเรียนจากบุคคลอื่น มีความพึงพอใจในสาขาวิชาที่เรียน

นิภา คำภาฑู (2547: 6) กล่าวว่า การปรับตัวด้านการเรียน หมายถึง การแสดงออกของนักเรียนที่เกี่ยวกับการตั้งใจเรียน เอาใจใส่ต่อการเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน มีความคาดหวังที่จะเรียนให้ดีขึ้น มีความมุ่งมั่นที่จะเรียนให้สำเร็จ รู้จักขอคำปรึกษาและขอความช่วยเหลือด้านการเรียนจากบุคคลต่าง ๆ ความสามารถในการเรียนรู้เกี่ยวกับตนเองในเรื่องของการยอมรับและการจัดการปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเองในสภาพแวดล้อมหรือสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม โดยปรากฏออกมาเป็นความรู้สึกนึกคิดหรือพฤติกรรมที่เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและความต้องการของตนเอง

ศิริรัตน์ วาปี (2558: 11) กล่าวว่า การปรับตัวด้านการเรียน หมายถึง การที่บุคคลตั้งใจเรียนและฟังอาจารย์ เมื่อเกิดข้อสงสัยไม่เข้าใจควรสอบถาม และมีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ ส่งงานที่ได้รับมอบหมายตรงต่อเวลา ศึกษาตำราเรียนทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนเพิ่มเติมจากห้องสมุด รู้จักแบ่งเวลาในการทำกิจกรรม และสามารถนำความรู้ที่ได้มาปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีความสุข

สุกัญญา ต้นตระบันตติย์ (2548: 7) กล่าวว่า การปรับตัวด้านการเรียน หมายถึง การที่นักศึกษาตั้งใจเรียน มีสมาธิในการเรียน การฟังและการสรุปใจความสำคัญ มีการวางแผนในการเรียน และรู้จักแบ่งเวลาในการเรียน เข้าใจเนื้อหาวิชา และวิธีการสอนของอาจารย์ที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็น และซักถาม รู้จักขอคำปรึกษา และขอความช่วยเหลือจากบุคคลต่าง ๆ กล่าวอภิปรายและซักถามข้อข้องใจกับอาจารย์ รู้จักการอ่านและสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน และจดบันทึกย่อขณะทบทวนบทเรียน

มีความตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมายงาน และส่งรายงานตามกำหนดเวลา มีความพอใจในสาขาที่เรียน และมีความมุ่งมั่นที่จะเรียนให้สำเร็จ

สุชาดา พาที (2558: 9) กล่าวว่า การปรับตัวด้านการเรียน หมายถึง สามารถปรับตัวเข้ากับการเรียน การสอน มีความขยัน มีสมาธิ กล้าซักถาม อภิปรายเกี่ยวกับเนื้อหาและความรู้ในเวลาเรียน ติดตามการเรียน ได้ทันเวลา มีความเอาใจใส่ในการเรียน พุ่มเทกับการเรียน มีความเตรียมพร้อมในการเรียน สามารถทำงานที่ได้รับตามมอบหมายเสร็จตามเวลาที่กำหนด

สุวิทย์ เจริญผล (2547: 26) กล่าวว่า การปรับตัวทางการเรียน หมายถึง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลให้สอดคล้องกับลักษณะของการเรียน โดยเห็นได้จากการแสดงออกของนักเรียนที่เกี่ยวกับการตั้งใจเรียน เอาใจใส่ต่อการเรียนทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน มีความหวังจะเรียนให้ได้ดี รู้จักขอคำปรึกษา ช่วยเหลือด้านการเรียนจากบุคคลต่าง ๆ ยอมรับการทำงานเป็นทีม กล้าอภิปรายและซักถาม ข้อข้องใจกับอาจารย์ สามารถควบคุมความวิตกกังวลในการสอบได้ มีความพึงพอใจในการเรียน สามารถเรียนได้อย่างมีความสุข โดยที่การเรียนในที่นี้รวมถึงการแสดงออกของนักเรียนที่เกี่ยวกับความอยากเรียน การแสดงต่อการเรียน สมาธิในการเรียน จัดลำดับเรื่องที่เรียน ความเข้าใจ ความพร้อมในการเรียน การทบทวนบทเรียน การพยายามตั้งใจเรียน และการเตรียมตัวก่อนเรียน โดยที่การแสดงออกนั้นเป็นไปอย่างมีความสุข และประสบความสำเร็จในการเรียน

จุฑารัตน์ ฉัตรพงษ์สวัสดิ์ (2553: 36) กล่าวว่า การปรับตัวทางการเรียน หมายถึง การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทางการเรียนของนักศึกษาต่อสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปและสถานการณ์การเรียนรู้ใหม่ที่เกิดขึ้นทั้งในห้องเรียน และนอกห้องเรียนได้อย่างเหมาะสม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายหรือประสบความสำเร็จทางการศึกษา

นุจรี มุราชัย (2551: 20) กล่าวว่า การปรับตัวทางการเรียน หมายถึง การแสดงออกที่เหมาะสมของนักเรียนที่มีต่อการเรียนทั้งในและนอกห้องเรียนโดยพฤติกรรมนั้นเหมาะสมกับเพศวัยและระดับการศึกษา

จากความหมายของการปรับตัวข้างต้น สรุปได้ว่า การปรับตัวด้านการเรียน หมายถึง การแสดงออกของผู้เรียนที่แสดงถึงความสามารถในการเรียนได้อย่างราบรื่น และประสบความสำเร็จทางการเรียน โดยมีการแสดงออก ได้แก่ การตั้งใจและเอาใจใส่ต่อการเรียนทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน มีความคาดหวังที่จะเรียนให้ดีขึ้น มีการเตรียมตัวในการเรียน สามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จตามเวลาที่กำหนด กล้าขอคำปรึกษาและขอความช่วยเหลือด้านการเรียนจากบุคคลต่าง ๆ รู้จักแบ่งเวลาในการเรียนและการทำกิจกรรม มีความพอใจในสาขาวิชาที่เรียน และมีความมุ่งมั่นที่จะเรียนให้สำเร็จ

1.3 ความสำคัญของการปรับตัว

นิภา นิธยาน (2530: 14) กล่าวว่า การปรับตัวเป็นวิถีทางไปสู่ความสุข ความสำเร็จในชีวิตปัจจุบัน มิได้ราบรื่นและง่ายดายเช่นแต่ก่อน การปรับตัวที่ดีและมีประสิทธิภาพซึ่งเป็นผลให้เกิดสุขภาพจิตที่ดีจึงเป็นเรื่องที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการดำเนินชีวิตของคนทุกคน ทั้งนี้เพราะความต้องการและความปรารถนาของคนเรามีไขว่คว้าจะได้รับการตอบสนองเสมอไป แต่ละสังคมจะมีวัฒนธรรมเป็นเครื่องกำหนดแนวทางพฤติกรรม ฉะนั้นคนเราจึงต้องรู้จักที่จะปรับตัวให้เข้าสู่แบบแผนของวัฒนธรรมแห่งสังคมที่ตนสังกัด

อยู่ให้ได้ชีวิตจึงจะมีความสุข นอกจากนี้คนเราจำเป็นที่จะต้องเรียนรู้และปรับตัวให้ได้ในสังคมที่ได้รับการกระทบกระเทือนทางวัฒนธรรมด้วยเหตุความเปลี่ยนแปลงในด้านใดก็ตาม ปัญหาการปรับตัวที่เกิดขึ้นทั้งในสังคมอเมริกันและสังคมไทยเป็นตัวอย่างที่หยิบยกขึ้นมาเพื่อยืนยันความสำคัญและความจำเป็นของการปรับตัวที่ดีและมีประสิทธิภาพในการดำเนินชีวิต

วิภาพร มาพบสุข (2552. อ้างถึงใน ไหมไทย ไซยพันธุ์ และจิระสุข สุขสวัสดิ์. 2557: 10-11) กล่าวว่า มนุษย์จำเป็นต้องมีการปรับตัว เพื่อให้สามารถอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เป็นปัญหาและสามารถปรับหรือเปลี่ยนแปลงการดำเนินชีวิตของตนในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างปกติสุข ดังนั้นการปรับตัวจึงมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์เป็นอย่างยิ่ง โดยแบ่งความสำคัญของการปรับตัวดังนี้

1) การรู้จักปรับตัวเป็นการช่วยบรรเทาความรู้สึกคับข้องใจ (Frustration) ความขัดแย้ง (Conflict) ความกดดัน (Pressure) และความเครียด (Stress) เมื่อบุคคลเกิดความเครียดความคับข้องใจจำเป็นต้องรู้จักหาแนวทางหรือวิธีการปรับตัวเพื่อให้การดำเนินชีวิตของตนเป็นไปอย่างสมดุล เพื่อไม่ให้เกิดการเจ็บป่วยทางร่างกายและทางจิตใจ

2) การรู้จักปรับตัวจะช่วยลดปัญหาสุขภาพจิต มนุษย์เกิดมาพร้อมด้วยแรงผลักดันบางอย่างในตนเอง เช่น ต้องการความรัก ต้องการอาหาร น้ำ และสิ่งต่าง ๆ เพื่อใช้ในการดำรงชีวิต ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะกระตุ้นให้บุคคลพยายามที่จะเปลี่ยนแปลงหรือปรับตัวอยู่เสมอ แต่การปรับตัวของบุคคลแต่ละคนนั้นมีความแตกต่างกันตามสภาพแวดล้อมและความต้องการของแต่ละบุคคล ดังนั้นบุคคลที่ปรับตัวได้ดีก็จะดำเนินชีวิตอย่างมีความสุขและมีพฤติกรรมที่เหมาะสม ส่วนบุคคลที่ปรับตัวไม่ได้ก็จะเกิดความทุกข์และเกิดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์และอาจส่งผลต่อสุขภาพจิตได้ ซึ่งสอดคล้องกับ นิภา นิธยาน (2530) ที่กล่าวว่า มนุษย์ทุกคนเกิดมาพร้อมแรงผลักดันที่ก่อให้เกิดความต้องการในชีวิตทั้งทางกายและจิตใจ นอกจากนี้สิ่งแวดล้อมและประสบการณ์ทางสังคมที่มีส่วนในการผลักดันให้เกิดความต้องการ เช่น ความต้องการความรัก ความอบอุ่น ความปลอดภัย ความเคารพยกย่อง เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นแรงขับที่กระตุ้นให้บุคคลต้องดิ้นรนเพื่อให้ได้มาในสิ่งที่ตนต้องการ หากบุคคลได้รับการตอบสนองต่อความต้องการก็ย่อมไม่เกิดปัญหาแต่อย่างใด ในทางกลับกันหากบุคคลไม่ได้รับการตอบสนองต่อความต้องการก็จะเกิดความไม่สบายใจ ผิดหวัง คับข้องใจ และเกิดความเครียด ส่งผลต่อการเจ็บป่วยทางกายและทางจิตใจตามมาในที่สุด

3) การรู้จักปรับตัวจะช่วยให้มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี บุคคลที่สามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมทั้งทางกายภาพ และทางจิตวิทยาได้ดีนั้น จะนำมาซึ่งความสงบสุขทั้งทางกายและทางใจรวมทั้งส่งผลดีต่อบุคคลรอบข้าง คนใกล้ชิด ตลอดจนคนที่อยู่ในสังคมนั้นด้วย

4) การรู้จักปรับตัวทำให้มีบุคลิกภาพที่ดี บุคคลที่รู้จักและสามารถปรับตัวในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ดีย่อมทำให้บุคคลนั้นไม่เกิดความเครียดและความคับข้องใจ สามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดีส่งผลให้บุคลิกภาพของบุคคลเป็นที่น่าเคารพและนับถือของบุคคลอื่น ๆ ตรงกันข้ามหากบุคคลปรับตัวไม่ได้ก็จะทำให้บุคคลนั้นกลายเป็นคนที่ขาดความมั่นใจขาดความเชื่อมั่น และไม่เป็นที่ยอมรับของผู้อื่น

จากความสำคัญของการปรับตัวข้างต้น สรุปได้ว่า การปรับตัวมีความสำคัญต่อบุคคลเป็นอย่างยิ่ง การปรับตัวส่งผลให้บุคคลมีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น และสามารถดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างราบรื่น

1.4 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียน

1.4.1) ทฤษฎีการปรับตัวของ ฮาวิกเฮิสต์ (Havighurst's Theory of Development Task)

ฮาวิกเฮิสต์ (Havighursts. 1953 อ้างถึงใน อริศรา จารุรัตน์. 2547: 33) กล่าวถึง การปรับตัวในแง่ของการเรียนรู้ตามลำดับขั้นพัฒนาการของชีวิต โดยเชื่อว่า พัฒนาการของชีวิตในแต่ละวัยนั้นบุคคลจะมีงานประจำวัยหรืองานประจำขั้นที่ต้องเรียนรู้ควบคู่ไปด้วย ถ้าบุคคลสามารถพัฒนางานประจำวัยได้สำเร็จ ก็จะเป็นบุคคลที่มีความสุข และสามารถพัฒนางานประจำวัยในขั้นต่อไปได้สำเร็จด้วย ในทางตรงกันข้าม ในช่วงวัยใดไม่ประสบผลสำเร็จ จะทำให้บุคคลนั้นไม่มีความสุขและพัฒนางานประจำวัยในช่วงต่อไปด้วยความยากลำบาก ดังนั้น การที่บุคคลปรับตัวได้ในทัศนะของฮาวิกเฮิสต์ จึงหมายถึง บุคคลที่ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ และพัฒนางานประจำวัยให้ผ่านพ้นไปได้ด้วยดี งานพัฒนาตามขั้นที่จำเป็นสำหรับวัยรุ่นและวัยผู้ใหญ่ตอนต้น ประกอบด้วย

- 1) สามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ดีและเหมาะสมกับเพื่อนรุ่นเดียวกัน ทั้งที่เป็นเพศเดียวกันและต่างกัน
- 2) สามารถปรับตัวได้อย่างเหมาะสมกับบทบาททางเพศของตน
- 3) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพัฒนาการทางร่างกายของตนและสามารถปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลง
- 4) สามารถควบคุมอารมณ์ของตนได้ เป็นตัวของตัวเองไม่ต้องพึ่งพิงทางอารมณ์จากผู้อื่น
- 5) มั่นใจในเรื่องเศรษฐกิจการเงิน สามารถรับผิดชอบในการใช้จ่ายได้
- 6) การเลือกและการเตรียมตัวเพื่ออาชีพ
- 7) การเตรียมตัวในเรื่องคู่ครอง และชีวิตครอบครัว
- 8) พัฒนาความเข้าใจในเรื่องค่านิยมและจริยธรรม เพื่อเป็นแนวทางการดำเนินชีวิตบุคคลเริ่มตั้งแต่เกิดจนถึงวัยชรา โดยแต่ละช่วงอายุจะมีความต่อเนื่องกันตลอด การปรับตัวของบุคคลเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย สังคม และสิ่งแวดล้อม วัยรุ่นถือว่าเป็นช่วงการปรับตัวที่สำคัญที่สุดไม่ว่าจะด้านร่างกาย ด้านการเรียน การปรับตัวด้านสังคม เพราะจะเป็นพื้นฐานในการปรับตัวในวัยต่อไปในการดำรงชีวิต การทำงาน การมีครอบครัว และการรู้จักกับบุคคลรอบข้าง

จากทฤษฎีการปรับตัวของ ฮาวิกเฮิสต์ ข้างต้น สรุปได้ว่า บุคคลที่สามารถปรับตัวได้ดี คือ บุคคลที่ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ และสามารถพัฒนางานที่เป็นงานประจำวันให้ผ่านพ้นได้ด้วยดี และบุคคลที่สามารถพัฒนางานประจำวัยได้สำเร็จจะเป็นบุคคลที่มีความสุข

1.4.2) ทฤษฎีการปรับตัวของรอย (Roy)

รอย (Roy อ้างถึงใน Andrew and Roy. 1991: 33-35; นิภา คำภาฑู. 2547: 14-15) กล่าวว่า การปรับตัว หมายถึง พฤติกรรมการตอบสนองของบุคคลเมื่อเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นต่อตนเอง และสิ่งแวดล้อมของตนเอง เพื่อปรับคงสภาพสมดุลทั้งร่างกาย จิตใจ และสังคม ซึ่งรอยเชื่อว่าคนเรา ประกอบด้วยกาย จิต สังคม (Man in a Biopsychosocial being) เป็นหน่วยเดียวกันที่ไม่สามารถแบ่งแยกได้ (Unified Whole) องค์ประกอบทั้งสามนี้มีความสัมพันธ์ต่อกัน ทำงานผสมผสานเป็นหน่วยเดียวกันเพื่อคงสภาพปกติสุขและสภาวะสุขภาพดี สาเหตุใดก็ตามที่มีผลต่อกายย่อมมีผลกระทบต่อจิตใจด้วย ดังนั้นบุคคลต้องมีการปรับตัว เพื่อรักษาสมดุลของร่างกายจิตใจและสังคม บุคคลที่ประสบความสำเร็จในการปรับตัวจะมีความมั่นคงในชีวิตพฤติกรรมที่สังเกตเห็น คือ มีสุขภาพดียอมรับความเป็นจริงมีความพึงพอใจในชีวิต ส่วนผู้ที่ประสบความสำเร็จล้มเหลวในการปรับตัวปัญหาสุขภาพไม่ยอมรับความจริงเศร้าซึมกลไกที่บุคคลใช้ในการปรับตัวเพื่อรักษาสมดุล ประกอบด้วย 2 ส่วน ดังนี้

1) กลไกการควบคุม (Regulator Mechanism) เป็นกลไกการปรับตัวที่เกิดขึ้นอัตโนมัติ โดยที่บุคคลไม่รู้สึกรู้ตัว เป็นการทำงานร่วมกันของระบบประสาท ระบบต่อมไร้ท่อ การรับรู้และการตอบสนอง เพื่อที่จะควบคุมการทำงานของร่างกายให้อยู่ในภาวะที่สมดุล

2) กลไกการรับรู้ (Cognator Mechanism) เป็นกลไกการปรับตัวที่เกิดจากประสบการณ์และการเรียนรู้ ซึ่งเกี่ยวกับกระบวนการทางจิต สังคมที่บุคคลใช้ในการปรับตัวให้เข้ากับภาวะความเครียด บุคคลจะเรียนรู้การปรับตัวในส่วนนี้จากทักษะการเข้าสังคมประสบการณ์แก้ไขปัญหาในสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกัน และระดับการศึกษา ซึ่งเป็นการทำงานของระบบสมองในระดับสูง กลไกการปรับตัวทั้ง 2 ส่วน จะเกิดควบคู่กันเสมอ ทำงานร่วมกันเสมือนว่าเป็นหน่วยเดียวกันโดยสิ่งเร้าผ่านเข้ามาทางกลไกควบคุมและส่งต่อไปที่กลไกการรับรู้

นอกจากนี้ รอย (สุชาติดา พาที. 2558: 14-16) ยังกล่าวถึงการตอบสนองต่อสิ่งเร้า โดยผ่านกระบวนการ 4 อย่าง คือ การรับรู้ การเรียนรู้ การตัดสินใจ และการตอบสนองทางอารมณ์ ซึ่งตอบสนองออกมาเป็นพฤติกรรมการปรับตัว 4 ด้าน ได้แก่

1) การปรับตัวด้านร่างกาย (Physiological Needs) เป็นความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการทางด้านร่างกายสารเคมีที่เกี่ยวข้องกับการทำหน้าที่และกิจกรรมของระบบอวัยวะ โดยจะเป็นการทำงานของเซลล์ เนื้อเยื่ออวัยวะ และระบบต่าง ๆ ในร่างกายของบุคคลเป็นการปรับตัวเพื่อดำรงไว้ซึ่งความมั่นคงด้านร่างกาย (Physiologic Integrity) ได้แก่ อากาศ น้ำ อาหาร การออกกำลังกายและการพักผ่อน การขับถ่าย การควบคุมสภาวะสมดุลของร่างกาย ยังรวมถึงการทำหน้าที่ของกลไก การควบคุม คือ การรับรู้ความรู้สึก สารน้ำ และอิเล็กโทรไลต์ การทำหน้าที่ของระบบประสาทการทำหน้าที่ของระบบต่อมไร้ท่อเป้าหมายสูงสุดเป็นการปรับตัว เพื่อเข้าสู่สมดุลของร่างกายการประเมินพฤติกรรมการปรับตัวด้านร่างกายเป็นการประเมินพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับความต้อการพื้นฐานด้านร่างกายสามารถประเมินได้จากการสังเกต การวัด การตรวจร่างกาย การตรวจพิเศษ การสัมภาษณ์ และการรายงานด้วยตนเอง

2) การปรับตัวด้านอัตมโนทัศน์ (Self-Concept Mode) นอกเหนือจากการปรับตัวเพื่อให้ได้มาซึ่งความต้องการทางด้านร่างกายมนุษย์จำเป็นต้องมีความมั่นคงทางด้านจิตใจ และสิ่งที่มีบทบาทสำคัญต่อการคงไว้ซึ่งความมั่นคงทางจิตใจ คือ ความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตนเองอันเกิดจากประสบการณ์และการเรียนรู้ ตลอดจนการปะทะสัมพันธ์กับผู้อื่น ในทางจิตวิทยาเชื่อว่าพฤติกรรมทุกอย่างของมนุษย์เป็นผลจากความนึกคิดที่บุคคลมีต่อตนเอง บุคคลที่มีความเชื่อมั่นและมองเห็นคุณค่าแห่งตนจะมีการปรับตัวต่อภาวะการณ์กดดันต่าง ๆ ดีกว่าคนที่มีความรู้สึกต่อตนเองในทางลบ

3) การปรับตัวด้านบทบาทหน้าที่ (Role Function mode) เป็นการปรับตัวเพื่อตอบสนองทางด้านความมั่นคงหรือได้รับการตอบสนองในสังคม (Social Integrity) เป็นการกระทำหน้าที่ตามความคาดหวังของสังคมเน้นบทบาทตำแหน่งหน้าที่ของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับบุคคลอื่นเป็นสิ่งที่กำหนดพฤติกรรมของบุคคลในสถานการณ์หนึ่ง ๆ โดยบุคคลจะต้องปรับตัวตามบทบาทหน้าที่ตามที่สังคมคาดหวังได้อย่างเหมาะสม หากไม่สามารถปรับตัวในด้านบทบาทหน้าที่ได้จะเกิดปัญหา คือ การไม่สามารถแสดงบทบาทใหม่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Ineffective Role Transition) การแสดงบทบาทไม่ตรงกับความรู้สึกที่แท้จริง (Role Distance) ความขัดแย้งในบทบาท (Role Conflict) และความล้มเหลวในบทบาท (Role Failure)

4) การปรับตัวด้านการพึ่งพาหะหว่างกัน (Interdependence Mode) เป็นการปรับตัวเพื่อให้เกิดความมั่นคงทางสังคมเช่นกัน เป็นการตอบสนองต่อความต้องการที่จะมีสัมพันธภาพระหว่างบุคคล การให้ได้รับความรัก ความห่วงใย ก่อให้เกิดความรู้สึกมั่นคงปลอดภัย หากปฏิบัติตัวหรือปรับตัวไม่เหมาะสม จะเกิดการพึ่งพาผู้อื่นไม่เหมาะสม (Dysfunction Dependence) และการพึ่งพาตนเองไม่เหมาะสม (Dysfunction Independence) แต่โดยปกติแล้วบุคคลจะพยายามพึ่งพาตนเองและผู้อื่นภายในขอบเขตที่เหมาะสมและสังคมยอมรับ มีการรับและให้ความเอาใจใส่ดูแลพึ่งพาอย่างสม่ำเสมอ มีปฏิสัมพันธ์และการอยู่คนเดียวอย่างเหมาะสม ซึ่งถือว่าการปรับตัวด้านนี้มีความเหมาะสม

โดย รอย แบ่งการประเมินการรับรู้ด้านการปรับตัวของบุคคลออกเป็น 2 ด้าน ได้แก่ ด้านบุคคลสำคัญ (Significant Other) เป็นการประเมินความรู้สึก ความผูกพันสัมพันธภาพ และการช่วยเหลือกันระหว่างผู้รับบริการกับบุคคลที่มีความหมายต่อชีวิต และด้านระบบสนับสนุน (Supporting System) ประเมินความรู้สึก ความผูกพัน การช่วยเหลือระหว่างบุคคลกับครอบครัว เครือญาติ และเพื่อน

จากทฤษฎีการปรับตัวของ รอย ข้างต้น สรุปได้ว่า เมื่อบุคคลเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นต่อตนเองและสิ่งแวดล้อม บุคคลจะปรับสภาพสมดุลทั้งร่างกาย จิตใจ และสังคม องค์ประกอบทั้งสามนี้มีความสัมพันธ์ต่อกัน ทำงานผสมผสานเป็นหน่วยเดียวกัน เพื่อรักษาความสมดุลของความเป็นสุขภาพดีทั้งร่างกายและจิตใจ นอกจากนี้ บุคคลยังมีพฤติกรรมปรับตัวในด้านต่าง ๆ ที่นำมาซึ่งการรักษาสมดุลของชีวิต ประกอบด้วย การปรับตัวด้านร่างกาย การปรับตัวด้านอัตมโนทัศน์ การปรับตัวด้านบทบาทหน้าที่ และการปรับตัวด้านการพึ่งพาหะหว่างกัน ซึ่งการปรับตัวเหล่านี้เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียน โดยผู้เรียนต้องปรับตัวด้านบทบาทหน้าที่ให้มีพฤติกรรมตามความคาดหวังของสังคมอย่างเหมาะสม มีการปรับอัตมโนทัศน์โดยมีกรู้สึกนึกคิดที่ดีต่อตนเองเชื่อมั่นว่าตนเองจะผ่านพ้นปัญหาและอุปสรรค นอกจากนี้ยังต้องปรับตัวด้านการพึ่งพาหะหว่างกัน เพื่อให้มีความสามารถสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่นได้

1.5 การวัดการปรับตัวด้านการเรียน

นักวิชาการและนักวิจัยส่วนใหญ่วัดการปรับตัวด้านการเรียนโดยใช้แบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ อาทิ การศึกษาพฤติกรรมกรรมการปรับตัวในการศึกษาของนิสิตวิชาเอกพลศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ของ สุภาณี เจียมศักดิ์ (2543: 48-49) การศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ของ ณิชวดี จันทร์พอง (2549: 89-90) และการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวด้านการเรียน แผนการเรียน วิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ของนักเรียนในระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) กรุงเทพมหานคร ของ เสาวคนธ์ สาทา (2550: 49-50)

จากการวัดการปรับตัวด้านการเรียนข้างต้น สรุปได้ว่า การปรับตัวด้านการเรียนวัดได้โดยใช้แบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงวัดการปรับตัวด้านการเรียนโดยใช้แบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยมีค่าตั้งแต่ จริงที่สุด (5) ถึง จริงน้อยที่สุด (1)

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับลำดับการเกิด

2.1 ความหมายของลำดับการเกิด

สุชาติ พาที (2558: 9-10) กล่าวว่า ลำดับที่เกิด หมายถึง ลำดับที่เกิดของนักศึกษาแบ่งเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่

- 1) ลูกคนโต คือ ลูกคนแรกของครอบครัว ไม่มีพี่มีแต่น้องภายในครอบครัว
- 2) ลูกคนกลาง คือ ลูกคนที่พี่และน้องภายในครอบครัว
- 3) ลูกคนสุดท้อง คือ ลูกคนสุดท้ายของครอบครัว มีแต่พี่ไม่มีน้องภายในครอบครัว
- 4) ลูกคนเดียว คือ ลูกที่ไม่มีพี่และน้องภายในครอบครัว

ณัฐภา อู่มานะชัย (2552: 11) กล่าวว่า ลำดับการเกิด หมายถึง ตำแหน่งที่ต่อเนื่องกันของบุคคลในระหว่างพี่น้อง ในที่นี้ มี 3 ลำดับ คือ ลูกคนโต ลูกคนกลาง และลูกคนเล็ก

- 1) ลูกคนโต หมายถึง ลูกคนที่ 1 ของครอบครัว
- 2) ลูกคนกลาง หมายถึง ลูกที่ไม่ใช่ลูกคนโต และลูกคนเล็ก ซึ่งในที่นี้ หมายถึง ลูกคนที่ 2 ลูกคนที่ 3 ลูกคนที่ 4 ฯลฯ
- 3) ลูกคนเล็ก หมายถึง ลูกคนสุดท้ายของครอบครัว

วารุณี แจ่มกระจาย (2540: 7) กล่าวว่า ลำดับการเกิด หมายถึง ตำแหน่งที่ต่อเนื่องกันของบุคคลระหว่างพี่น้องในครอบครัวเดียวกัน แบ่งเป็น 4 ลำดับ คือ

- 1) ลูกคนโต หมายถึง บุตรคนแรกของครอบครัวที่มีจำนวนบุตรมากกว่า 1 คน
- 2) ลูกคนกลาง หมายถึง บุตรที่เป็นสมาชิกในอันดับกลางของครอบครัวในกรณีที่มีบุตรมากกว่า 2 คน
- 3) ลูกคนสุดท้อง หมายถึง บุตรคนสุดท้ายของครอบครัวที่มีจำนวนบุตรมากกว่า 1 คน
- 4) ลูกคนเดียว หมายถึง บุตรคนเดียวของครอบครัว

พระมหาประดิษฐ์ ชื่นบาน (2544: 8) กล่าวว่า ลำดับการเกิด หมายถึง ลำดับการเกิดของบุคคลในครอบครัว ในที่นี้แบ่งเป็น 3 ลำดับ คือ ลูกคนแรก ลูกคนกลาง และลูกสุดท้าย

- 1) ลูกคนแรก หมายถึง ลูกที่เกิดมาเป็นคนแรกของครอบครัวหรือที่มีลูกคนเดียว
- 2) ลูกคนกลาง หมายถึง ลูกที่เกิดมาระหว่างลูกแรกและลูกคนสุดท้าย
- 3) ลูกคนสุดท้าย หมายถึง ลูกที่เกิดมาคนสุดท้ายของครอบครัว

จากความหมายของลำดับการเกิดข้างต้น สรุปได้ว่า ลำดับการเกิด หมายถึง ตำแหน่งที่ต่อเนื่องกันของบุคคลในระหว่างพี่น้อง แบ่งออกเป็น 4 ลำดับ ได้แก่ ลูกคนโต ลูกคนกลาง ลูกคนสุดท้อง และลูกคนเดียว

- 1) ลูกคนโต หมายถึง ลูกคนแรกของครอบครัวที่มีจำนวนบุตรมากกว่าหนึ่งคน โดยมีพี่น้องแต่ไม่มีพี่
- 2) ลูกคนกลาง หมายถึง ลูกที่ไม่ใช่ลูกคนโตและลูกคนสุดท้อง ซึ่งเกิดในลำดับที่ 2 เป็นต้นไป โดยมีพี่และมีน้อง
- 3) ลูกคนสุดท้อง หมายถึง ลูกที่เกิดเป็นคนสุดท้ายของครอบครัว โดยมีพี่ แต่ไม่มีน้อง
- 4) ลูกคนเดียว หมายถึง ลูกที่เกิดคนเดียวของครอบครัว โดยไม่มีทั้งพี่และน้อง

2.2 แนวคิดลำดับการเกิด (Birth Order) ของแอ็ดเลอร์

แอ็ดเลอร์ (Alfred Adler อ้างถึงใน นพมาศ อัจฉริยะ. 2546: 72) เชื่อว่าทั้งพ่อและแม่มีบทบาทที่สำคัญมากในการส่งเสริมหรือบั่นทอนการพัฒนาวิถีชีวิตของลูก โดยพ่อแม่จะต้องพุ่มพักรักลูก ทำให้ลูกรู้เรื่อง การงาน มิตรภาพ และความรัก ในความคิดเห็นของแอ็ดเลอร์สิ่งเหล่านี้คือปัญหาขั้นพื้นฐานของชีวิต 3 ประการ คนที่สุขภาพจิตดีและกล้าหาญคือคนที่กล้าเผชิญความจริงและพยายามแก้ไขปัญหานั้น บทบาทของพ่อแม่ต่อการดูแลลูกแต่ละคนไม่เหมือนกัน โดยแอ็ดเลอร์เชื่อว่าการปฏิบัติของพ่อแม่ต่อลูกแต่ละคนไม่เหมือนกัน และการปฏิบัติดังกล่าวเกี่ยวข้องกับลำดับของการเกิดภายในครอบครัว (Birth Order)

แอ็ดเลอร์มีความเห็นว่า การเลี้ยงดูและการอบรมของครอบครัวที่มีต่อบุตรคนโต บุตรคนเดียว บุตรคนรอง และบุตรคนเล็กนั้น อาจจะไม่เหมือนกัน บุคคลที่เกิดมาเป็นลูกคนเดียวของครอบครัว มักจะถูกตามใจและได้รับความสนใจ ตลอดจนเป็นศูนย์กลางของครอบครัวจึงอยู่ในสายตาของทุกคน การเป็นลูกคนโต ก็จะมีลักษณะคล้ายกับลูกคนเดียว คือถูกตามใจหรือถูกปกป้องมากเกินไป เมื่อเด็กโตขึ้นมักถูกคาดหวังและใส่ใจตามมาตรฐานของสังคม เด็กจึงต้องมีความรับผิดชอบมากและมีความเป็นผู้นำสูง ซึ่งอาจทำให้เกิดบุคลิกภาพเผด็จการได้ แต่สำหรับลูกคนกลางจะอ่อนคลายกว่า เพราะไม่ได้ได้รับความคาดหวังหรือความสนใจมากนัก จึงมักเป็นคนที่มีความประนีประนอม ยืดหยุ่น และให้ความร่วมมือกับผู้อื่นง่ายกว่า แต่บางรายจะเกิดความรู้สึกเป็นปมด้อย จึงมีพฤติกรรมแข่งขันสูง บางรายปรับตัวไม่ได้และเกิดปัญหาด้านบุคลิกภาพขึ้น สำหรับลูกคนสุดท้องจะเป็นเด็กที่ถูกปกป้องมากเกินไป และถูกตามใจคล้ายลูกคนเดียวเช่นกันส่วนใหญ่จึงมีพฤติกรรมพึ่งพาผู้อื่นสูงและเอาแต่ใจตัวเอง (กิงแก้ว ทรัพย์พระวงศ์. 2552: 45-47)

ในด้านความสัมพันธ์ภายในครอบครัวนั้น ลูกคนแรกผู้ซึ่งเข้าใจดีที่สุดเรื่องอำนาจ เพราะเคยสูญเสียมันไปในครอบครัวตัวเอง ดังนั้นลูกคนแรกจึงมักจะกลายเป็นคนที่สนับสนุนและนิยมนคนมีอำนาจ เมื่อเป็นผู้ใหญ่จะกลายเป็นคนรักสุขภาพทางสังคมในทางการเมือง เป็นคนอนุรักษ์นิยม ส่วนลูกคนที่สองมีแนวโน้มที่จะมองพี่ว่าเป็นคู่แข่งที่จะต้องเอาชนะ ถ้าลูกคนโตซึ่งมีอำนาจคอยปกป้องน้องและส่งเสริมให้น้องก้าวหน้า พัฒนาการที่ดีก็จะเกิดขึ้น แต่ถ้าพี่ใช้อำนาจไปในการต่อต้านน้องและกลั่นแกล้งน้อง คนน้องก็จะมีแนวโน้มที่จะเป็นโรคประสาท ส่วนลูกคนเล็กที่สุดจะเป็นลูกแห่งของครอบครัวและได้รับความสนใจจากครอบครัวมากที่สุด แอ็ดเลอร์เชื่อว่าพ่อแม่มักจะทำให้ลูกคนเล็กเสียเด็กโดยการตามใจจนเกินไป ผลก็คือจะทำให้เขากลายเป็นคนที่พึ่งคนอื่นอย่างมาก ต้องการให้ทั้งพ่อแม่และพี่ ๆ คอยดูแลและปกป้องตลอดเวลา (นพมาศ อัจฉริยะ. 2546: 72-73)

ในด้านบุคลิกภาพและการปรับตัว ลำดับการเกิดของบุคคลได้อธิบายถึงความแตกต่างของประสบการณ์ในวัยเด็กที่บุคคลแต่ละคนได้รับเมื่ออยู่ในสถานการณ์ของครอบครัวเดียวกัน และเป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิต บุคลิกภาพ และการปรับตัวของบุคคล (สุชาติ พาที. 2558: 36-37) โดยสังเกตจากบุคลิกภาพของลูกคนโต ลูกคนกลาง และคนสุดท้าย ซึ่งจะแตกต่างกันไปอย่างเห็นได้ชัดเจน จึงทำให้เชื่อว่าเป็นเพราะประสบการณ์ที่เด็กได้รับจากพ่อแม่ในแต่ละลำดับการเกิดในครอบครัวแตกต่างกัน ดังนี้

1) ลูกคนโต (เดิมศักดิ์ คทวณิช. 2546: 243) เป็นลูกคนแรกของครอบครัว ดังนั้นเด็กจะได้รับความรัก ความเอาใจใส่จากเป็นพ่อแม่อย่างมาก จนกระทั่งเมื่อมีน้องใหม่เกิดขึ้น เด็กจะมีความรู้สึกถึงความรักที่เขาเคยได้รับจะถูกแบ่งปันไปให้น้องที่มาใหม่ ประสบการณ์เช่นนี้จะทำให้เด็กมีบุคลิกประเภทขี้โอ้อวดและเกลียดชังผู้อื่น รู้สึกไม่มั่นคง พยายามปกป้องตนเอง ดังนั้นถ้าพ่อแม่สามารถที่จะเตรียมความพร้อมให้ลูกคนโตเพื่อรับสถานการณ์ที่กำลังจะเกิดได้ล่วงหน้าแล้ว จะทำให้ลูกคนโตมีบุคลิกภาพพัฒนาไปในแนวทางที่พึงประสงค์ได้ เช่น มีความรับผิดชอบสูง เชื้อมั่นในตนเอง ชอบช่วยเหลือ ปกป้อง คุ่มครองผู้อื่นที่น้อยกว่าตน

แอ็ดเลอร์ (นพมาศ อึ้งพระ. 2546: 73) เชื่อว่าเนื่องจากลูกคนโตซึ่งเกิดเป็นอันดับแรกของครอบครัวได้สูญเสียอำนาจเมื่อน้องคนรองเกิด เขาจะชดเชยสิ่งที่สูญเสียไปในชีวิตโดยการพยายามสร้างความสำเร็จในชีวิตที่โดดเด่น หมายความว่าลูกคนแรกต้องการเอาชนะคนอื่น ๆ ต้องการควบคุมคนอื่น ๆ ดังนั้นจึงคาดเดาได้ว่า ลูกคนแรกจะต้องประสบความสำเร็จทางวิชาการและประสบความสำเร็จในกิจกรรมอื่น ๆ เป็นใหญ่เป็นโตในสังคม การคาดเดาดังกล่าวได้รับความสนับสนุนบ้าง ทั้งนี้ เบลมอนท์ และ มาร์ลลาลา (Belmont and Marolla. 1973 อ้างถึงใน นพมาศ อึ้งพระ. 2546: 73) ได้พบความสัมพันธ์เชิงบวกเกี่ยวกับอันดับการเกิดและผลงานทางวิชาการโดยศึกษาคนจำนวน 4 แสนคน ซึ่งหมายถึงผู้ชายทั้งหมดของเนเธอร์แลนด์มีอายุ 19 ปีขึ้นไป ในช่วงปี ค.ศ.1963-1966 พวกเขาพบว่าลูกคนแรกเรียนเก่งกว่าและเป็นนักวิชาการที่ประสบความสำเร็จกว่าน้องในครอบครัวที่มีลูก 2-9 คน ในปี ค.ศ. 1974 บริแลนด์ (Breland. n.d. อ้างถึงใน นพมาศ อึ้งพระ. 2546: 73) ได้แสดงให้เห็นว่าความสัมพันธ์เชิงบวกเกี่ยวกับอันดับการเกิดและความสามารถทางวิชาการมีผลเป็นจริงในหมู่สมัครสอบทุน National Merit Scholarships เกือบ 8 แสนคน

2) ลูกคนกลาง (เดิมศักดิ์ คทวณิช 2546: 243) มักจะเป็นคนที่มีความทะเยอทะยานสูง มีความอดสาหัส พยายาม อดทน แต่มีแนวโน้มที่จะเป็นคนที่อึดร้อน และในส่วนลึกจะมีความรู้สึกอิจฉาพี่น้องของตน จึงพยายามจะเอาชนะ หรือแสดงความสามารถที่เหนือกว่าพี่และน้องออกมา ทั้งนี้เนื่องจากคิดว่าพ่อแม่จะรักที่คนโตและน้องคนสุดท้ายมากกว่าตน แต่โดยทั่วไปแล้วลูกคนกลางมักจะสามารถในการปรับตัวได้ดีกว่าพี่และน้อง

แอ็ดเลอร์ (จิราภรณ์ ตั้งกิตติภรณ์. 2557: 231) เชื่อว่าบิดามารดาที่มีประสบการณ์จากการเลี้ยงลูกคนแรกมาแล้ว ทำให้บรรยากาศผ่อนคลายความตึงเครียดลงไปบ้าง เมื่อพ่อแม่เลี้ยงลูกด้วยความสบายใจก็ทำให้ลูกพลอยสบายใจไปด้วย พ่อแม่ที่มีลักษณะเช่นนี้จะส่งผลให้ลูกคนกลางมีนิสัยร่าเริง รักสนุก แต่ถ้าไม่ให้ความรัก ความเป็นธรรมแก่ลูกคนกลาง จะทำให้ลูกคนกลางมีความกดดันสูงเพราะต้องแข่งขันทั้งกับพี่และน้อง มีความรู้สึกอึดใจ คิดมาก และขี้น้อยใจ

3) ลูกคนสุดท้าย เนื่องจากพ่อแม่เห็นว่า เป็นลูกคนสุดท้ายจึงมักทุ่มเทความรักและความสนใจให้กับลูกคนสุดท้ายมากที่สุด ทำให้เด็กรู้สึกรักนับถือตนเอง และสามารถที่จะให้ความรักและนับถือคนอื่น (จิราภรณ์ ตั้งกิตติภรณ์. 2557: 231) นอกจากนี้ลูกคนสุดท้ายยังมักได้รับการตามใจ ประคบประหมม และได้รับความช่วยเหลือจากพ่อแม่หรือพี่ ๆ อยู่เสมอ ทำให้เด็กที่มีลักษณะเอาแต่ใจตนเอง ชอบขอความช่วยเหลือผู้อื่น ไม่รู้จักโต (เต็มศักดิ์ คทวณิช. 2546: 243) ทั้งนี้หากลูกคนสุดท้ายได้รับการอบรมเลี้ยงดูที่เหมาะสมจากพ่อแม่จะทำให้ลำดับที่ของการเกิดมีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพน้อยลง (สุจิตรา แดงอินทวัฒน์. 2541: 96)

4) ลูกคนเดียว (นพมาศ อึ้งพระ. 2546: 73-74) หรือลูกโทน เป็นลูกที่ได้รับการตามใจจากครอบครัว การเกิดของเด็กจะได้รับการต้อนรับด้วยความยินดีในตอนเกิด ทั้งนี้ถ้าเด็กไม่เป็นที่ต้องการก็จะกลายเป็นเด็กที่ถูกทิ้งเมื่อโตขึ้น แต่ส่วนใหญ่แล้วลูกคนเดียวจะได้รับการเอาใจใส่โดยเฉพาะจากแม่ เมื่อโตขึ้นเด็กจึงอาจมีปัญหาเรื่องมนุษยสัมพันธ์ถ้าเขาไม่ถูกเอาใจและยกยอเหมือนกันที่เคยได้รับมาก่อน

ลูกคนเดียวนั้นมีฐานะพิเศษ แม้พวกเขาจะไม่มีโอกาสติดพี่น้อง แต่พวกเขาก็ได้รับความเอาใจใส่จากพ่อแม่เต็มที่อันที่จริง ฟัลโบ และ คูเปอร์ (Falbo and Cooper. 1980) พบว่า แม่ของเด็กเล็กที่เป็นลูกคนเดียวใช้เวลามากกว่าแม่ที่มีลูกมากกว่าหนึ่งคนจริง นอกจากนี้ ลิวอิส และ แฟริง (Lewis and Feiring. 1982) พบว่าในระหว่างเวลาทานข้าวครอบครัวที่มีลูกคนเดียวคุยกับลูกมากกว่ามีการแลกเปลี่ยนการสนทนากันมากกว่าครอบครัวที่มีลูก 2 คนหรือ 3 คน ประการสุดท้ายมีผลงานวิจัยอื่นรายงานอย่างชัดเจนว่าลูกคนเดียวฉลาดกว่าลูกที่เกิดที่หลังในครอบครัวใหญ่กว่า และมีความเก่งพอ ๆ กับลูกคนแรก ฟัลโบ, ฟัลโบ และ โพลิต (Falbo. 1977, Falbo & Polit. 1986) ผลงานวิจัยของ ฟัลโบ และ โพลิต (Falbo and Polit. 1986) ยังได้ชี้ให้เห็นว่าลูกคนเดียวเข้าสังคมและมีการปรับตัวทางจิตวิทยาดีเท่าลูกที่มาจากรอบครัวที่มีลูกหลายคน ฟัลโบ (Falbo. 1978) ยังพบว่าลูกคนเดียวมีแนวโน้มที่จะช่วยเหลือ ร่วมมือในการเล่นมากกว่าลูกคนโต และลูกคนสุดท้ายซึ่งนิยมการแข่งขันกันมากกว่า ข้อมูลพบนี้ได้ค้ำกับความคิดของ แอดเลอร์ (Alfred Adler. 1937) ที่ว่าลูกคนเดียวมักจะมีปัญหาการปรับตัวเข้าสังคมเพราะไม่มีโอกาสเรียนรู้ทักษะในการเข้าสังคมโดยการมีปฏิสัมพันธ์กับพี่น้อง

จากแนวคิดลำดับการเกิด (Birth Order) ของแอดเลอร์ (Alfred Adler) ข้างต้น สรุปได้ว่า พ่อแม่มีบทบาทที่สำคัญมากในการส่งเสริมและพัฒนาวิถีชีวิตของลูก และการปฏิบัติของพ่อแม่ต่อลูกแต่ละคนไม่เหมือนกัน ซึ่งการปฏิบัติดังกล่าวเกี่ยวข้องกับลำดับของการเกิดภายในครอบครัว แบ่งเป็น ลูกคนโต ลูกคนกลาง ลูกคนสุดท้าย และลูกคนเดียว โดยการปฏิบัติต่อลูกของพ่อแม่ต่อลูกคนโต มักให้ความสนใจ ให้ความรักความเอาใจใส่อย่างมาก ซึ่งหากพ่อแม่ให้การดูแลอย่างสม่ำเสมอ ลูกคนโตจะมีลักษณะเป็นผู้นำ สามารถพึ่งพิงได้ ปรับตัวได้และมีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จทางวิชาการและประสบความสำเร็จในกิจกรรมอื่น ๆ ลูกคนกลางโดยธรรมชาติจะมีนิสัยยืดหยุ่นปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ง่ายด้วยเพราะพ่อแม่เลี้ยงดูด้วยบรรยากาศอย่างผ่อนคลาย หากได้รับการเลี้ยงดูอย่างเหมาะสมลูกคนกลางจะสามารถปรับตัวได้ดีกว่าพี่และน้อง ลูกคนสุดท้ายมักถูกเลี้ยงดูอย่างทะนุถนอมจึงมีลักษณะเป็นคนเอาแต่ใจตนเองช่วยตนเองไม่ได้ แต่หากเลี้ยงดูอย่างเหมาะสมลูกคนสุดท้ายจะรู้สึกรักนับถือตนเองและสามารถที่จะให้ความรักและนับถือคนอื่นได้ สำหรับลูกคนเดียวมีลักษณะคล้ายลูกคนโต ซึ่งหากได้รับการเลี้ยงดูอย่างเหมาะสม ลูกคนเดียวมีแนวโน้มที่จะเข้าสังคมและมีการปรับตัวได้ดีเท่าลูกที่มาจากรอบครัวที่มีลูกหลายคน

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

3.1 ความหมายของบุคลิกภาพ

จิราภรณ์ ตั้งกิตติภรณ์ (2557: 215) กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง แบบแผนพฤติกรรมที่เกิดขึ้น ซ้ำ ๆ และเป็นลักษณะเฉพาะของบุคคลที่ใช้เป็นแนวทางในการปรับตัวต่อสิ่งแวดล้อม แบบแผนพฤติกรรมประกอบด้วย พฤติกรรมภายนอกที่แสดง และพฤติกรรมภายในของบุคคล ซึ่งทำให้บุคคลนั้นแตกต่างจากบุคคลอื่น

ณัฐกร อินทุยศ (2556: 75) กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะโดยรวมของบุคคลโดยในร่างกาย ลักษณะนิสัย สติปัญญาความสามารถ ฯลฯ และเนื่องจากบุคลิกภาพเป็นผลมาจากพันธุกรรม และสิ่งแวดล้อมของบุคคล คนแต่ละคนจึงมีบุคลิกภาพแตกต่างกัน โดยบุคลิกภาพมีบทบาทสำคัญอย่างมากในการปรับตัว กำหนดพฤติกรรมของแต่ละบุคคล รวมถึงกำหนดลักษณะการมีปฏิสัมพันธ์ของผู้อื่นของคนคนนั้นด้วย เช่น คนตัวอ้วนก็จะเดินอ้วยอ้วย คนที่มีนิสัยจริงจังก็จะทำงานทุ่มเทตลอดเวลา

เติมศักดิ์ ทควณิช (2546: 233) กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง คุณลักษณะโดยรวมทั้งหมดของบุคคล ซึ่งประกอบด้วย คุณลักษณะภายนอก ได้แก่ รูปร่างหน้าตา กิริยาท่าทาง และคุณลักษณะภายใน ได้แก่ นิสัยใจคอ ความคิด ความเชื่อ ทศนคติ ค่านิยม อารมณ์ ซึ่งคุณลักษณะทั้งหลายเหล่านี้เป็นตัวกำหนดรูปแบบพฤติกรรมการแสดงออกจนกลายเป็นลักษณะเฉพาะตัว อันมีผลทำให้บุคคลนั้นแตกต่างไปจากคนอื่น

ศรีเรือน แก้วกังวาน (2551: 7-8) กล่าวว่า บุคลิกภาพ คือ ลักษณะเฉพาะตัวของบุคคลในด้านต่าง ๆ ทั้งในส่วนภายนอกและภายใน ส่วนภายนอก คือ ส่วนที่มองเห็นชัดเจน เช่น รูปร่าง หน้าตา กิริยามารยาท การแต่งตัว วิธีพูดจา การนั่ง การยืน ฯลฯ และส่วนภายใน คือ ส่วนที่มองเห็นได้ยาก แต่อาจทราบได้โดยการอนุมาน เช่น สติปัญญา ความถนัด ลักษณะอารมณ์ประจำตัว ความใฝ่ฝันปรารถนา ปรัชญาชีวิต ค่านิยม ความสนใจ ฯลฯ ลักษณะของบุคคลไม่สามารถแยกออกเป็นส่วน ๆ ออกจากกันโดยเด็ดขาดทุก ๆ ลักษณะของบุคลิกภาพมีความสัมพันธ์ต่อกันและกัน และมีผลกระทบต่อกันและกันเป็นประจวบจุลภาวะ บุคลิกภาพของมนุษย์ถูกหล่อหลอม และประสมประสานด้วยพันธุกรรม วัฒนธรรม การเรียนรู้ วิธีการปรับตัวของบุคคล และสิ่งแวดล้อมทั้งที่เป็นนามธรรม และวัตรธรรม บุคลิกภาพของมนุษย์ไม่ว่าด้านใด ๆ เป็นสิ่งไม่ตายตัวเปลี่ยนแปลงไปตามกาลและการเรียนรู้ และสิ่งแวดล้อมทางสังคมและทางวัตรธรรม บุคลิกภาพของแต่ละคนมีทั้งส่วนที่เป็นลักษณะผิวเผิน และส่วนที่เป็นนิสัยที่แท้จริง บางส่วนของบุคลิกภาพถูกซ่อนเร้น หรือถูกปิดบังอำพรางโดยจงใจไม่จงใจบุคลิกภาพของบุคคลมีทั้งส่วนร่วม ซึ่งเป็นลักษณะสากลของมนุษย์ทุกชาติทุกภาษา และมีส่วนซึ่งเป็นลักษณะที่เรียกว่าเฉพาะตัว

สิริอร วิชาวุธ และคณะ (2556: 322) กล่าวว่า บุคลิกภาพมีลักษณะที่สำคัญ 5 ประการ ประกอบด้วย

1) การผสมผสานระบบต่าง ๆ ภายในตัวบุคคล ทั้งส่วนที่มองเห็นได้ชัดเจน เช่น การแต่งกาย รูปร่างหน้าตา ลักษณะการพูด ฯลฯ และระบบภายในซึ่งเห็นได้ไม่ชัดเจน เช่น ลักษณะอารมณ์ จิตใต้สำนึก วิธีคิดความรู้สึก และค่านิยม ฯลฯ ประสบการณ์ พันธุกรรม การเรียนรู้ ประสบการณ์วัยเด็ก ลักษณะสังคม วัฒนธรรม หลอมบุคคลแต่ละคนให้มีบุคลิกภาพแตกต่างกันออกไปจนมีลักษณะเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตน นอกจากนี้ยังมีลักษณะองค์รวมที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะกลุ่มคนในสังคมวัฒนธรรมนั้น ๆ

2) บุคลิกภาพมีส่วนที่เป็นโครงสร้าง (Construct) ซึ่งเป็นบุคลิกภาพของบุคคลคนใดคนหนึ่งที่เป็นส่วนที่เราสามารถทำการสังเกตและทำการวัดได้ทั้งโดยตรงและโดยอ้อม เช่น ความเฉลียวฉลาด ความถนัดนิสัยส่วนตัว ฯลฯ ส่วนโครงสร้างนี้มีความแตกต่างกันในแต่ละบุคคล

3) บุคคลแต่ละคนมีบุคลิกลักษณะเฉพาะตัวบางประการที่ค่อนข้างคงรูป เขาจะแสดงบุคลิกลักษณะด้านนั้นออกมาในสถานการณ์ต่าง ๆ กัน เช่น ความเพื่องาน ถือดี เห็นแก่ตัว มกใหญ่ใฝ่สูง เป็นต้น

4) เมื่อเรารู้จักแบบของบุคลิกภาพของบุคคล เราสามารถอธิบาย เข้าใจ และทำนายพฤติกรรมของบุคคลในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้

5) วิธีการปรับตัวและวิถีชีวิตของบุคคลจะเป็นเช่นไรขึ้นอยู่กับลักษณะเฉพาะตัวของบุคลิกภาพของคนคนนั้น

สุชา จันทน์เอม (2544: 85) กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะที่สำคัญต่อการปรับตัวของบุคคล ได้แก่ รูปร่างหน้าตา ทักษะความสามารถ แรงจูงใจ และการแสดงออกทางอารมณ์และผลที่เกิดจากประสบการณ์ และอาจกล่าวสั้น ๆ ได้ว่า บุคลิกภาพ คือ หมวดยุทธ์ของลักษณะต่าง ๆ ที่รวมกันและแสดงลักษณะที่เป็นเฉพาะตัวของแต่ละบุคคล

จากความหมายของบุคลิกภาพข้างต้น สรุปได้ว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะการแสดงออกของบุคคลที่ตอบสนองต่อสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งอย่างเป็นแบบแผนเฉพาะตัว โดยบุคลิกภาพมีลักษณะภายนอกและภายใน ซึ่งไม่สามารถแยกออกจากกันโดยเด็ดขาด ทุก ๆ ลักษณะของบุคลิกภาพมีความสัมพันธ์ต่อกันและกัน บุคลิกภาพนั้นมีอิทธิพลต่อการปรับตัวของบุคคล โดยวิธีการปรับตัวของบุคคลจะเป็นเช่นไรขึ้นอยู่กับลักษณะบุคลิกภาพของบุคคลนั้น

3.2 ความสำคัญของบุคลิกภาพ

กันยา สุวรรณแสง (2533: 4-5 อ้างถึงใน สุนิสา ผิวเหลือง 2559: 28) กล่าวว่า บุคลิกภาพมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตในสังคมเป็นอย่างมาก ดังจะพิจารณาได้จากประเด็นต่าง ๆ ต่อไปนี้

1) ความมั่นใจ ผู้ที่มีบุคลิกภาพดี จะมีความมั่นใจในการแสดงออกมากขึ้น ทำให้กล้าแสดงออก เพราะคนอื่น ๆ ที่พบเห็นจะให้ความสนใจและเชื่อมั่น ดังนั้นโอกาสของการที่จะประสบความสำเร็จ จึงมีมากขึ้น

2) การคาดหมายพฤติกรรม ถ้ารู้ว่าบุคคลนั้นมีบุคลิกภาพอย่างไร จะทำนายได้ว่าในสถานการณ์ใดจะแสดงพฤติกรรมอย่างไร เช่น รู้ว่านายแดงมีสตางค์เป็นต้องดื่มสุรา ดื่มสุราแล้วชอบเอะอะโว้ยวาย ทำทนายชาวบ้านปกติเดินโซเซไม่เหมือนใคร เห็นแต่ไกลไม่ทันเห็นหน้าก็บอกได้ว่าเป็นนายแดง และต้องรีบหลบเลี่ยงไม่เข้าใกล้ มิฉะนั้นอาจจะได้รับความสะดวกจากนายแดง

3) การยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล สามารถบอกได้ว่าบุคคลหนึ่งแตกต่างจากอีกบุคคลหนึ่งได้ โดยอาศัยสังเกตพฤติกรรมที่เกิดขึ้นเป็นประจำและสม่ำเสมอแก่ตัวบุคคลนั้นๆ เช่น วินัยพูดเสียงดัง วิหจริตพูดเสียงเบา วินัยเดินตัวตรง คอแข็ง วิหจริตเดินหลังโกง บุคลิกภาพช่วยให้สามารถจำ รู้จักเข้าใจบุคคลแต่ละคนได้ ตลอดจนรู้จักวิธีการปรับตัวให้เข้ากับคนเหล่านั้นได้ทำให้เกิดความสัมพันธ์อันดีต่อกัน

4) การตระหนักในเอกลักษณ์ของบุคคล บุคลิกภาพ ทำให้คนมีลักษณะเฉพาะตัวที่เป็นของตนเองเป็นแบบอย่างแก่เยาวชน เช่น คนที่มีเมตตาชื่อเสียงสูง

5) การปรับตัวให้เข้ากับคนอื่น ๆ การรับรู้บุคลิกภาพของบุคคลอื่น ทำให้ปรับตัวเข้ากับเขาได้ง่ายขึ้นเอาชนะศัตรูได้ แก้ปัญหาได้ บุคลิกภาพมีส่วนสำคัญช่วยให้สามารถปรับตัวเข้ากับบุคคลและสถานการณ์ได้ดีขึ้น รวดเร็ว ขึ้นง่ายขึ้น เช่น เขาเป็นคนธรรมดาธรรมดา เราคุยถึงเรื่องธรรมดาเขาจะสนใจ

6) ความสำเร็จ คนที่บุคลิกภาพดี ได้เปรียบคนอื่นเสมอ เป็นพื้นฐานแห่งความสำเร็จเชื่อถือแก่ผู้พบเห็น ช่วยให้ธุรกิจงานสำเร็จง่ายขึ้น ได้รับความร่วมมือ และการติดต่อด้วยดี ได้รับความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่การทำงาน

7) การยอมรับของกลุ่ม คนที่มีบุคลิกภาพดียอมรับที่ยอมรับของคนทั่วไป ใครๆ ก็เรียกร้องต้องการชอบที่จะให้ร่วมอยู่ในกลุ่มทำให้เกิดความมั่นคงทางจิตใจ

วิไลวรรณ ทรสงคราม และคณะ (2549: 198-199) กล่าวว่า บุคลิกภาพมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ในสังคมปัจจุบันเป็นอย่างมาก ดังจะพิจารณาได้จากประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1) เกิดการยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล การที่จะบอกว่าบุคคลใดมีความแตกต่างจากบุคคลอื่นนั้น จะต้องอาศัยการสังเกตจากสิ่งที่มองเห็นก่อน คือ พฤติกรรม โดยเฉพาะพฤติกรรมที่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างสม่ำเสมอในแต่ละบุคคล เช่น ครรชิตชอบเดินแกว่งมือ ประภาชอบเดินหลังโกง เป็นต้น บุคลิกภาพช่วยให้คนเราสามารถจดจำ และเข้าใจบุคคลแต่ละคนได้เป็นอย่างดี ตลอดจนทราบถึงวิธีที่จะปรับตัวให้เข้ากับบุคคลเหล่านั้นได้ ทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

2) เกิดการตระหนักในเอกลักษณ์ของบุคคล ดังที่กล่าวแล้วว่า บุคลิกภาพทำให้บุคคลแต่ละคนมีลักษณะเฉพาะของตนเอง ซึ่งบุคลิกภาพบางอย่างอาจเป็นต้นแบบให้กับบุคคลอื่น ๆ รอบข้างได้ เช่น เด็กชายมักจะเลียนแบบบุคลิกภาพของพ่อ หรือเด็กหญิงมักจะเลียนแบบบุคลิกภาพของแม่ เพื่อการพัฒนาการทางเพศที่ถูกต้องสมบูรณ์ เป็นต้น

3) สามารถพยากรณ์พฤติกรรมได้ บุคลิกภาพของแต่ละบุคคลทำให้บุคคลโดยทั่วไปไม่มีความคิดรวบยอดเกี่ยวกับคน ๆ นั้นได้ และทำให้สามารถพยากรณ์ได้ว่าหากมีสถานการณ์บางอย่างเกิดขึ้นกับเขาก็่น่าที่จะพบการตอบสนองจากบุคคลนั้น ๆ ในลักษณะใดมากที่สุด เช่น บางคนเมื่อโกรธจะแสดงกิริยาก้าวร้าว ในขณะที่บางคนเมื่อโกรธอาจเสียบขีริม เก็บตัว เป็นต้น

4) เกิดความมั่นใจในตัวเอง การมีบุคลิกภาพที่ดีนั้นจะส่งผลให้บุคคลเกิดความมั่นใจในการแสดงออก รวมถึงรู้แนวทางของการปฏิบัติที่เหมาะสมในแต่ละสถานการณ์ เช่น บุคคลที่มีบุคลิกภาพทางกายที่ดี เช่น เดินตัวตรง แต่งกายดี ก็ย่อมที่จะได้รับความสนใจ และเชื่อมั่นจากบุคคลที่พบเห็น ดังนั้น โอกาสของการที่จะประสบความสำเร็จก็มีมากขึ้น และผู้เป็นเจ้าของบุคลิกภาพก็จะเกิดความมั่นใจได้มากขึ้นในการแสดงออก

5) สามารถปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นได้ บุคลิกภาพมีส่วนสำคัญในการช่วยให้บุคคลสามารถปรับตัวเข้ากับบุคคล และสถานการณ์ได้ดีขึ้นรวดเร็วขึ้น เช่น บุคคลที่มีบุคลิกเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ก็ย่อมจะเป็นที่ชื่นชอบต่อบุคคลทั่วไป การที่จะต้องปรับตัวเข้ากับบุคคลอื่น ๆ ย่อมเกิดขึ้นได้ง่าย เนื่องจากสถานการณ์เอื้ออำนวยต่อการเกิดความสัมพันธ์ที่ดี และอีกประการหนึ่งนั้น การที่เรารับรู้บุคลิกภาพของผู้อื่น ก็จะทำให้เกิดการปรับตัวเข้ากับบุคคลนั้น ๆ ได้ง่ายขึ้นด้วย

6) การยอมรับของกลุ่ม บุคคลที่มีบุคลิกภาพดีมักเป็นที่ยอมรับของบุคคลทั่วไป โอกาสของการติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลอื่นก็ย่อมมีมากขึ้น ทำให้ได้รับความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่การงาน ตลอดจนทำให้เกิดความมั่นคงทางจิตใจอีกประการหนึ่งด้วย

7) บุคลิกภาพทำให้เกิดความสำเร็จ มีคำพูดที่มักจะได้ยินกันอยู่เสมอว่า บุคคลที่มีบุคลิกภาพดีมักจะไต่เปรียบคนอื่น ๆ เสมอ เพราะการที่มีบุคลิกภาพดีนั้นจะทำให้ได้รับความเชื่อมั่น และศรัทธาจากผู้พบเห็นเป็นทุนเดิมแล้ว ยังจะส่งผลให้การประสานงานใด ๆ ย่อมสำเร็จง่ายขึ้น และได้รับความร่วมมือจากทุกคนมากกว่าคนที่มีบุคลิกภาพที่ไม่ดี

จากความสำคัญของบุคลิกภาพข้างต้น สรุปได้ว่า บุคลิกภาพมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของบุคคล ช่วยให้บุคคลเกิดความมั่นใจ เป็นที่ยอมรับของกลุ่ม สามารถดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างราบรื่น นอกจากนี้บุคลิกภาพมีส่วนสำคัญในการช่วยให้บุคคลสามารถปรับตัวเข้ากับบุคคล และสถานการณ์ได้ดีขึ้นรวดเร็วขึ้น เพราะบุคลิกภาพที่ดีส่งผลให้ได้รับความเชื่อมั่น ความศรัทธาจากผู้อื่น ซึ่งนำไปสู่การได้รับความช่วยเหลือ และสนับสนุน จนประสบความสำเร็จตามความมุ่งหวัง

3.3 การศึกษาบุคลิกภาพแบบเอ-บี

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยผู้ศึกษาพบว่า ฟรีดแมนและโรสเซนแมน (Friedman & Rosenman) เป็นผู้ทำการศึกษาวินิจฉัยและสรุปลักษณะของบุคลิกภาพแบบเอและแบบบี โดยมีนักวิชาการและนักวิจัยได้นำลักษณะของบุคลิกภาพแบบเอและแบบบีมาทำการศึกษาค้นคว้า โดยมีรายละเอียดดังนี้

พระมหาวชิรวงศ์ วชิรวโรโส (ตาลอน). (2552: 35) ทำการศึกษาบุคลิกภาพแบบเอและบีตามแนวคิดของ ฟรีดแมนและโรสเซนแมน (Friendman & Rosenman. 1974: 164) โดยอธิบายว่า ลักษณะของผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบเอ (Type A Behavior Pattern Personality) เป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพเร่ร่อน ชอบแข่งขัน และก้าวร้าว ชอบทำงานให้ได้มาก ๆ ในเวลาน้อย มีความรู้สึกที่เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว มีความมานะพยายามในการทำงานอย่างใดอย่างหนึ่งให้ประสบความสำเร็จชอบฟันฝ่าอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อให้เกิดสัมฤทธิ์ผล ชอบทำงานด้วยความรวดเร็วทนไม่ได้ออกกำลังกายไม่สม่ำเสมอ มีความต้องการพักผ่อนน้อยกว่าคนอื่น และถูกกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกโกรธ และก้าวร้าวได้อย่างง่าย ส่วนผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบบี (Type B Behavior Pattern Personality) หมายถึง บุคลิกภาพที่มีความผ่อนคลาย ไม่รีบร้อน ไม่ก้าวร้าว มีลักษณะเรื่อย ๆ ง่ายๆ ชอบการพักผ่อนดำเนินชีวิตแบบง่าย ๆ และไม่ชอบฝ่าฟันอุปสรรคต่าง ๆ

วิไลลักษณ์ พงษ์โสภณ (2555: 169) อธิบายว่า ฟรีดแมนและโรสเซนแมน (Friedman and Rosenman. 1974) ได้ศึกษาบุคลิกภาพของคนตามลักษณะพฤติกรรมที่แสดงออก โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ บุคลิกภาพแบบเอ และบุคลิกภาพแบบบี โดยผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบเอ (Type A) หมายถึง บุคลิกภาพของผู้ที่มีพฤติกรรมของความทะเยอทะยาน ชอบความเร่งรีบ ขาดความอดทน มีความก้าวร้าว และไม่มีความเป็นมิตร ส่วนผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบบี (Type B) หมายถึง บุคลิกภาพของผู้ที่รักความสงบ ไม่รีบร้อน ไม่ชอบการแข่งขันมุ่งเอาชนะ สามารถแบ่งเวลาพักผ่อน และมองโลกในแง่ดี

กิ่งแก้ว ทรัพย์พระวงศ์ (2552: 9) กล่าวว่า ฟรีดแมนและโรสเซนแมน (Friedman and Rosenman. 1974 cited in Phares 1991: 457) จำแนกบุคลิกภาพของบุคคลออกเป็นสองประเภทใหญ่ คือ บุคลิกภาพแบบเอ (Type A) ได้แก่ ลักษณะบุคคลที่มุ่งมั่น จริงจัง ชอบการแข่งขัน ชอบเอาชนะ รีบเร่งตลอดเวลา ไม่ชอบบรอคอย เครียดและหงุดหงิดง่ายหากทำอะไรไม่สำเร็จ ใจร้อน มีความอดทนต่ำ ชอบเข้าสังคม ร่วมกิจกรรม เป็น

ผู้มีเป้าหมายสูง และถ้าทำสิ่งใดต้องทำให้สำเร็จ และบุคลิกภาพแบบบี (Type B) ได้แก่ ลักษณะบุคคลที่มีลักษณะใจเย็น ชอบอยู่ลำพัง ไม่วุ่นวาย ไม่ทะเลาะทอเยียน ไม่รีบเร่ง เข้าสังคมเฉพาะที่จำเป็น ไม่ค่อยโกรธ ไม่ชอบเอาชนะใคร หากทำสิ่งใดไม่สำเร็จก็ไม่กังวลมากนัก

จากการศึกษาบุคลิกภาพแบบเอ-บีข้างต้น สรุปได้ว่า ฟรีดแมนและโรเซนแมน (Friedman and Rosenman) เป็นผู้ทำการศึกษาและสรุปลักษณะของบุคลิกภาพ โดยสังเกตจากลักษณะการแสดงออกของบุคคลที่ตอบสนองต่อสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง แบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ บุคลิกภาพแบบเอและบุคลิกภาพแบบบี โดยบุคลิกภาพแบบเอ หมายถึง ลักษณะของผู้ที่รักความก้าวหน้า ชอบฟันฝ่าอุปสรรค มีความก้าวร้าว โกรธง่าย ชอบทำงานอย่างรวดเร็ว และไม่ชอบการรอคอย และบุคลิกภาพแบบบี หมายถึง ลักษณะของนักเรียนที่ค่อนข้างเฉื่อยชา ใจดีเยือกเย็นทำงานไปเรื่อย ๆ ไม่ชอบฟันฝ่าอุปสรรคต่าง ๆ อดทน และรอคอยได้

3.4 การวัดบุคลิกภาพแบบเอ-บี

ผู้ศึกษาได้ศึกษาการวัดบุคลิกภาพแบบเอ-บี จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ โดยพบว่า บุคลิกภาพแบบเอ-บี สามารถวัดได้ ดังนี้

1) แบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้าง (Structured Interview : ST)

แบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้าง (อัจฉรา วงศ์วัฒนามงคล. 2533: 21-22) คือ แบบสัมภาษณ์ที่ประกอบไปด้วยข้อคำถาม 25 ข้อ เป็นการถามโดยให้ผู้ตอบรายงานพฤติกรรมตนเองในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เป็นสถานการณ์ที่ทำให้คนที่มีบุคลิกภาพแบบเอไม่สามารถทนได้ เช่น สถานการณ์ที่ทำให้เกิดความโกรธ สถานการณ์ที่มีการแข่งขันอย่างมาก ตัวอย่างคำถามก็ได้แก่ “ท่านมีความรู้สึกอย่างไร ถ้าต้องร่วมงานกับคนที่ทำงานล่าช้า และต้องรอคอยเป็นเวลานาน” โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาอาสาสมัครที่เรียนวิชาจิตวิทยาเบื้องต้น ผลที่ได้จากแบบสอบถามนี้สรุปได้ว่า คนที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบเอ รายงานว่าตนเองก้าวร้าว โมโหร้าย มุ่งสัมฤทธิ์ สุกุม ทำงานหนักมากกว่าคนที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบบี แบบสัมภาษณ์นี้เป็น การวัดการแสดงออกทางด้านกายภาพ

2) มาตรฐานวัดลักษณะบุคลิกภาพแบบเอของแฟรมมิ่งแฮม (Framingham Type A Scale : FTAS)

มาตรฐานวัดลักษณะบุคลิกภาพแบบเอของแฟรมมิ่งแฮม (อัจฉรา วงศ์วัฒนามงคล. 2533: 21-22) เป็นแบบวัดรายงานตนเองเช่นเดียวกับแบบสอง ประกอบด้วยข้อคำถามประมาณ 10 ข้อ วัดทางด้านแรงขับมุ่งสัมฤทธิ์ การมีความรู้สึกว่าจะเวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว และการรับรู้ว่ามีความกดดันในการทำงาน

3) แบบสำรวจการกระทำของเจนกินส์ (Jenkins Survey : JAS)

แบบสำรวจการกระทำของเจนกินส์ (อัจฉรา วงศ์วัฒนามงคล. 2533: 21-22) เป็นแบบสอบถามแบบรายงานตนเอง ประกอบด้วยข้อคำถาม 21 ข้อ ซึ่งคล้ายกับแบบวัดแบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้าง (Structured Interview : ST) แต่ได้ดัดแปลงเป็นปรนัย และได้วิเคราะห์คุณภาพแล้วสรุปผลจากการใช้แบบวัดนี้ว่า คนที่ได้คะแนนจากแบบวัดนี้สูง เป็นบุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบเอ โดยกลุ่มบุคคลนี้รายงานว่ามีความรู้สึกว่าจะเวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว ทำงานด้วยความรีบเร่ง ไม่ลดละต่อความอ่อนล้า หรือการทำงานที่

ประสบความสำเร็จมากกว่า นอกจากนี้ยังรายงานว่าตนเองทำงานหนัก และมีความต้องการสัมฤทธิ์ผลมากกว่า โดยเฉพาะในกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในวัยผู้ใหญ่รายงานว่ามีความต้องการทางความก้าวหน้าในอาชีพ มีความตั้งใจเพิ่มสถานภาพอาชีพให้สูงขึ้น รับรู้ว่าได้รับแรงเสริมจากการทำงานมากกว่า อีกทั้งยังมีระดับการศึกษาสูงกว่า

4) แบบสอบถามบุคลิกภาพแบบเอ-บี

จากการศึกษานักวิชาการและนักวิจัยส่วนใหญ่ในประเทศไทยวัดบุคลิกภาพแบบเอ-บี โดยใช้แบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตั้งแต่จริงที่สุด (5) ถึง จริ่งน้อยที่สุด (1) อาทิ การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนไทยบริหารธุรกิจและพาณิชย์การ เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร ของ อมรรัตน์ หอมชื่น (2548: 37-38) การศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวิสุทธิกษัตริย์ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ ของ พระมหาวชิรพงศ์ วชิรวีโส (तालอ่อน) (2552: 65-67) และการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการปรับตัวในการเรียนหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ของนักศึกษาพยาบาล คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี ของ ธาราวดี อธิมาทรานนท์ (2548: 70-73)

จากการวัดบุคลิกภาพแบบเอ-บีข้างต้น สรุปได้ว่า การศึกษาบุคลิกภาพแบบเอ-บี โดยส่วนใหญ่ นักวิจัยวัดโดยใช้แบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ เนื่องจากสามารถเก็บข้อมูลได้โดยสะดวก ไม่ซับซ้อน ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงวัดบุคลิกภาพแบบเอ-บี โดยใช้แบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยมีค่าตั้งแต่ จริ่งที่สุด (5) ถึง จริ่งน้อยที่สุด (1)

4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง

4.1 ความหมายของสัมพันธภาพระหว่างบุคคล

ณัฐสิมา แวงชัยภูมิ (2557: 17) กล่าวว่า สัมพันธภาพระหว่างบุคคล หมายถึง พฤติกรรมปฏิสัมพันธ์ตอบโต้ระหว่างบุคคลเพื่อทำความรู้จักกัน เพื่อให้มาซึ่งความรักใคร่ ความเข้าใจอันดีต่อกัน อันจะนำมาซึ่งความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกันของบุคคลรวมทั้งสังคม ทำให้เกิดการปรับตัวทางสังคมยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล เคารพในสิทธิผู้อื่น รู้จักการให้และยอมรับฟังซึ่งกันและกัน

ธาริณี จันทรหอม (2556: 33) กล่าวว่า สัมพันธภาพระหว่างบุคคล หมายถึง เป็นกระบวนการที่มนุษย์ใช้ติดต่อกันโดยทั้งทางตรงและทางอ้อม มีการฟังพากันและกัน สามารถยอมรับความแตกต่าง มีการไว้วางใจ การช่วยเหลือและการยอมรับ เพื่อให้อยู่ในกรอบของวัฒนธรรมหรือสังคมเดียวกัน

อาภา ชังชัว (2557: 27) กล่าวว่า สัมพันธภาพระหว่างบุคคล หมายถึง ความเกี่ยวข้อง ความผูกพันกันระหว่างบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป มีการติดต่อสื่อสาร และมีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน เพื่อทำความรู้จักและบรรลุตามวัตถุประสงค์ร่วมกัน โดยมีการให้ความช่วยเหลือ ให้ความรัก และมีความเข้าใจซึ่งกันและกัน ซึ่งสัมพันธภาพมีหลายรูปแบบ เช่น สัมพันธภาพกับครอบครัว สัมพันธภาพกับอาจารย์ สัมพันธภาพกับเพื่อน สัมพันธภาพกับเพื่อนร่วมงาน สัมพันธภาพกับผู้บังคับบัญชา เป็นต้น

ชนิษฐา วิสาธร (2556: 23) กล่าวว่า สัมพันธภาพระหว่างบุคคล หมายถึง กระบวนการติดต่อสื่อสารและสร้างความสัมพันธ์ของบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป โดยให้ความช่วยเหลือกัน มีความรู้สึกที่ดีต่อกัน ก่อให้เกิด

ความสนิทสนมคุ้นเคย เช่น ระหว่างบิดามารดา-บุตร สามี-ภรรยา ครู-นักเรียน เพื่อน-เพื่อน นายจ้าง-ลูกจ้าง ผู้รักษา-ผู้รับบริหาร หรือพยาบาล-ผู้ป่วย เป็นต้น

สาวิตรี อุหมัด (2559: 19) กล่าวว่า สัมพันธภาพระหว่างบุคคล หมายถึง การติดต่อกันระหว่างบุคคล 2 ฝ่าย มีความอดทนที่จะอยู่ร่วมกับบุคคลอื่น และการเปลี่ยนแปลงจากการพึ่งพาตนเองไปสู่การพึ่งพากันและกัน ความเอาใจใส่ และการแสดงพฤติกรรมที่ดี

สุนิษา กอเจริญ (2560: 21) กล่าวว่า สัมพันธภาพระหว่างบุคคล หมายถึง การติดต่อสัมพันธ์ กระบวนการติดต่อ และปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป เพื่อทำความรู้จักกันโดยการใช้คำพูดและท่าทางติดต่อสื่อสารกัน

กนกวรรณ สายคำภา (2559: 19) กล่าวว่า สัมพันธภาพระหว่างบุคคล หมายถึง การติดต่อสัมพันธ์ กระบวนการติดต่อเกี่ยวข้องกับบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป เพื่อทำความรู้จักกันโดยการใช้คำพูด และท่าทางในการติดต่อสื่อสารกัน

จากความหมายของสัมพันธภาพระหว่างบุคคลข้างต้น สรุปได้ว่า สัมพันธภาพระหว่างบุคคลเป็นการปฏิบัติต่อกันระหว่างบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป โดยให้ความช่วยเหลือกัน มีความรู้สึกที่ดีต่อกัน ก่อให้เกิดความสนิทสนมคุ้นเคย นำมาซึ่งความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

4.2 ความหมายของสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง

อาภา ชังชัว (2557: 29) กล่าวว่า สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง หมายถึง การปฏิบัติตน และการแสดงออกทางด้านพฤติกรรมที่นักศึกษา และผู้ปกครองปฏิบัติต่อกันรวมทั้งการแสดงออก ด้านความรู้สึก ความผูกพันที่มีต่อกัน ได้แก่ การให้ความรัก ความห่วงใย ความเคารพ เชื่อฟัง มีการให้กำลังใจ กันและกัน รับฟังความคิดเห็น มีการทำกิจกรรมร่วมกัน นักศึกษาสามารถขอคำแนะนำ ชักถาม และขอ คำปรึกษาในการปฏิบัติตนทั้งด้านการเรียนและด้านส่วนตัว และผู้ปกครองสามารถให้คำปรึกษา และคำแนะนำทั้งในด้านการเรียน และด้านส่วนตัวของนักศึกษา ซึ่งสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับครอบครัวเป็นลักษณะที่แสดงถึงความเกี่ยวข้องในลักษณะความผูกพันระหว่างพ่อแม่ กับลูก หรือในลักษณะ ความผูกพันระหว่างนักศึกษากับญาติที่มีสถานะเป็นผู้ปกครอง

นิภา คำภาทุ (2547: 7) กล่าวว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับสมาชิกในครอบครัว หมายถึง การปฏิบัติตนของสมาชิกในครอบครัวที่มีต่อนักเรียนในด้านการเรียนและการปฏิบัติตนของนักเรียนที่มีต่อสมาชิกในครอบครัว

1) พฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติต่อสมาชิกในครอบครัวหรือผู้ปกครองด้านการเรียน ได้แก่ การของคำแนะนำ และการชักถามเมื่อมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการเรียนจากสมาชิกในครอบครัว ความรักความผูกพันที่สมาชิกมีต่อครอบครัว

2) พฤติกรรมที่สมาชิกในครอบครัวปฏิบัติต่อนักเรียน ได้แก่ การเอาใจใส่ต่อการเรียน ของนักเรียนการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับนักเรียนการไว้วางใจในการเรียน การให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการ เรียนการให้ความรักความห่วงใยและกำลังใจกับนักเรียน

สุนิตรา สิงคะอุดม (2552: 7) กล่าวว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง หมายถึง การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อผู้ปกครองและการปฏิบัติตนของผู้ปกครองต่อนักเรียน เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ ที่ดีต่อกัน ดังนี้

1) การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อผู้ปกครอง ได้แก่ การเคารพเชื่อฟังการปฏิบัติตามคำสั่งสอน ทั้งทางด้านการใช้ชีวิตส่วนตัวการเงินและการเรียน

2) การปฏิบัติตนของผู้ปกครองต่อนักเรียน ได้แก่ การให้ความรักความเอาใจใส่การอบรมสั่ง สอนเป็นที่ปรึกษาทั้งเรื่องส่วนตัวและการเรียน

พระมหาวชิรพงศ์ วชิรวโส (ตาลอ่อน) (2552: 7) กล่าวว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง หมายถึง การปฏิบัติตนของผู้ปกครองต่อนักเรียนและการปฏิบัติตนของนักเรียนต่อผู้ปกครองเพื่อทำให้มี ความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันดังมีรายละเอียด ต่อไปนี้

1) การปฏิบัติตนของผู้ปกครองต่อนักเรียน ได้แก่ การให้ความรักความห่วงใยต่อนักเรียน ให้กำลังใจ และไว้วางใจในการทำกิจกรรมของนักเรียนเป็นที่ปรึกษา และให้คำแนะนำในด้านการเรียน และด้านส่วนตัวกับนักเรียน

2) การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อผู้ปกครอง ได้แก่ การแสดงความรักความเคารพเชื่อฟัง ช่วยเหลืองานที่ผู้ปกครองมอบหมายด้วยความเต็มใจยอมรับกฎระเบียบของผู้ปกครองการขอคำแนะนำในการ ปฏิบัติตนทั้งในด้านการเรียนและด้านส่วนตัว

ธาราวดี อธิมาทรานนท์ (2548: 8) กล่าวว่า สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับสมาชิกในครอบครัว หมายถึง ลักษณะพฤติกรรมที่สมาชิกในครอบครัวปฏิบัติต่อนักศึกษา และลักษณะพฤติกรรมที่นักศึกษาปฏิบัติ ต่อสมาชิกในครอบครัว เพื่อทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ดังนี้

1) ลักษณะพฤติกรรมที่สมาชิกในครอบครัวปฏิบัติต่อนักศึกษา ได้แก่ การที่บิดามารดา หรือสมาชิกในครอบครัวให้ความรัก ความห่วงใย ให้กำลังใจ และให้คำปรึกษาที่มีความไว้วางใจยอมรับฟังความ คิดเห็นให้ความเป็นกันเอง และร่วมปฏิบัติกิจกรรมภายในครอบครัวด้วยความเต็มใจ

2) ลักษณะพฤติกรรมที่นักศึกษาปฏิบัติต่อสมาชิกในครอบครัว ได้แก่ การที่นักศึกษาให้ ความรัก ความห่วงใย ให้ความเป็นกันเอง มีความเข้าใจ และเอาใจใส่ ดูแลช่วยเหลือ มีส่วนร่วมในกิจกรรม ของครอบครัว รับผิดชอบต่อเรื่องราวต่าง ๆ ภายในครอบครัว รวมถึงการขอความช่วยเหลือจากบิดามารดาหรือ สมาชิกในครอบครัวในทุก ๆ เรื่อง

อมรรัตน์ หอมชื่น (2548: 6) กล่าวว่า สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับสมาชิกในครอบครัว หมายถึง การปฏิบัติตนของบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่ปฏิบัติต่อนักศึกษา และพฤติกรรมที่นักศึกษาปฏิบัติต่อบิดามารดาหรือผู้ปกครองเพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ดังนี้

1) การปฏิบัติตนของบิดามารดาหรือผู้ปกครองต่อนักศึกษา ได้แก่ การเอาใจใส่ต่อการเรียนของนักศึกษา ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมทางการเรียนที่สถาบันจัดขึ้น ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการเรียนให้กำลังใจ เพื่อกระตุ้นให้นักศึกษาประสบความสำเร็จด้านการเรียน

2) การปฏิบัติตนของนักศึกษาต่อบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ได้แก่ การขอคำแนะนำหรือซักถามเมื่อมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการเรียน เคารพเชื่อฟังปฏิบัติตามคำสั่งสอนการขอให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นหรือรับรู้เรื่องราวต่าง ๆ

ศรัณย์ภัทร หวังโชติกุล (2558: 29) กล่าวว่า สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับสมาชิกในครอบครัว หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง และผู้ปกครองปฏิบัติต่อนักศึกษาที่แสดงออกมาเป็นพฤติกรรมที่สังเกตเห็นได้ อันเกิดจากความคิด ความรู้สึก ทศนคติภายในจิตใจของแต่ละบุคคล ซึ่งแสดงออกมาในรูปแบบการให้ความรักความอบอุ่น ให้ความห่วงใยซึ่งกันและกัน ยอมรับฟังความคิดเห็น ให้กำลังใจ ปรับตัวเข้าหากัน สัมผัสความกลมเกลียวต่อกันให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และมีการทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน

จากความหมายของสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองข้างต้น สรุปได้ว่า สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง หมายถึง การปฏิบัติต่อกันระหว่างนักศึกษาต่อบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักศึกษา นำมาซึ่งความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน แบ่งออกเป็น การปฏิบัติตนของนักศึกษาต่อผู้ปกครอง ได้แก่ การเคารพ การเชื่อฟัง การปฏิบัติตามคำสั่งสอนของผู้ปกครอง การช่วยเหลืองานที่ผู้ปกครองมอบหมาย การขอคำแนะนำปรึกษาในการปฏิบัติตนทั้งด้านการเรียนและด้านส่วนตัว และการปฏิบัติตนของผู้ปกครองต่อนักศึกษา ได้แก่ การให้ความรักความห่วงใย การเอาใจใส่ การให้ความไว้วางใจ การให้คำปรึกษาหรือคำแนะนำในด้านการเรียนและด้านส่วนตัว เพื่อกระตุ้นให้นักศึกษาประสบความสำเร็จด้านการเรียน

4.3 ความสำคัญของสัมพันธภาพระหว่างบุคคล

ศรัณย์ภัทร หวังโชติกุล (2558: 30) กล่าวว่า ความสำคัญของสัมพันธภาพระหว่างบุคคล มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตมนุษย์ เนื่องจากมนุษย์เป็นสัตว์สังคมที่ต้องมีการพึ่งพาอาศัยกันและกัน เพื่อตอบสนองความต้องการของมนุษย์ทั้งทางด้านร่างกาย และด้านจิตใจ ซึ่งสัมพันธภาพที่สำคัญ คือ สัมพันธภาพในครอบครัว เนื่องจากสัมพันธภาพในครอบครัวจะมีผลกระทบต่อด้านจิตใจ อารมณ์ และความรู้สึก ซึ่งส่งผลในด้านพฤติกรรม และทัศนคติของบุคคล

สุนิษา กอเจริญ (2560: 25) กล่าวว่า ความสำคัญของสัมพันธภาพระหว่างบุคคลมีความสำคัญต่อบุคคลในด้านการรับรู้ตนเองทั้งทางบวกและทางลบ บุคคลรู้จักตนเองได้จากการมีความสัมพันธ์กับผู้อื่น โดยผู้ที่มีสัมพันธภาพดีกับผู้อื่นจะสามารถพัฒนาตนได้ ส่วนผู้ที่มีสัมพันธภาพไม่ดีกับบุคคลอื่นอาจมีแนวโน้มที่จะมีปัญหาด้านพฤติกรรมต่าง ๆ

กนกวรรณ สายคำภา (2559: 19) กล่าวว่า ความสำคัญของสัมพันธภาพระหว่างบุคคล บุคคลรู้จักตนเองได้จากการมีความสัมพันธ์กับผู้อื่น เช่น ได้รู้จุดเด่นและจุดด้อยของตนเอง รู้และเข้าใจถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล เป็นต้น การมีสัมพันธภาพกับผู้อื่นนั้นเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นทีละเล็กทีละน้อยอย่างต่อเนื่อง โดยสัมพันธภาพอันดีระหว่างบุคคลเป็นปัจจัยสำคัญที่จะนำบุคคลไปสู่การพัฒนาตนให้ไปถึงศักยภาพสูงสุดของตนเองได้ สำหรับบุคคลที่มีสัมพันธภาพที่ไม่ดีกับผู้อื่นจะมีความรู้สึกในทางลบต่าง ๆ อาทิเช่น อ่างว้าง โดดเดี่ยว ซึมเศร้า ซึ่งนำไปสู่การมีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาได้

จากความสำคัญของสัมพันธภาพระหว่างบุคคลข้างต้น ผู้ศึกษาสามารถสรุปได้ดังนี้ สัมพันธภาพระหว่างบุคคลมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิต เนื่องจากบุคคลต้องอาศัยอยู่ในสังคมที่มีบุคคลอื่น ๆ ในสภาพแวดล้อมเดียวกัน จำเป็นที่ต้องมีการติดต่อสื่อสารกัน พูดคุยกัน ทำให้บุคคลต้องมีการฟังพาดูอาศัยกัน เพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง

4.4 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างบุคคล

4.4.1) แนวคิดสัมพันธภาพระหว่างบุคคลของ แฮร์รี สแตค ซัลลิแวน (Harry Stack Sullivan)

ซัลลิแวน Sullivan (อ้างถึงใน ศรีเรือน แก้วกังวาน. 2551: 78-81) อธิบายว่าโครงสร้างของบุคลิกภาพมีหลากหลาย เป็นผลจาก “ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับบุคคล” อาจเป็นบุคคลมีตัวตนจริง ๆ หรือเป็นบุคคลในความคิดฝัน เช่น แม่มด หรือบุคคลที่เป็นคนเด่น เช่น ดารา นักแสดง หรือบุคคลที่เราได้รู้จักจากการอ่าน เช่น จากหนังสือประวัติศาสตร์ นวนิยาย เขากล่าวว่า ส่วนต่าง ๆ ของโครงสร้างบุคลิกภาพของมนุษย์ เช่น ความเชื่อ ความใฝ่ฝัน ค่านิยม ความปรารถนาในชีวิต ลักษณะอารมณ์ ทัศนคติ ฯลฯ ล้วนแล้วแต่ถูกหล่อหลอมมาจากลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลทั้งสิ้น ซัลลิแวนอธิบายว่า เป็นความยากลำบากที่จะกำหนดลงไปว่า โครงสร้างบุคลิกภาพประกอบด้วยอะไร เพราะความซับซ้อนของมิติต่าง ๆ ของบุคลิกภาพ อย่างไรก็ตาม เขาได้กำหนดโครงสร้างบุคลิกภาพเป็น 3 ประเภท คือ

1) กระบวนการปรับเปลี่ยนพลังงาน (Dynamisms) คือ พฤติกรรมที่เป็นความเคยชินในด้านบ้านความสัมพันธ์กับคนอื่น เช่น ชอบรับใช้ช่วยเหลือบุคคล ชอบเอาเปรียบ ชอบบ่นเพื่อให้ใคร ๆ เห็นอกเห็นใจ ฯลฯ ศูนย์กลางของ Dynamisms คือ Self ซึ่ง Self เป็นกระบวนการที่พัฒนามาจากการใช้กลไกป้องกันตนเอง เพื่อให้ความสัมพันธ์กับผู้อื่นดำเนินไปอย่างราบรื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับพ่อแม่ผู้เลี้ยงดู ซึ่งมักจะหล่อหลอมเป็นลักษณะบุคลิกภาพประจำตน เมื่ออยู่ในวัยเด็ก เด็กต้องพึ่งพิงพ่อแม่ โดยประการต่าง ๆ ดังนั้น จำเป็นต้องเอาอกเอาใจหรือทำให้พ่อแม่ผู้เลี้ยงดูพอใจ เช่น ทำตามเมื่อสอน ไม่ทำเมื่อถูกห้าม ความสัมพันธ์กับแม่ทำให้เด็กเรียนรู้ว่าพฤติกรรมอะไรที่เป็นสิ่งที่พ่อแม่พอใจ พฤติกรรมอันใดที่พ่อแม่ไม่ชอบ การเรียนรู้ดังนี้ช่วยให้เด็กตัดสินลักษณะตนเองว่าเป็นคนดีแล้ว ตามคำบอกเล่าของพ่อแม่ เช่น การรังแกน้อง...ไม่ดี กินผัก...ดี ฯลฯ เพื่อจะประพฤติตามคำสอนห้ามของพ่อแม่ ทำให้เด็กพัฒนาภาพของตน (Self) แต่เด็กทุกคนมิได้ยินยอมคล้อยตามพ่อแม่เสมอไปทุกครั้งทุกคราว ดังนั้น เด็กแทบทุกคนอาจทำอะไร ๆ ที่หลีกเลี่ยงความจริง เช่น พูดปด เข้าสี่ เสแสร้ง นึกฝัน แกล้ง ทำมารยา อ่อน ฯลฯ ทั้งนี้เพื่อผ่อนคลายความกดดันต่าง ๆ ทางอารมณ์และความคิดลักษณะต่าง ๆ เหล่านี้อาจกลายเป็นนิสัยติดตัวเป็นส่วนหนึ่งของ Self และของบุคลิกภาพ ทั้งนี้ย่อมมีความแตกต่างไปในรายบุคคล ขึ้นอยู่กับลักษณะความสัมพันธ์ของเด็กกับพ่อแม่

2) กระบวนการสร้างภาพบุคคล (Personifications) คือ มโนภาพที่ปัจเจกชนวาดเป็นภาพตัวเอง เป็นภาพคนอื่นที่มีสัมพันธ์ภาพกับตน ภาวะนี้เป็นจุดชุมนุมพร้อมกอบปรักด้วยความรู้สึกร่วมใจ และความคิดรวบยอด กองงามมาจากประสบการณ์ ความสนใจหวังและความหวาดกังวล ตัวอย่างเช่น การกวาดมโนภาพแม่ของตนว่าเป็นแม่ที่ดี เพราะทารกนั้นได้รับการดูแลให้เป็นสุขสำราญ ในด้านตรงข้ามมโนภาพแม่ในด้านลบก็มี เพราะทารกได้ประสบความหวาดกังวลรูปแบบต่าง ๆ จากวิธีการเลี้ยงดูของแม่ มโนภาพที่คนทั้งหลายมีต่อผู้อื่นนั้น อาจถูกต้องตรงกับมโนภาพที่คนทั่วไปมีต่อผู้นั้น หรืออาจไม่ถูกต้องกันก็ได้ เมื่อเป็นภาพตราตรึงในความรับรู้แล้วก็ค่อนข้างถาวร และขยายวงไปได้ เช่น เด็กกวาดมโนภาพพ่อว่าเป็นคนชอบใช้อำนาจเด็ดขาด ก็ขยาย Personification นี้ ไปยังชายอื่น ๆ ด้วย เช่น ครู ตำรวจ เป็นต้น

3) กระบวนการคิด (Cognitive Processes) ซัลลิแวนเชื่อว่า กระบวนการคิดเป็นส่วนหนึ่งของโครงสร้างบุคลิกภาพแง่มุมคำอธิบายเกี่ยวกับกระบวนการคิดของซัลลิแวน คือ ประสบการณ์เชิงความคิดซึ่งมี 3 ลักษณะใหญ่ ๆ ได้แก่

3.1) ประสบการณ์โปรโตแทกซิก (Prototaxic) เป็นประสบการณ์เบื้องต้นซึ่งยังมิได้พัฒนาปรับปรุงเป็นความคิดระดับเด็กทารก ซึ่งรับรู้สิ่งต่าง ๆ อย่างไม่เฉพาะเจาะจง ไม่เข้าใจความหมายของสิ่งที่รับรู้ ลักษณะความคิดอยู่ในระดับประสาทสัมผัส (Sen-sorimotor) ดังนั้น ทารกไม่สามารถคิดแบบสัมพันธ์ภาพ (Associative Think-ing) ไม่เข้าใจความหมายของกาลเวลาและสถานที่ ไม่สามารถแยกตนเองออกจากสิ่งแวดล้อม ทารกมองเห็นผู้คนและเห็นอะไร ๆ ผ่านตาผ่านหู ผ่านการสัมผัสรับรู้หลากหลาย แต่ไม่ตระหนักรู้จริงว่าสิ่งนั้น “ดำรงอยู่” มีสาระสัญลักษณ์ (เหมือนกับนั่งบนรถไฟที่กำลังแล่นตามองคูภูมิประเทศ 2 ข้างทางผ่านไปเรื่อย ๆ แต่ไม่เอาใจใส่ไม่รับรู้)

3.2) ประสบการณ์พาราแทกซิก (Parataxic) เมื่อเด็กมีประสบการณ์เพิ่มขึ้น (ประมาณวัยเด็กตอนต้น) ลักษณะความคิดพัฒนาจากขั้น Prototaxic สู่ขั้น Parataxic ความคิดขั้นตอนนี้มีลักษณะเข้าใจสัมพันธ์ภาพระหว่างสิ่งต่าง ๆ (Associative Thinking) ประสบการณ์ความคิดนึกและความคิดฝันปน ๆ กันไป จริงบ้าง ไม่จริงบ้าง แต่ตามความคิดของเด็ก ความคิดเหล่านั้นเป็นความจริง (เช่น เด็กเชื่อว่ามิชชูเปอร์แมนมียักษ์กินคน มีนางฟ้า มีตุ๊กแกกินตับเด็กจริง ๆ) ดังนั้นเด็ก ๆ ในระยะนี้จึงมีโลกทัศน์ส่วนตัวของเขา (ซึ่งบางทีพ่อแม่ผู้ปกครองไม่เข้าใจ) เด็กสนุกที่ได้อ่าน (ระดับเด็ก) ฟัง ดู เรื่องสมมุติชนิดต่าง ๆ เช่น นิทาน การ์ตูน การเล่นเกม ความคิดฝันการสมมุติและประสบการณ์ต่าง ๆ ในระยะนี้สำหรับบางคนอาจเป็นประสบการณ์ฝังใจไปจนเติบโตใหญ่ เช่น ผู้ใหญ่ที่กลัวผี กลัวการอยู่คนเดียวกลัวคนไม่รัก กลัวตำรวจ กลัวหมอ กลัวที่สูง กลัวเจ้าพ่อ ฯลฯ ซัลลิแวนเชื่อว่าความคิดฝันนี้อาจแสดงออกให้ปรากฏเมื่อบุคคลผู้นั้นมีความเจ็บป่วย มีอาการโรคประสาท โรคจิต มีความกลัวกังวลสูงก็ได้ อนึ่งลักษณะความคิดแบบนี้ยังคงเป็นลักษณะความคิดของคนวัยผู้ใหญ่ที่ชอบคิดแบบกึ่งฝันถึงจริง (ซึ่งมีได้ทั้งในระดับปกติและผิดปกติ) ดังนั้น บางคนจึงชอบนิยายหรือหนังชวนฝัน หรือชอบคิดโครงการแบบฝันเฟื่อง เป็นต้น

3.3) ประสบการณ์ซินแทกซิก (Syntactic) เมื่อเด็กมีความสามารถทางภาษาเพิ่มขึ้นถึงระยะรู้จักใช้สัญลักษณ์ (Symbolic Period) ความคิดของเด็กตรงต่อความเป็นจริงมากขึ้นจึงสามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้ดี และตรงกับข้อเท็จจริงยิ่งกว่าเดิม สามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ความรู้สึก ความเชื่อ กับผู้คนรอบข้างได้ดีขึ้น

ซัลลิแวนเชื่อว่า ในปกติวิสัยประจำวันของคนวัยผู้ใหญ่ กระบวนการความคิดของเรามี 2 ลักษณะผสมกัน คือ ทั้งประเภท Parataxic และ Syntactic สภาพความคิด (กึ่งฝันถึงจริง) เช่นนี้ มักทำให้เกิดความขัดแย้งในการติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ทั้งนี้เพราะเราตีความหมายของภาษาที่ใช้ในการติดต่อไม่ตรงกัน (เช่นตีความหมายของคำว่า ถูกต้อง ยุติธรรม คอร์รัปชั่น ประชาธิปไตย ความรัก ความสุจริต ความดี ความสนุก ชีวิตคือการต่อสู้ ฯลฯ ไม่เหมือนกัน)

จากแนวคิดสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคลของ แฮร์รี สแตค ซัลลิแวน (Harry Stack Sullivan) ข้างต้น สรุปได้ว่า โครงสร้างของบุคลิกภาพมีหลากหลายเป็นผลจากความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับบุคคล ซึ่งเป็นความยากลำบากที่จะกำหนดลงไปว่า โครงสร้างบุคลิกภาพประกอบด้วยอะไรบ้าง เพราะความซับซ้อนของมิติต่าง ๆ สามารถกำหนดโครงสร้างบุคลิกภาพอย่างหยาบ ๆ เป็น 3 ประเภท คือ กระบวนการปรับเปลี่ยนพลังงาน กระบวนการสร้างภาพบุคคล และกระบวนการคิด

4.4.2) แนวคิดสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคลของ ชูลทซ์ (Schultz's Interpersonal Relationship Theory)

ชูลทซ์ (Schultz, 1960 อ้างถึงใน กนกวรรณ ศรีทอง, 2559: 13-15) ได้สร้างทฤษฎีที่อธิบายถึงพฤติกรรมระหว่างบุคคลในบริบทของความเข้ากันได้ของบุคคลชื่อว่า ทฤษฎีพื้นฐานความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (Fundamental Interpersonal Relationship Orientation: FIRO) ที่กล่าวถึงธรรมชาติของมนุษย์ในการติดต่อและมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ ซึ่งความต้องการนี้ถือเป็นความจำเป็นขั้นพื้นฐานเช่นเดียวกับการต้องการทางสรีระ ดังนั้น สัมพันธภาพระหว่างบุคคลจึงเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจ ชูลทซ์ได้กล่าวถึงทฤษฎีความต้องการสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคลทั้งในระดับพฤติกรรมและความรู้สึก

1) การมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในแง่ของระดับพฤติกรรมมี 3 ประการ ดังนี้

1.1) ความต้องการความเป็นพวกพ้อง (Need for inclusion) ความต้องการในด้านนี้ เป็นแรงขับจากภายในที่จะสร้างและรักษาความสัมพันธ์ที่พึงพอใจไว้เป็นความต้องการอยู่ร่วมกับผู้อื่น และต้องการให้ผู้อื่นยอมรับเป็นคนในกลุ่ม และต้องการที่จะมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ดังนั้น บุคคลจะแสดงตัวเป็นที่ดึงดูดความสนใจพยายามสร้างชื่อเสียงทำตนให้เป็นที่ยอมรับนับถือและมีเกียรติ

1.2) ความต้องการมีอำนาจควบคุม (Need for Control) เป็นกระบวนการตัดสินใจของบุคคลที่ต้องการมีอิทธิพลและมีอำนาจเหนือบุคคลอื่น ดังนั้น บุคคลจะพยายามแสดงความสามารถ ของตนเองพร้อมทั้งแสดงการต่อต้านและปฏิเสธการคุกคาม เพื่อเป็นการแสดงความต้องการควบคุมผู้อื่น

1.3) ความต้องการความรักใคร่ชอบพอกับผู้อื่นเป็นความรู้สึกและอารมณ์ส่วนตัวที่เกิดขึ้นระหว่างการมีปฏิสัมพันธ์โดยจะแสดงออกด้วยการช่วยเหลือเกื้อกูลกันมีความปรารถนาดีต่อกันสร้างความผูกพันทางอารมณ์ เพื่อให้เกิดความใกล้ชิดสนิทสนมและได้รับความรู้สึกเดียวกันกลับมา

2) ความต้องการระหว่างบุคคลในระดับความรู้สึก ประกอบด้วย 3 มิติ ดังนี้

2.1) มิติที่ 1 ความสำคัญ (Significance) เป็นความรู้สึกของบุคคลที่รู้สึกว่าคุณค่าของตนเองนั้นมีความสำคัญกับบุคคลอื่น และรู้สึกว่าบุคคลอื่นมีความสำคัญ และมีความหมายกับตนเองมิติที่ 2 ความสามารถ

(Competence) เป็นความรู้สึกถึงความสามารถของบุคคลเมื่อความสามารถนั้นคือ การตัดสินใจหรือการแก้ไขปัญหาในสิ่งต่าง ๆ ด้วยความรู้ความสามารถของตนเอง

2.2) มิติที่ 3 ความน่าคบ (Likability) เป็นความรู้สึกน่าคบหากับบุคคลอื่นบุคคลบางกลุ่มอาจจะมีความสามารถมีความสำคัญ แต่ไม่น่าคบหา

นอกจากนี้ซูทซ์ยังได้แบ่งความเข้ากันได้ของบุคคล (Compatibility) ออกเป็น 2 ชนิด ดังนี้

1) ความเข้ากันได้ของบรรยากาศ (Atmosphere Compatibility) เป็นความเข้ากันได้ของบุคคลซึ่งเกิดจากความต้องการที่เหมือนกันเช่นชอบเข้าสังคมเหมือนกัน

2) ความเข้ากันได้ของบทบาท (Role Compatibility) เป็นความเข้ากันได้ของบุคคลซึ่งเกิดจากความต้องการที่ต่างกันหรือตรงข้ามกัน เช่น บุคคลที่ชอบบงการผู้อื่นกับบุคคลที่ชอบให้ผู้อื่นบงการ

จากแนวคิดสัมพันธภาพระหว่างบุคคลของ ซูทซ์ สรุปได้ว่า พฤติกรรมระหว่างบุคคลในบริบทของความเข้ากันได้ของบุคคลธรรมชาติของมนุษย์ในการติดต่อและมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ ซึ่งความต้องการนี้ถือเป็นความจำเป็นขั้นพื้นฐานเช่นเดียวกับความต้องการทางสรีระ แบ่งออกเป็น การมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในแง่ของระดับพฤติกรรม และความต้องการระหว่างบุคคลในระดับความรู้สึก ผู้ที่มีสัมพันธภาพดีกับผู้อื่นจะเป็นผู้ที่รับรู้กับความสามารถของตนเอง รู้สึกว่าผู้อื่นมีความสำคัญ ซึ่งคุณลักษณะนี้ส่งผลให้บุคคลมีความสามารถในการปรับตัวด้วย

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียน

5.1 ลำดับการเกิดกับการปรับตัวด้านการเรียน

สุชาติ พาที (2558: 88) ได้ศึกษาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร วังท่าพระ พบว่า นักศึกษาที่มีลำดับการเกิดต่างกันมีการปรับตัว โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

วารุณี แจ่มกระจาย (2540: 121) ได้ศึกษาการปรับตัวของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ สำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ที่มีลำดับการเกิดต่างกันมีปัญหาการปรับตัวไม่แตกต่างกัน

จากงานวิจัยข้างต้น ผู้ศึกษาสรุปได้ว่า นักศึกษาที่ลำดับการเกิดต่างกัน มีการปรับตัวด้านการเรียนไม่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตามจากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับลำดับการเกิดของอัลเฟรด (Alfred Adler) แสดงให้เห็นว่าผู้ที่มีลำดับการเกิดต่างกัน มีแนวโน้มที่จะมีลักษณะนิสัยและการปรับตัวต่างกัน ดังนั้นผู้ศึกษาจึงนำตัวแปรลำดับการเกิดมาทำการศึกษา โดยตั้งสมมติฐานว่า นักศึกษาที่มีลำดับการเกิดต่างกัน มีการปรับตัวด้านการเรียนแตกต่างกัน

5.2 ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาหรือผู้ปกครองกับการปรับตัวด้านการเรียน

ธาราวดี อธิมาตรานนท์ (2548: 9-6) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวในการเรียนหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ของนักศึกษาพยาบาล คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล พบว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว มีความสัมพันธ์ทางลบกับการปรับตัวในการเรียนหลักสูตรพยาบาล-ศาสตร์ของนักศึกษาพยาบาล คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามธิบดี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อริสรา จารุรัตน์ (2547: 112) ได้ทำการศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียน ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในพื้นที่การศึกษานนทบุรีเขต 1 พบว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาหรือผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

สำรวย ประโพธิ์ศรี (2544: 104) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียน ในระบบไตรภาคของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี จังหวัดนครราชสีมา พบว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวด้านการเรียนในระบบไตรภาคของนักศึกษา

พระมหาวชิรพงศ์ วชิรวโร (ตาลอ่อน) (2552: 105) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวิสุทธิกษัตริย์ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวด้านการเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวิสุทธิกษัตริย์ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ

อมรรัตน์ หอมชื่น (2548: 64) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนไทยบริหารธุรกิจและพาณิชยการ เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร พบว่า รายได้ของบิดามารดา ไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวของนักศึกษา

สุกัญญา ตันตระกูล (2548: 64) ทำการได้ศึกษาการปรับตัวของนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ศูนย์กลางสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พบว่า ผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่างกันมีการปรับตัวโดยรวมและเป็นรายด้านไม่แตกต่างกัน

จากงานวิจัยข้างต้น ผู้ศึกษาไม่อาจสรุปได้ว่า นักศึกษาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาหรือผู้ปกครองต่างกัน มีการปรับตัวด้านการเรียนแตกต่างกันหรือไม่ สำหรับการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาสนใจนำตัวแปรฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาหรือผู้ปกครองมาทำการศึกษา โดยผู้ศึกษาเห็นว่านักศึกษาผู้มีฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่สูง อาจมีการปรับตัวได้ดีกว่านักศึกษาผู้มีฐานะทางเศรษฐกิจปานกลางและต่ำ เนื่องด้วยฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่สูง อาจทำให้นักศึกษาไม่ต้องพะวงในเรื่องค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการเรียน นักศึกษาจึงสามารถทุ่มเทให้กับการเรียนและการทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้ตามที่ปรารถนา ส่งผลให้สามารถปรับตัวด้านการเรียนได้ดี ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงนำตัวแปรฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาหรือผู้ปกครองมาทำการศึกษา โดยตั้งสมมติฐานว่า นักศึกษาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาหรือผู้ปกครองต่างกัน มีการปรับตัวด้านการเรียนแตกต่างกัน

5.3 บุคลิกภาพแบบเอ-บี กับการปรับตัวด้านการเรียน

อมรรัตน์ หอมชื่น (2548: 60) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนไทยบริหารธุรกิจและพาณิชยการ เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร พบว่า บุคลิกภาพมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวของนักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษามีบุคลิกภาพแบบเอมีการปรับตัวดีกว่าบุคลิกภาพแบบบี

พระมหาวชิรพงศ์ วชิรวโร (ตาลอ่อน) (2552: 95) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวิสุทธิกษัตริย์ อำเภอพระประแดง

จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า บุคลิกภาพที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวิสุทธิกษัตริย์ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเอมีการปรับตัวดีกว่าบุคลิกภาพแบบบี

บุญยัสรี ไชยบุรินทร์ (2557) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต พบว่า บุคลิกภาพที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแบบเอมีการปรับตัวดีกว่าบุคลิกภาพแบบบี

จากงานวิจัยข้างต้น ผู้ศึกษาสรุปได้ว่า บุคลิกภาพเอ-บี มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียน ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงนำตัวแปรบุคลิกภาพมาทำการศึกษา โดยตั้งสมมติฐานว่า นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพต่างกัน มีการปรับตัวด้านการเรียนแตกต่างกัน

5.4 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองกับการปรับตัวด้านการเรียน

นิภา คำภาฑู (2547: 65) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวในการเรียนระดับไฮสคูล ของนักเรียนเกรด 9 โรงเรียนนานาชาติเอกมัย เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร พบว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับ บิดามารดา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวในการเรียนระดับไฮสคูลของนักเรียนเกรด 9 โรงเรียนนานาชาติเอกมัย เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุนิตรา สิงคะอุดม (2552: 83) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี พบว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวก้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พระมหาชिरพงษ์ วชิรวโส (तालोन) (2552: 95) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวิสุทธิกษัตริย์ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวิสุทธิกษัตริย์ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ธาราวดี อธิมาทรานนท์ (2548: 93) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการปรับตัวในการเรียนหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ต่อนักศึกษาพยาบาล คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล พบว่า สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับสมาชิกในครอบครัว มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวในการเรียนหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ของนักศึกษาพยาบาลคณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อมรรัตน์ หอมชื่น (2548: 60) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนไทยบริหารธุรกิจและพาณิชย์การ เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร พบว่า

สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

จากงานวิจัยข้างต้น ผู้ศึกษาสรุปได้ว่า สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียน ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงนำตัวแปรสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง มาทำการศึกษา โดยตั้งสมมติฐานว่า สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาเรื่อง บุคลิกภาพแบบเอ-บี สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง กับการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ผู้ศึกษาได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
3. การเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา
4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิตที่กำลังอยู่ในปีการศึกษา 2562 จำนวน 7,565 คน (ข้อมูลจากสำนักทะเบียนและประมวลผล มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ข้อมูล ณ วันที่ 13 กันยายน พ.ศ. 2562)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ที่กำลังอยู่ในปีการศึกษา 2562 จำนวน 381 คน ซึ่งกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากการเปิดตารางสำเร็จรูปของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1967: 886-887 อ้างถึงใน ชูศรี วงศ์รัตน์, 2553: 63-64) โดยขนาดตัวอย่างที่จากประชากร จำนวน 8,000 คน ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% และระดับความคลาดเคลื่อนที่ 5% และผู้ศึกษาใช้วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (สุจิตรา บุญยนต์พันธุ์, 2560: 163)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามจำนวน 4 ตอน ประกอบด้วย

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียน
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง

2.1 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา มีรายละเอียด ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล

แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ ลำดับการเกิด ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง ซึ่งผู้ศึกษาสร้างขึ้นเป็นแบบสอบถามแบบเติมคำตอบ ดังตัวอย่างในตาราง 3-1

ตารางที่ 3-1 ตัวอย่างแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล

แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล	
คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ☒ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษา และเติมข้อความลงในช่องว่างให้ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษามากที่สุด	
(0) ลำดับการเกิด	
☐ ลูกคนโต	☐ ลูกคนกลาง
☐ ลูกคนสุดท้อง	☐ ลูกคนเดียว
(00) รายได้ต่อเดือนของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง	
☐ ต่ำกว่า 15,000 บาท	☐ ตั้งแต่ 15,000 - 20,000 บาท
☐ 21,001 - 25,000 บาท	☐ 25,001 - 30,000 บาท
☐ มากกว่า 30,000 บาทขึ้นไป	

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียน

ผู้ศึกษาได้สร้างแบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียน โดยมีลักษณะเป็นมาตราประเมินค่า 5 ระดับ ซึ่งมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียน เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2) กำหนดนิยามปฏิบัติการของการปรับตัวด้านการเรียน

3) สร้างแบบสอบถามที่ครอบคลุมนิยามปฏิบัติการที่กำหนดไว้ในข้อที่ 2 แบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียน จำนวน 50 ข้อ

4) นำแบบสอบถามที่สร้างในข้อที่ 3 เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาโครงการพิเศษ เพื่อตรวจสอบให้ข้อเสนอแนะ แล้วจึงนำมาปรับปรุงแก้ไข

5) นำแบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียน จำนวน 50 ข้อ ที่ผ่านการพิจารณาจากอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการพิเศษไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของเนื้อหาความครอบคลุม และความสอดคล้องตามนิยามปฏิบัติการ แล้วนำมาคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องใช้ได้ (Index of Item Objective Congruence: IOC) คือมีค่า IOC มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2553: 74) ปรากฏว่า ข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องใช้ได้ จำนวน 41 ข้อ และผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะโดยเพิ่มข้อคำถาม จำนวน 2 ข้อ รวมเป็น 43 ข้อ จากนั้นผู้ศึกษาได้เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาโครงการพิเศษ เพื่อพิจารณาตรวจสอบอีกครั้งให้สมบูรณ์ ก่อนนำไปทดลองใช้ (Try Out)

6) นำแบบสอบถามในข้อที่ 5 ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษามหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต จำนวน 30 ชุด แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกรายด้าน โดยใช้วิธีหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนน

รายด้านกับคะแนนรวมทั้งฉบับ (Item-total Correlation) และคัดเลือกเฉพาะข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกใช้ได้ (ค่า r_{XY}) คือมีค่าตั้งแต่ 0.2 ขึ้นไป (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2553: 75) โดยแบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียน จำนวน 43 ข้อ คัดเลือกไว้จำนวน 36 ข้อ ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหพันธ์ระหว่าง .215 ถึง .627

7) วิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียน ในข้อที่ 6 โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach) โดยมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .891

8) จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ที่ได้จากข้อ 7 เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ในการศึกษาต่อไป

ตารางที่ 3-2 ตัวอย่างแบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียน

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
(0)	นักศึกษาเข้าห้องเรียนตรงต่อเวลา					
(00)	เมื่อถึงเวลาเรียนนักศึกษาจะรู้สึกไม่อยากเข้าเรียน					

เกณฑ์การให้คะแนน

แบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียนมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ได้แก่ 1-5, 8-10, 12-14, 17-20, 25, 28-30 และ 32-36 ให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน
จริง	ให้คะแนน	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ได้แก่ 6, 7, 11, 15, 16, 21-24, 26, 27 และ 31 ให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน
จริง	ให้คะแนน	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

กำหนดช่วงอันตรภาคชั้นจากสูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2553: 23)

$$\text{ค่าอันตรภาคชั้น} = \frac{(\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด})}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$\begin{aligned} \text{ค่าอันตรภาคชั้น} &= \frac{5 - 1}{3} \\ &= 1.33 \end{aligned}$$

ดังนั้น จะได้ระดับของการปรับตัวด้านการเรียนดังนี้

คะแนน	3.68 – 5.00	หมายถึง	มีการปรับตัวด้านการเรียนระดับดี
คะแนน	2.34 – 3.67	หมายถึง	มีการปรับตัวด้านการเรียนระดับพอใช้
คะแนน	1.00 – 2.33	หมายถึง	มีการปรับตัวด้านการเรียนระดับไม่ดี

ตอนที่ 3 แบบสอบถามบุคลิกภาพแบบเอ-บี

แบบสอบถามบุคลิกภาพแบบเอ-บี ผู้ศึกษาใช้แบบสอบถามบุคลิกภาพแบบเอ-บี ของ พระมหาวชิรพงศ์ วชิรวโส. (2552: 65-67) ซึ่งปรับปรุงมาจากแบบวัดบุคลิกภาพของ ณัฏฐดี จันทร์พอง. (2549: 141-142) มีลักษณะเป็นมาตราประเมินค่า (Rating scale) 5 ระดับ ตั้งแต่ จริงที่สุด (5) ถึง จริงน้อยที่สุด (1) มีข้อคำถาม จำนวน 16 ข้อ และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .69

ตารางที่ 3-3 ตัวอย่างแบบสอบถามบุคลิกภาพ

แบบสอบถามบุคลิกภาพ

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
(0)	เมื่อนักศึกษาทำสิ่งใด ต้องทำให้เสร็จโดยเร็วที่สุด					
(00)	ถ้าต้องฟังคนอื่นที่พูดไม่รู้จักจบ นักศึกษาทนไม่ได้					

เกณฑ์การให้คะแนน

แบบสอบถามแบบสอบถามบุคลิกภาพเป็นแบบสอบถามที่มีข้อความเป็นบวกทั้งหมด จึงมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน
จริง	ให้คะแนน	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายโดยใช้คะแนนเฉลี่ย (Mean) ในการแบ่งกลุ่มดังนี้

คะแนนเฉลี่ยเท่ากับหรือมากกว่า	58.18	หมายถึง	บุคลิกภาพแบบเอ
คะแนนเฉลี่ยน้อยกว่า	58.18	หมายถึง	บุคลิกภาพแบบบี

ตอนที่ 4 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง

ผู้ศึกษาได้สร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง และแบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียน โดยมีลักษณะเป็นมาตราประเมินค่า 5 ระดับ ซึ่งมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2) กำหนดนิยามปฏิบัติการของสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง

3) สร้างแบบสอบถามที่ครอบคลุมนิยามปฏิบัติการที่กำหนดไว้ในข้อที่ 2 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง จำนวน 42 ข้อ

4) นำแบบสอบถามที่สร้างในข้อที่ 3 เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาโครงการงานพิเศษ เพื่อตรวจสอบให้ข้อเสนอแนะ แล้วจึงนำมาปรับปรุงแก้ไข

5) นำแบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียน จำนวน 42 ข้อ ที่ผ่านการพิจารณาจากอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการงานพิเศษไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของเนื้อหาความครอบคลุม และความสอดคล้องตามนิยามปฏิบัติการ แล้วนำมาคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องใช้ได้ (Index of Item Objective Congruence: IOC) คือมีค่า IOC มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 (ซูครี วงศ์รัตน์, 2553: 74) ปรากฏว่า ข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องใช้ได้ จำนวน 32 ข้อ และผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะโดยเพิ่มข้อคำถาม จำนวน 1 ข้อ รวมเป็น 33 ข้อ จากนั้นผู้ศึกษาได้เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาโครงการงานพิเศษ เพื่อพิจารณาตรวจสอบอีกครั้งให้สมบูรณ์ ก่อนนำไปทดลองใช้ (Try Out)

6) นำแบบสอบถามในข้อที่ 5 ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษามหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต จำนวน 30 ชุด แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกรายด้าน โดยใช้วิธีหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายด้านกับคะแนนรวมทั้งฉบับ (Item-total Correlation) และคัดเลือกเฉพาะข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกใช้ได้ (ค่า r_{XY}) คือมีค่าตั้งแต่ 0.2 ขึ้นไป (ซูครี วงศ์รัตน์, 2553: 75) โดยแบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียน จำนวน 33 ข้อ คัดเลือกไว้จำนวน 32 ข้อ ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง .206 ถึง .620

7) วิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียน ในข้อที่ 6 โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach) โดยมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .891

8) จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ที่ได้จากข้อ 7 เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาต่อไป

ตารางที่ 3-4 ตัวอย่างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
(0)	นักศึกษาแสดงความเคารพต่อผู้ปกครอง					
(00)	นักศึกษามักโต้เถียงกับผู้ปกครองอย่างรุนแรง					

เกณฑ์การให้คะแนน

แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ได้แก่ 1, 2, 4-6, 8-12, 15-17, 19-23 และ 26-32 ให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน
จริง	ให้คะแนน	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ได้แก่ 3, 7, 13, 14, 18, 24 และ 25 ให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน
จริง	ให้คะแนน	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

กำหนดช่วงอันตรภาคชั้นจากสูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2553: 23)

$$\text{ค่าอันตรภาคชั้น} = \frac{(\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด})}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$\begin{aligned} \text{ค่าอันตรภาคชั้น} &= \frac{5 - 1}{3} \\ &= 1.33 \end{aligned}$$

ดังนั้น จะได้ระดับของสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง ดังนี้

คะแนน	3.68 – 5.00	หมายถึง	มีสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองระดับดี
คะแนน	2.34 – 3.67	หมายถึง	มีสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองระดับพอใช้
คะแนน	1.00 – 2.33	หมายถึง	มีสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองระดับไม่ดี

ตารางที่ 3-5 ตารางสรุปข้อคำถามในแต่ละขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ

แบบสอบถาม	จำนวนคำถามที่สร้างขึ้น	จำนวนคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC \geq 0.5)	จำนวนคำถามที่ผ่านการทดลองใช้ มีค่าอำนาจจำแนกใช้ได้ ($r_{xy} \geq$ 0.2)	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ
แบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียน	50	43 ข้อ	36 ข้อ	.891
แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง	42	33 ข้อ	32 ข้อ	.906

3. การเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา

ผู้ศึกษาได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการศึกษา โดยมีขั้นตอน ดังนี้

3.1 ผู้ศึกษาติดต่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากอธิการบดีมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต เพื่อขอทำการศึกษาค้นคว้ากับกลุ่มตัวอย่าง

3.2 ผู้ศึกษานำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง โดยขออนุเคราะห์ให้นักศึกษาทำแบบสอบถามทางออนไลน์ (Google Forms) ทั้งหมด จำนวน 381 คน เนื่องจากสถานการณ์โรคโควิด Covid-19 ทางมหาวิทยาลัยจึงมีการปิดการเรียนการสอนจึงไม่สามารถเก็บแบบสอบถามโดยการแจกได้

3.3 ผู้ศึกษาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับ พบว่าแบบสอบถามสมบูรณ์ทุกฉบับ จึงนำไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีการทางสถิติด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป เพื่อวิเคราะห์ระดับการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษา จำแนกตาม ลำดับการเกิด ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง บุคลิกภาพแบบเอ-บี และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง กับการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

4.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

4.2.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1) ความถี่ (Frequency) สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลของตัวแปร ลำดับการเกิด ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง และบุคลิกภาพแบบเอ-บี

2) ร้อยละ (Percentage) สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลของตัวแปร ลำดับการเกิด ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง และบุคลิกภาพแบบเอ-บี

3) ค่าเฉลี่ย (Mean) สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลของตัวแปร การปรับตัวด้านการเรียน และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง

4) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลของตัวแปร การปรับตัวด้านการเรียน และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง

4.3 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

1) สถิติ t-test แบบเป็นอิสระต่อกัน (t-test for Independent Sample) สำหรับทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของกลุ่ม 2 กลุ่ม ที่เป็นอิสระจากกัน (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2553: 86-87) ในการทดสอบสมมติฐานของการศึกษาข้อที่ 3

สูตรที่ 1 Pooled Variance กรณีความแปรปรวนของสองกลุ่มเท่ากัน

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2}\right)}}$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

สูตรที่ 2 Separated Variance กรณีความแปรปรวนของสองกลุ่มไม่เท่ากัน

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

$$df = \frac{\left(\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}\right)^2}{\frac{\left(\frac{S_1^2}{n_1}\right)^2}{(n_1 - 1)} + \frac{\left(\frac{S_2^2}{n_2}\right)^2}{(n_2 - 1)}}$$

2) สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) สำหรับทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป ที่เป็นอิสระจากกัน (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2553 : 88) ในการทดสอบสมมติฐานของการศึกษาข้อที่ 1 และ 2

$$F = \frac{MS_B}{MS_W}$$

3) สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Correlation) สำหรับวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัวแปร ซึ่งเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเดียวกัน (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2553 : 88) ในการทดสอบสมมติฐานของการศึกษาข้อที่ 4

$$r_{xy} = \frac{N \sum xy - (\sum X)(\sum Y)}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

บทที่ 4

ผลการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาบุคลิกภาพแบบเอ-บี สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองกับการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 381 คน โดยใช้แบบสอบถามจำนวน 4 ตอน เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา มีเนื้อหาครอบคลุมเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล การปรับตัวด้านการเรียน บุคลิกภาพแบบเอ-บี และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง

เพื่อให้การแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นที่เข้าใจตรงกัน ผู้ศึกษาได้ใช้สัญลักษณ์และคำย่อที่ใช้ในการศึกษา ดังนี้

n	หมายถึง	กลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย
SD	หมายถึง	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
df	หมายถึง	ชั้นความเป็นอิสระ
t	หมายถึง	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา t-test
P	หมายถึง	ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ
SS	หมายถึง	ผลรวมของผลต่างกำลังสอง (Sum of Square)
MS	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง (Mean Square)
F	หมายถึง	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา F-test
***	หมายถึง	ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
**	หมายถึง	ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
*	หมายถึง	ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอข้อมูล ผู้ศึกษาได้นำเสนอผลการศึกษาในรูปของตารางประกอบคำบรรยาย โดยแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ ลำดับการเกิด ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง และบุคลิกภาพแบบเอ-บี
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการปรับตัวด้านการเรียน และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ลำดับการเกิด ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง และบุคลิกภาพแบบเอ-บี ปรากฏดังตารางที่ 4-1 ถึง ตารางที่ 4-3

1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม ลำดับการเกิด

ตารางที่ 4-1 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม ลำดับการเกิด

ลำดับการเกิด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ลูกคนโต	77	20.21
ลูกคนกลาง	93	24.41
ลูกคนสุดท้อง	91	23.88
ลูกคนเดียว	120	31.50
รวม	381	100.00

จากตารางที่ 4-1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม ลำดับการเกิด พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นลูกคนเดียว จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 31.50 ลูกคนกลาง จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 24.41 ลูกคนสุดท้อง จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 23.88 และลูกคนโตจำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 20.21 ตามลำดับ

1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง

ตารางที่ 4-2 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง

ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง	จำนวน	ร้อยละ
ฐานะทางเศรษฐกิจระดับต่ำสุด (ต่ำกว่า 15,000 บาท)	83	21.78
ฐานะทางเศรษฐกิจระดับต่ำ (ตั้งแต่ 15,000 - 20,000 บาท)	78	20.47
ฐานะทางเศรษฐกิจระดับปานกลาง (20,001 - 25,000 บาท)	40	10.50
ฐานะทางเศรษฐกิจระดับสูง (25,001 - 30,000 บาท)	87	22.83
ฐานะทางเศรษฐกิจระดับสูงสุด (มากกว่า 30,000 บาท ขึ้นไป)	93	24.41
รวม	381	100.00

จากตารางที่ 4-2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีบิดามารดา หรือผู้ปกครอง ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจระดับสูงสุด (มากกว่า 30,000 บาท ขึ้นไป) จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 24.41 ฐานะทางเศรษฐกิจระดับสูง (25,001 - 30,000 บาท) จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 22.83 ฐานะทางเศรษฐกิจระดับต่ำสุด (ต่ำกว่า 15,000 บาท) จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 21.78 ฐานะทางเศรษฐกิจระดับต่ำ (15,000 - 20,000 บาท) จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 20.47 และฐานะทางเศรษฐกิจระดับปานกลาง (20,001 - 25,000 บาท) จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 10.50 ตามลำดับ

1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม บุคลิกภาพแบบเอ-บี
ตารางที่ 4-3 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม บุคลิกภาพแบบเอ-บี

บุคลิกภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
แบบเอ	187	49.08
แบบบี	194	50.92
รวม	381	100.00

จากตารางที่ 4-3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม บุคลิกภาพแบบเอ-บี พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีบุคลิกภาพแบบบี จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 50.92 และมีบุคลิกภาพแบบเอ จำนวน 187 คน คิดเป็นร้อยละ 49.08

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการปรับตัวด้านการเรียน และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา
กับผู้ปกครอง

2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการปรับตัวด้านการเรียน และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา
กับผู้ปกครอง ปรากฏดังตารางที่ 4-4 ถึงตารางที่ 4-5

ตารางที่ 4-4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปรับตัวด้าน
การเรียน จำแนกเป็นรายข้อ

การปรับตัวด้านการเรียน		\bar{X}	SD	ระดับ
1	นักศึกษาเข้าห้องเรียนตรงต่อเวลา	4.07	0.72	ดี
2	นักศึกษาตั้งใจฟังสิ่งที่อาจารย์สอน	3.94	0.59	ดี
3	นักศึกษาคัดบันทึกขณะฟังอาจารย์สอน	3.78	0.78	ดี
4	นักศึกษาไม่ใช้เครื่องมือสื่อสารในขณะที่เรียน	3.53	0.85	พอใช้
5	นักศึกษาไม่พูดคุยนอกเรื่องกับเพื่อนในขณะที่อาจารย์สอน	3.50	0.90	พอใช้
6	เมื่อถึงเวลาเรียนนักศึกษาจะรู้สึกเบื่อหน่าย	2.73	1.02	พอใช้
7	เมื่อถึงเวลาเรียนนักศึกษาจะรู้สึกไม่อยากเข้าเรียน	2.80	1.09	พอใช้
8	การตั้งใจเรียนจะส่งผลให้นักศึกษาเรียนดีขึ้น	3.81	0.96	ดี
9	การที่นักศึกษาทำงานที่ได้รับมอบหมายในรายวิชาจะส่งผลให้ระดับการเรียนของนักศึกษาดีขึ้น	3.84	0.96	ดี
10	นักศึกษาคาดว่าคะแนนเฉลี่ยของตนเองจะเพิ่มขึ้นทุกภาคการศึกษา	3.68	0.91	ดี
11	เมื่อผลการเรียนเริ่มต่ำลง นักศึกษารู้สึกหมดหวังและท้อแท้	2.60	1.13	พอใช้
12	นักศึกษาเตรียมตำราและอุปกรณ์การเรียนให้พร้อมก่อนเริ่มเรียน	3.72	1.02	ดี
13	นักศึกษารอ่านหนังสือเรียนในทุกวิชาล่วงหน้าก่อนเรียนในวิชานั้น	3.56	1.10	พอใช้
14	นักศึกษาจะทบทวนบทเรียนเพื่อเตรียมตัวสอบ	3.80	0.96	ดี

ตารางที่ 4-4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปรับตัวด้านการเรียน (ต่อ)

การปรับตัวด้านการเรียน		\bar{X}	SD	ระดับ
15	นักศึกษา มักขอยืมอุปกรณ์การเรียนจากเพื่อน	3.29	1.20	พอใช้
16	นักศึกษารู้สึกไม่สดชื่นไม่พร้อมเรียน	3.32	1.15	พอใช้
17	นักศึกษาทำงานเสร็จตามเวลาที่กำหนด	3.77	0.87	ดี
18	นักศึกษาสามารถส่งงานภายในเวลาที่อาจารย์กำหนด	3.86	0.95	ดี
19	เมื่อได้รับมอบหมายงานนักศึกษาจะรีบทำในทันทีเพื่อให้งานเสร็จทันเวลาที่กำหนด	3.72	0.91	ดี
20	เมื่อถึงเวลาส่งงานนักศึกษาจะมีงานส่งทุกครั้ง	3.78	0.90	ดี
21	นักศึกษาไม่เคยส่งงานทันเวลาที่อาจารย์กำหนด	2.79	1.13	พอใช้
22	นักศึกษาคิดว่างานที่อาจารย์มอบหมายให้ทำจะทำได้ในเวลาใดก็ได้	2.63	1.10	พอใช้
23	นักศึกษาทำงานแบบผัดวันประกันพรุ่ง	2.67	1.08	พอใช้
24	นักศึกษารู้สึกเหนื่อยล้าที่ต้องเรียนและทำกิจกรรมไปพร้อม ๆ กัน	2.61	1.07	พอใช้
25	นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรม เพราะเข้าใจและเห็นประโยชน์ของการเข้าร่วมกิจกรรม	3.73	1.01	ดี
26	นักศึกษารู้สึกเบื่อหน่าย เมื่อต้องทำกิจกรรมของมหาวิทยาลัย	2.61	1.07	พอใช้
27	นักศึกษารู้สึกว่าตนเองเรียนหนักจนไม่มีเวลาพักผ่อน	2.59	1.11	พอใช้
28	นักศึกษารู้สึกสนใจเมื่ออาจารย์ให้ทำกิจกรรมเกี่ยวกับสาขาวิชาที่เรียน	3.72	0.90	ดี
29	การเรียนในสาขาวิชาที่กำลังเรียนอยู่ ทำให้นักศึกษารู้สึกว่าตนเองเป็นผู้ที่มีคุณค่าและมีประโยชน์ต่อสังคมมากขึ้น	3.86	0.92	ดี
30	นักศึกษามีความสุขที่ได้เลือกเรียนในสาขาวิชาที่กำลังเรียนอยู่	3.80	0.89	ดี
31	บ่อยครั้งที่นักศึกษาอยากลาออก หรือย้ายสาขาวิชา เพราะไม่พึงพอใจในสาขาวิชาที่เรียน	2.69	1.15	พอใช้
32	ในอนาคตนักศึกษาต้องการศึกษาต่อในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่ศึกษาอยู่	3.71	0.89	ดี
33	นักศึกษากำหนดเป้าหมายการเรียนในแต่ละวัน และสามารถปฏิบัติตามได้สำเร็จตามเป้าหมายนั้น	3.73	0.88	ดี
34	นักศึกษาเพียรพยายามที่จะเรียนให้สำเร็จ โดยไม่ย่อท้อต่อปัญหาและอุปสรรค	3.77	0.86	ดี
35	นักศึกษที่ตั้งใจเรียนให้สำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด	3.87	0.95	ดี
36	นักศึกษอดทนต่อการเรียนแม้จะลำบากเพียงใดก็ตาม เพื่อความสำเร็จในอนาคต	3.93	0.87	ดี
รวม		3.44	0.34	พอใช้

จากตารางที่ 4-4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปรับตัวด้านการเรียน พบว่า การปรับตัวด้านการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับพอใช้ (3.44) มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.34 และเมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า แบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียน ซึ่งประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 36 ข้อ ข้อคำถามมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับพอใช้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.59–4.07 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.59 – 1.15 โดยพบว่าค่าเฉลี่ยข้อที่ 1 นักศึกษาเข้าห้องเรียนตรงต่อเวลา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (4.07) และข้อที่ 27 นักศึกษารู้สึกว่าตนเองเรียนหนักจนไม่มีเวลาพักผ่อน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (2.59)

2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง

ตารางที่ 4-5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับสัมพันธภาพ ระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง จำแนกเป็นรายข้อ

สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง		\bar{X}	SD	ระดับ
1	นักศึกษาแสดงความเคารพต่อผู้ปกครอง	4.10	0.85	ดี
2	นักศึกษาพูดกับผู้ปกครองด้วยน้ำเสียงสุภาพ	4.05	0.71	ดี
3	นักศึกษามักโต้เถียงกับผู้ปกครองอย่างรุนแรง	2.85	1.22	พอใช้
4	นักศึกษาเห็นว่าการแสดงความก้าวร้าวทั้งโดยวาจาและกิริยาท่าทางต่อผู้ปกครองเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม	3.88	0.93	ดี
5	ผู้ปกครองของนักศึกษาเป็นบุคคลที่ควรแก่การเคารพกราบไหว้	3.97	0.85	ดี
6	นักศึกษาเคารพการตัดสินใจของผู้ปกครอง	3.82	0.84	ดี
7	เมื่อผู้ปกครองกล่าวตักเตือน นักศึกษามักจะทำหูทวนลม	2.70	1.16	ดี
8	นักศึกษาเชื่อฟังสิ่งที่ผู้ปกครองแนะนำ	3.87	0.80	พอใช้
9	นักศึกษาทราบว่าการที่ผู้ปกครองตำหนิหรือเข้มงวด เพราะผู้ปกครองต้องการให้นักศึกษาได้ดี	3.88	0.94	ดี
10	นักศึกษารับฟังสิ่งที่ผู้ปกครองตักเตือนหรือสั่งสอน	3.92	0.91	ดี
11	เมื่อผู้ปกครองมีความคิดเห็นไม่ตรงกับนักศึกษา นักศึกษาจะรับฟังเหตุผลของผู้ปกครอง	3.84	0.94	ดี
12	เมื่อผู้ปกครองว่ากล่าวตักเตือนในพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมนักศึกษา นักศึกษาจะหยุดทำพฤติกรรมนั้นทันที	3.73	0.95	ดี
13	บ่อยครั้งที่นักศึกษาไม่ทำตามคำสั่งสอนของผู้ปกครอง	2.61	1.12	พอใช้
14	คำสั่งสอนของผู้ปกครองมักไม่สมเหตุผล นักศึกษาจึงไม่ปฏิบัติตาม	2.65	1.18	พอใช้
15	เมื่อผู้ปกครองมีกิจกรรมให้นักศึกษาช่วยเหลือ นักศึกษาจะให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่	3.85	0.85	ดี
16	นักศึกษาช่วยผู้ปกครองประหยัดค่าใช้จ่าย โดยไม่ใช้จ่ายเงินฟุ่มเฟือย	3.82	0.89	ดี

ตารางที่ 4-5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับสัมพันธภาพ ระหว่าง นักศึกษากับผู้ปกครอง

สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง		\bar{X}	SD	ระดับ
18	เมื่อผู้ปกครองขอให้นักศึกษาช่วยเหลือนักศึกษามักพูดคุยเบี่ยง เช่น เดี่ยว รอก่อน แปปนึ่ง เป็นต้น	2.62	1.04	พอใช้
19	นักศึกษาจะปรึกษาผู้ปกครองในเรื่องการวางแผนการเรียน	3.73	0.91	ดี
20	นักศึกษาไม่ค่อยขอคำแนะนำปรึกษาในเรื่องส่วนตัวกับผู้ปกครอง	3.59	1.02	พอใช้
21	ผู้ปกครองแสดงความห่วงใยเมื่อนักศึกษากลับบ้านดึก	3.90	0.93	ดี
22	ผู้ปกครองพูดให้กำลังใจเมื่อนักศึกษาไม่สบายใจ	3.92	0.95	ดี
23	ผู้ปกครองพยายามจัดสรรเวลาว่างเพื่อพานักศึกษาไปเที่ยวพักผ่อน	3.71	0.97	ดี
24	ผู้ปกครองไม่ค่อยมีเวลาอยู่กับนักศึกษา	2.65	1.11	พอใช้
25	เมื่อนักศึกษากลับบ้านดึก ผู้ปกครองจะคิดว่านักศึกษาหนีเที่ยว	2.67	1.18	พอใช้
26	ผู้ปกครองไว้วางใจในเรื่องการใช้จ่ายเงินของนักศึกษา	3.85	0.85	ดี
27	ผู้ปกครองเปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการวางแผนกิจกรรมของครอบครัว	3.87	0.91	ดี
28	ผู้ปกครองจะคอยถามในเรื่องส่วนตัวของนักศึกษา	3.85	0.89	ดี
29	ผู้ปกครองจะคอยถามในเรื่องการเรียนของนักศึกษา	3.86	0.93	ดี
30	ผู้ปกครองให้การแนะนำปรึกษาและส่งเสริมให้นักศึกษาได้เรียนในสิ่งที่นักศึกษาสนใจ	3.88	0.90	ดี
31	ผู้ปกครองให้คำแนะนำที่ส่งผลให้นักศึกษาประสบความสำเร็จด้านการเรียน	3.82	0.95	ดี
32	ผู้ปกครองให้การแนะนำปรึกษาในด้านการจัดสรรเวลาเรียน และการใช้ชีวิตส่วนตัว	3.78	0.94	ดี
รวม		3.60	0.41	พอใช้

จากตารางที่ 4-5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับสัมพันธภาพ ระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง พบว่า สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองโดยรวมอยู่ในระดับพอใช้ (3.60) มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.41 และเมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า แบบสอบถามข้อคำถามสัมพันธภาพ ระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองซึ่งประกอบด้วยข้อคำถาม จำนวน 32 ข้อ ข้อคำถามมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับพอใช้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.61-4.10 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.71 – 1.22 โดยพบว่าค่าเฉลี่ยข้อที่ 1 นักศึกษาแสดงความเคารพต่อผู้ปกครอง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (4.10) และข้อที่ 13 บ่อยครั้งที่นักศึกษาไม่ทำตาม คำสั่งสอนของผู้ปกครอง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (2.61)

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 นักศึกษาที่มีลำดับการเกิดต่างกัน มีการปรับตัวด้านการเรียนแตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบการปรับตัวด้านการเรียน จำแนกตาม ลำดับการเกิด ปรากฏดังตารางที่ 4-6

ตารางที่ 4-6 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบการปรับตัวด้านการเรียน จำแนกตาม ลำดับการเกิด

แหล่งความแปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	3	.98	.33	2.845*	.038
ภายในกลุ่ม	377	43.34	.12		
รวม	380	44.32			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-6 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบการปรับตัวด้านการเรียน จำแนกตาม ลำดับการเกิด พบว่า นักศึกษาที่มีลำดับการเกิดต่างกันมีการปรับตัวด้านการเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งผลการวิเคราะห์ที่ได้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ จึงนำไปวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD) (Fisher. 1949 อ้างถึงใน (ไพฑูรย์ สุขศรีงาม. 2557: 27) ปรากฏดังตารางที่ 4-7

ตารางที่ 4-7 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจำแนกตาม ลำดับการเกิด

ลำดับการเกิด	\bar{X}	ลูกคนโต	ลูกคนกลาง	ลูกคนเดียว	ลูกคนสุดท้อง
		3.39	3.40	3.44	3.52
ลูกคนโต	3.39	-	0.01	0.05	0.13*
ลูกคนกลาง	3.40	-	-	0.04	0.12*
ลูกคนเดียว	3.44	-	-	-	0.08
ลูกคนสุดท้อง	3.52	-	-	-	-

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-7 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบการปรับตัวด้านการเรียน จำแนกตาม ลำดับการเกิด พบว่า นักศึกษาที่มีลำดับการเกิดต่างกัน มีการปรับตัวด้านการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่มีลำดับการเกิดเป็นลูกคนสุดท้อง มีการปรับตัวด้านการเรียนดีกว่านักศึกษาที่เป็นลูกคนโตและลูกคนกลาง ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2 นักศึกษาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดา หรือผู้ปกครองต่างกัน มีการปรับตัวด้านการเรียนแตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบการปรับตัวด้านการเรียน จำแนกตาม ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง ปรากฏดังตารางที่ 4-8

ตารางที่ 4-8 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบการปรับตัวด้านการเรียน จำแนกตาม ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง

ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	4	2.17	.54	4.831**	.001
ภายในกลุ่ม	376	42.15	.11		
รวม	380	44.32			

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4-8 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบการปรับตัวด้านการเรียน จำแนกตาม ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดา หรือผู้ปกครองต่างกัน พบว่า นักศึกษาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดา หรือผู้ปกครองต่างกันต่างกัน มีการปรับตัวด้านการเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งผลการวิเคราะห์ที่ได้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ จึงนำไปวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD) (Fisher. 1949 อ้างถึงใน (ไพฑูริย์ สุขศรีงาม. 2557: 27) ปรากฏดังตารางที่ 4-9

ตารางที่ 4-9 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาที่ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาหรือผู้ปกครองต่างกัน

ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง	\bar{X}	ฐานะทางเศรษฐกิจระดับต่ำ	ฐานะทางเศรษฐกิจระดับต่ำสุด	ฐานะทางเศรษฐกิจระดับสูงสุด	ฐานะทางเศรษฐกิจระดับสูง	ฐานะทางเศรษฐกิจระดับปานกลาง
		3.38	3.39	3.43	3.47	3.64
ฐานะทางเศรษฐกิจระดับต่ำ (ตั้งแต่ 15,000 - 20,000 บาท)	3.38	-	0.01	0.05	0.09	0.26*
ฐานะทางเศรษฐกิจระดับต่ำสุด (ต่ำกว่า 15,000 บาท)	3.39	-	-	0.04	0.08	0.25*
ฐานะทางเศรษฐกิจระดับสูงสุด (มากกว่า 30,000 บาท ขึ้นไป)	3.43	-	-	-	0.04	0.21*
ฐานะทางเศรษฐกิจระดับสูง (25,001 - 30,000 บาท)	3.47	-	-	-	-	0.17
ฐานะทางเศรษฐกิจระดับปานกลาง (20,001 - 25,000 บาท)	3.64	-	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-9 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบการปรับตัวด้านการเรียน จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง พบว่า นักศึกษาที่ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาหรือผู้ปกครองต่างกัน มีการปรับตัวด้านการเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวนโดยนักศึกษาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาหรือผู้ปกครองระดับปานกลาง (20,001 - 25,000 บาท) มีการปรับตัวด้านการเรียนดีกว่านักศึกษาที่ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาหรือผู้ปกครองระดับต่ำ (ตั้งแต่ 15,000 - 20,000 บาท) ระดับต่ำสุด (ต่ำกว่า 15,000 บาท) และระดับสูงสุด (มากกว่า 30,000 บาท ขึ้นไป) ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 3 นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพต่างกัน มีการปรับตัวด้านการเรียนแตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบการปรับตัวด้านการเรียน จำแนกตามบุคลิกภาพ ปรากฏดังตารางที่ 4-10

ตารางที่ 4-10 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบการปรับตัวด้านการเรียน จำแนกตามบุคลิกภาพแบบเอ-บี

บุคลิกภาพแบบเอ-บี	n	\bar{X}	SD	df	t	P
บุคลิกภาพแบบเอ	187	3.48	.32	379	2.046*	.041
บุคลิกภาพแบบบี	194	3.40	.36			
รวม	381					

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-10 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบการปรับตัวด้านการเรียน จำแนกตามบุคลิกภาพแบบเอ-บี พบว่า นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพต่างกัน มีการปรับตัวด้านการเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งผลการวิเคราะห์ที่ได้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยนักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแบบเอมีการปรับตัวด้านการเรียนดีกว่านักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแบบบี

สมมติฐานข้อที่ 4 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษา

ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง กับการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษา ปรากฏดังตารางที่ 4-11

ตารางที่ 4-11 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง กับการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษา

ตัวแปร	การปรับตัวด้านการเรียน	P
สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง	.584***	.000

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 4-11 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง กับการปรับตัวด้านการเรียน พบว่า สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .584 ซึ่งผลการวิเคราะห์ที่ได้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง บุคลิกภาพแบบเอ-บี สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง กับการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ผู้ศึกษาได้สรุป อภิปรายผล และให้ข้อเสนอแนะ ตามลำดับดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้า

- 1.1 เพื่อศึกษาระดับการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษา
- 1.2 เพื่อเปรียบเทียบการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษา จำแนกตาม ลำดับการเกิด บุคลิกภาพแบบเอ-บี และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว
- 1.3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง กับการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษา

2. สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

- 2.1 นักศึกษาที่มีลำดับการเกิดต่างกัน มีการปรับตัวด้านการเรียนแตกต่างกัน
- 2.2 นักศึกษาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาหรือผู้ปกครองต่างกัน มีการปรับตัวด้านการเรียนแตกต่างกัน
- 2.3 นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพต่างกัน มีการปรับตัวด้านการเรียนแตกต่างกัน
- 2.4 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษา

3. ขอบเขตการศึกษาค้นคว้า

3.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิตที่กำลังอยู่ในปีการศึกษา 2562 จำนวน 7,565 คน (ข้อมูลจากสำนักทะเบียนและประมวลผล มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ข้อมูล ณ วันที่ 13 กันยายน พ.ศ. 2562)

3.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ที่กำลังอยู่ในปีการศึกษา 2562 จำนวน 381 คน ซึ่งกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากการเปิดตารางสำเร็จรูปของทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane. 1967: 886-887 อ้างถึงใน ชูศรี วงศ์รัตน์. 2553: 63-64) โดยขนาดตัวอย่างที่จากประชากร จำนวน 8,000 คน ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% และระดับความคลาดเคลื่อนที่ 5% และผู้ศึกษาใช้วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (สุจิตรา บุญยนต์พันธุ์. 2560: 163)

3.3 ตัวแปรที่ศึกษา

3.3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

- 1) ลำดับการเกิด แบ่งเป็น
 - 1.1) ลูกคนโต
 - 1.2) ลูกคนกลาง
 - 1.3) ลูกคนสุดท้อง
 - 1.4) ลูกคนเดียว
- 2) ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง แบ่งเป็น
 - 2.1) ฐานะทางเศรษฐกิจระดับต่ำสุด (ต่ำกว่า 15,000 บาท)
 - 2.2) ฐานะทางเศรษฐกิจระดับต่ำ (ตั้งแต่ 15,000 - 20,000 บาท)
 - 2.3) ฐานะทางเศรษฐกิจระดับปานกลาง (20,001 - 25,000 บาท)
 - 2.4) ฐานะทางเศรษฐกิจระดับสูง (25,001 - 30,000 บาท)
 - 2.5) ฐานะทางเศรษฐกิจระดับสูงสุด (มากกว่า 30,000 บาท ขึ้นไป)
- 3) บุคลิกภาพแบบเอ-บี
 - 3.1) บุคลิกภาพแบบเอ
 - 3.2) บุคลิกภาพแบบบี
- 4) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง

3.3.2 ตัวแปรตาม คือ การปรับตัวด้านการเรียน

4. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามจำนวน 4 ตอน ประกอบด้วย

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียน
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง

5. สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

จากการวิเคราะห์ข้อมูลของเรื่อง บุคลิกภาพแบบเอ-บี สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองกับการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ได้ผลสรุปดังนี้

5.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยส่วนบุคคล

5.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม ลำดับการเกิด พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นลูกคนเดียว จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 31.50 ลูกคนกลาง จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 24.41 ลูกคนสุดท้อง จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 23.88 และลูกคนโตจำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 20.21 ตามลำดับ

5.1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีบิดามารดา หรือผู้ปกครอง ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจระดับสูงสุด (มากกว่า 30,000 บาท ขึ้นไป) จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 24.41 ฐานะทางเศรษฐกิจระดับสูง (25,001 - 30,000 บาท) จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 22.83 ฐานะทางเศรษฐกิจระดับต่ำสุด (ต่ำกว่า 15,000 บาท) จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 21.78 ฐานะทางเศรษฐกิจระดับต่ำ (15,000 - 20,000 บาท) จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 20.47 และฐานะทางเศรษฐกิจระดับปานกลาง (20,001 - 25,000 บาท) จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 10.50 ตามลำดับ

5.1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามบุคลิกภาพแบบ เอ-บี พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีบุคลิกภาพแบบบี จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 50.92 และมีบุคลิกภาพแบบเอ จำนวน 187 คน คิดเป็นร้อยละ 49.08

5.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการปรับตัวด้านการเรียนและสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง

5.2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปรับตัวด้านการเรียน พบว่า การปรับตัวด้านการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับพอใช้ (3.44) มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.34 และเมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า แบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียน ซึ่งประกอบด้วยข้อคำถาม จำนวน 36 ข้อ ข้อคำถามมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับพอใช้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.59-4.07 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.59 - 1.15 โดยพบว่าค่าเฉลี่ยข้อที่ 1 นักศึกษาเข้าห้องเรียนตรงต่อเวลา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (4.07) และข้อที่ 27 นักศึกษารู้สึกว่าตนเองเรียนหนักจนไม่มีเวลาพักผ่อน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (2.59)

5.2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง พบว่า สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองโดยรวมอยู่ในระดับพอใช้ (3.60) มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.41 และเมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า แบบสอบถามข้อคำถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองซึ่งประกอบด้วยข้อคำถาม จำนวน 32 ข้อ ข้อคำถามมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับพอใช้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.61-4.10 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.71 - 1.22 โดยพบว่าค่าเฉลี่ยข้อที่ 1 นักศึกษาแสดงความเคารพต่อผู้ปกครอง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (4.10) และข้อที่ 13 บ่อยครั้งที่นักศึกษาไม่ทำตามคำสั่งสอนของผู้ปกครอง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (2.61)

5.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

จากสมมติฐานที่ตั้งไว้ สรุปผลการทดสอบสมมติฐานได้ ดังนี้

5.3.1 นักศึกษาที่มีลำดับการเกิดต่างกัน มีการปรับตัวด้านการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่มีลำดับการเกิดเป็นลูกคนสุดท้อง มีการปรับตัวด้านการเรียนดีกว่านักศึกษา ที่เป็นลูกคนโตและลูกคนกลาง ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

5.3.2 นักศึกษาที่ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาหรือผู้ปกครองต่างกัน มีการปรับตัวด้านการเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน โดยนักศึกษาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาหรือผู้ปกครองระดับปานกลาง (20,001 - 25,000 บาท) มีการปรับตัวด้านการเรียนดีกว่านักศึกษามีฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาหรือผู้ปกครองระดับต่ำ (ตั้งแต่ 15,000 - 20,000 บาท) ระดับต่ำสุด (ต่ำกว่า 15,000 บาท) และระดับสูงสุด (มากกว่า 30,000 บาท ขึ้นไป) ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

5.3.3 นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพต่างกัน มีการปรับตัวด้านการเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งผลการวิเคราะห์ที่ได้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยนักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแบบเอมีการปรับตัวด้านการเรียนดีกว่านักศึกษามีบุคลิกภาพแบบบี

5.3.4 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งผลการวิเคราะห์ที่ได้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

6. อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า

ผู้ศึกษาอภิปรายผลการศึกษาค้นคว้าตามสมมติฐาน ดังนี้

6.1 นักศึกษาที่มีลำดับการเกิดต่างกันมีการปรับตัวด้านการเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่า นักศึกษาที่เป็นลูกคนสุดท้อง มีการปรับตัวด้านการเรียนดีกว่านักศึกษาที่เป็นลูกคนโตและลูกคนกลาง ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ สุชาติ พาที (2558: 88) ที่ศึกษาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร วังท่าพระ พบว่า นักศึกษาที่มีลำดับการเกิดต่างกันมีการปรับตัว โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

การที่นักศึกษาที่เป็นลูกคนสุดท้องมีการปรับตัวด้านการเรียนดี อาจเนื่องมาจากการเป็นลูกคนสุดท้ายของครอบครัว จึงมีตัวแบบจากพี่ ๆ ที่มีประสบการณ์ในการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยทำให้สามารถปรับตัวได้ดี ได้รับการทุ่มเทและการอบรมเลี้ยงดูเป็นอย่างดี พ่อแม่คอยเอาใจใส่ดูแลอย่างใกล้ชิดเป็นผลให้ลูกคนสุดท้องได้รับความรัก ความเอาใจใส่มากกว่าพี่ ๆ ทำให้กล้าแสดงออก กล้าที่จะขอคำปรึกษาและขอความช่วยเหลือทางด้านการเรียนทั้งจาก พ่อแม่ พี่ และบุคคลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง มีความส่งผลให้สามารถปรับตัวทางด้านการเรียนได้ดีกว่าลูกที่เกิดในลำดับอื่น ดังที่ จิราภรณ์ ตั้งกิตติภรณ์ (2557: 231) กล่าวว่า เนื่องจากพ่อแม่เห็น

ว่าเป็นลูกคนสุดท้อง จึงมักทุ่มเทความรักและความสนใจให้กับลูกคนสุดท้องมากที่สุด ทำให้เด็กรู้สึกรักนับถือตนเอง และสามารถที่จะให้ความรัก และนับถือคนอื่น ดังนั้น เมื่อลูกคนสุดท้องเกิดความรักและนับถือตนเอง อีกทั้งรู้จักรักและนับถือคนอื่น จึงเป็นผลให้มีความคาดหวังที่จะเรียนให้ดีขึ้นและต้องปรับตัวด้านการเรียนเพื่อให้สามารถเรียนร่วมกับผู้อื่นได้และประสบความสำเร็จทางการเรียนตามความมุ่งหวัง นอกจากนี้ สอดคล้องกับแนวคิดของ รอย (Roy อ้างถึงใน สุขาดา พาที. 2558: 14-16) ที่กล่าวเกี่ยวกับการปรับตัวด้านอัตมโนทัศน์ (Self-Concept Mode) ว่า พฤติกรรมทุกอย่างของมนุษย์เป็นผลจากความนึกคิดที่บุคคลมีต่อตนเอง บุคคลที่มีความเชื่อมั่นและมองเห็นคุณค่าแห่งตนจะมีการปรับตัวต่อภาวะการณ์กดดันต่าง ๆ ดีกว่าคนที่มีความรู้สึกต่อตนเองในทางลบ จากที่กล่าวนี้จึงเป็นเหตุให้นักศึกษาที่เป็นลูกคนสุดท้องมีการปรับตัวด้านการเรียนดีกว่าลูกที่เกิดในลำดับอื่น ๆ นอกจากนี้ด้วยเพราะเป็นลูกคนสุดท้องจึงมีตัวแบบในการสร้างพฤติกรรมทั้งบิดามารดาและพี่ ๆ ส่งผลให้มีความสามารถในการปรับตัวมากกว่าลูกที่เกิดในลำดับอื่น ๆ ของครอบครัว ดังที่ แบนดูรา (Bandura. 1969 อ้างถึงใน สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. 2549: 154; พระมหาวชิรพงศ วชิรวโรโส (तालोन). (2552: 35) กล่าวว่า ตัวแบบมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคลจะต้องเสนอตัวแบบ (A) ที่ทำให้ผู้สังเกตเกิดความสนใจและคิดอยากจะทำตาม (B1) เมื่อบุคคลแสดงพฤติกรรม (B) ตามตัวแบบแล้วสิ่งที่ตามมาคือผลกรรม (C) ที่เกิดขึ้นต่อพฤติกรรมนั้น ถ้าพฤติกรรมที่ทำตามตัวแบบนั้นได้รับการเสริมแรงทางบวกพฤติกรรมนั้นก็จะเกิดบ่อยครั้งขึ้น แต่ถ้าพฤติกรรมที่ทำตามตัวแบบนั้นได้รับการลงโทษพฤติกรรมนั้นก็จะไม่เกิดขึ้นอีก แบนดูรา (Bandura, 1969) ได้กล่าวว่า ตัวแบบมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคล 3 ด้านดังนี้

1) ช่วยให้บุคคลเรียนรู้พฤติกรรมใหม่ ๆ หรือทักษะใหม่ ๆ ซึ่งจากผลของตัวแบบในลักษณะเช่นนี้ทำให้เราสามารถนำเอาวิธีการเสนอตัวแบบไปสร้างพฤติกรรมใหม่ ๆ ให้กับบุคคลที่ยังไม่เคยกระทำพฤติกรรมดังกล่าวนั้น

2) มีผลทำให้เกิดการระงับ (Inhibition) หรือการยุติการระงับ (Disinhibition) การแสดงพฤติกรรมของผู้สังเกตตัวแบบ ทั้งนี้ย่อมขึ้นอยู่กับว่าเมื่อตัวแบบแสดงพฤติกรรมแล้วได้รับผลกรรมเช่นใด ถ้าตัวแบบแสดงพฤติกรรมแล้วได้รับผลกรรมเป็นที่ไม่พึงพอใจ แนวโน้มที่ผู้สังเกตตัวแบบจะไม่แสดงพฤติกรรมตามตัวแบบนั้นมีสูงมากเท่ากับว่าตัวแบบทำหน้าที่ระงับการเกิดพฤติกรรม

3) ช่วยให้พฤติกรรมที่เคยได้รับการเรียนรู้มาแล้วได้มีโอกาสแสดงออก หรือถ้าเคยแสดงออกแล้วแต่ไม่ค่อยได้แสดงออกมากนัก ให้แสดงออกมากขึ้น ผลของตัวแบบในลักษณะเช่นนี้ก็จะทำหน้าที่เป็นสัญญาณกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมนั้นออกมาจากแนวคิดพื้นฐานที่แบนดูราเสนอขึ้นนั่นเห็นว่า พฤติกรรมของบุคคลเปลี่ยนแปลงไม่ได้เป็นผลมาจากสภาพแวดล้อมเพียงอย่างเดียว หากแต่มีผลมาจากกระบวนการทางปัญญา ด้วยกล่าวคือ ถ้ากระบวนการทางปัญญาเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคคลก็จะเปลี่ยนแปลงไปด้วย ซึ่งแบนดูราได้เสนอวิธีการหนึ่งที่สามารถใช้เปลี่ยนแปลงกระบวนการทางปัญญาหรือพฤติกรรมภายในไว้คือ กระบวนการเรียนรู้

จากการสังเกต (Observational Learning) ที่ว่าพฤติกรรมของบุคคลเกิดขึ้นได้จากการเรียนรู้จากการสังเกต เป็นการเรียนรู้ที่บุคคลสังเกตจากพฤติกรรมของตัวเอง จะเป็นบุคคลในครอบครัว สังคม สื่อหรือสัญลักษณ์ต่าง ๆ แบบดูร่าได้เสนอกระบวนการเรียนรู้จากการสังเกต ตัวแบบว่ามีด้วยกัน 4 กระบวนการ

6.2 นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจต่างกัน มีการปรับตัวด้านการเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่า นักศึกษาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาหรือผู้ปกครองระดับปานกลาง (ตั้งแต่ 20,001 - 25,000 บาท) มีการปรับตัวด้านการเรียนดีกว่านักศึกษาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาหรือผู้ปกครองระดับต่ำ (ตั้งแต่ 15,001 - 20,000 บาท) ระดับต่ำสุด (ต่ำกว่า 15,000 บาท) และระดับสูงสุด (มากกว่า 30,000 บาท ขึ้นไป)

การที่นักศึกษาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาหรือผู้ปกครองระดับปานกลาง มีการปรับตัวด้านการเรียนดี อาจเนื่องมาจากการฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาหรือผู้ปกครองปานกลาง (ตั้งแต่ 20,001 - 25,000 บาท) สามารถส่งให้นักศึกษาในการซื้อหรือใช้ในการดำเนินชีวิตในช่วงที่เรียนได้เพียงพอไม่ต้องดิ้นรนที่ไปหาทำงานเสริม ทำให้นักศึกษามีความรู้สึกนึกคิดว่าตนเองมีฐานะไม่สูง จึงต้องการที่จะยกระดับฐานะของตนเอง โดยมุ่งมั่นในการศึกษาตั้งใจและเอาใจใส่ในการเรียน เพื่อเรียนให้จบการศึกษาโดยเร็ว จะได้ทำงานช่วยพ่อแม่หรือครอบครัวให้มีรายได้เพิ่มขึ้น มีฐานะทางเศรษฐกิจดีขึ้นหรือไม่ตกต่ำลงไปกว่าเดิม และมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ส่วนนักศึกษาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาหรือผู้ปกครองระดับต่ำสุด (ต่ำกว่า 15,000 บาท) แร้งแค้นไม่ปรับตัวให้ดีขึ้น และนักศึกษาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาหรือผู้ปกครองระดับสูงสุด (มากกว่า 30,000 บาท ขึ้นไป) เมื่อรู้ว่าตนเองหรือครอบครัวมีฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาหรือผู้ปกครองระดับสูงสุดก็จะไม่ดิ้นรนหรือทำอะไรเพราะถือว่าตนเองสุขสบาย ดังที่กันยา สุวรรณแสง (2533: 65-66 อ้างถึงใน ฉันทนย์ชนก ศิริสุขชัยวุฒิ. 2542: 47) กล่าวถึงสาเหตุของการปรับตัวว่า แรงกระตุ้นจากสังคม โดยสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงทำให้คนมีปัญหาและจำเป็นต้องปรับตัวให้ทันตามภาวะของสังคมที่เปลี่ยนไป เช่น ความเป็นอยู่ การคมนาคม ความเจริญทางวัตถุ เป็นต้น ซึ่งก่อให้เกิดความคับข้องใจและบุคคลต้องอาศัย การปรับตัวด้วยวิธีการต่าง ๆ นอกจากนี้ เจตคติ ความสนใจและจุดมุ่งหมายของชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไปก็ส่งผลให้บุคคลจำเป็นต้องปรับพฤติกรรม เพื่อให้เกิดความสบายใจและสามารถดำเนินชีวิตภายใต้สิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปได้อย่างมีความสุข และสอดคล้องกับ วอร์เชล (Worchel. 1989: 6 อ้างถึงใน อริสรา จารุรัตน์. 2547: 30) ที่กล่าวว่า การปรับตัวเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนที่ประกอบไปด้วย การเรียนรู้และเข้าใจเกี่ยวกับตนเอง และสิ่งแวดล้อมทางสังคม การใช้ความเข้าใจดังกล่าวเป็นตัวกำหนดเป้าหมายที่เป็นจริง การใช้ความสามารถที่จะควบคุมสิ่งแวดล้อมและเป้าหมายเพื่อให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ มีความไวต่อการรับรู้ความต้องการและความไม่สบายใจของผู้อื่น เพื่อที่จะให้การช่วยเหลือหรือสร้างสรรค์ในทางบวกแก่ผู้อื่น ส่งผลให้บุคคลจำเป็นต้องปรับตัวให้สอดคล้องกับสิ่งที่เผชิญ ความจริงของ

ชีวิต และเพื่อลดความคับข้องใจหรือ มีความเครียดน้อยที่สุด จากที่กล่าวนี้จึงเป็นเหตุให้นักศึกษาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาหรือผู้ปกครองระดับปานกลางมีการปรับตัวด้านการเรียนดี

6.3 นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพต่างกัน มีการปรับตัวด้านการเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งผลการวิเคราะห์ที่ได้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยพบว่า นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแบบเอมีการปรับตัวดีกว่านักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแบบบี ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ อมรรัตน์ หอมชื่น (2548: 60) ที่ทำการศึกษารื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนไทยบริหารธุรกิจและพาณิชยการ เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร พบว่า บุคลิกภาพมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวของนักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแบบเอมีการปรับตัวดีกว่าบุคลิกภาพแบบบี และสอดคล้องกับ ปุญย์สิริ ไชยบุรินทร์ (2557) ที่ทำการศึกษารื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต พบว่า บุคลิกภาพที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแบบเอมีการปรับตัวดีกว่าบุคลิกภาพแบบบี

การที่นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแบบเอมีการปรับตัวด้านการเรียนดีกว่านักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแบบบี อาจเนื่องจากนักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแบบเอมีลักษณะทะเยอทะยาน ชอบฟันฝ่าอุปสรรค มีความมานะพยายามมุ่งมั่นที่จะเรียนให้สำเร็จ ในขณะที่นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแบบบีมีลักษณะตรงกันข้าม คือชอบอยู่ลำพังไม่ทะเยอทะยาน ไม่รีบเร่ง หากทำสิ่งใดไม่สำเร็จก็ไม่กังวลมากนัก ดังนั้นจากลักษณะของนักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแบบเอที่กล่าวข้างต้นนี้จึงทำให้นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแบบเอมีวิธีการเผชิญกับสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ในระหว่างการเรียนอย่างเหมาะสม กล่าวคือกล้าแสดงออกในการเรียนและการทำกิจกรรม นำมาซึ่งการปรับตัวด้านการเรียนดีกว่านักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแบบบี ดังที่ ฉวี วิชญเนตินัย (2537: 5 อ้างถึงใน ธาราวดี อธิมาทรานนท์. 2548: 93) กล่าวว่า คนเราจะปรับตัวได้ถูกต้องหรือไม่นั้นก็ต้องมืองค์ประกอบหลายอย่าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งก็คือลักษณะบุคลิกภาพของบุคคลนั้น ๆ เอง ลักษณะบุคลิกภาพจะเป็นแรงผลักดันให้แต่ละบุคคลมีวิธีการปรับตัวที่แตกต่างกันต่อสถานการณ์เดียวกัน เช่นในสถานการณ์ที่บุคคลเกิดความคับข้องใจจากการสอบตก บางคนก็อาจเกิดความท้อแท้ใจจนลาออกจากโรงเรียนไป แต่บางคนแม้ว่าจะสอบตกก็ยังมี ความหวังว่าจะสอบซ่อมผ่านในครั้งหน้าเพราะบุคคลนั้นมีความเชื่อมั่นในตนเองว่าจะสามารถเรียนจนสำเร็จ การศึกษาได้ สอดคล้องกับ ฮิวการ์ด และคณะ (Hilgard, Atkinson and Atkinson. 1979 อ้างถึงใน จิราภรณ์ ตั้งกิตติภรณ์. 2557: 215) กล่าวว่า บุคลิกภาพเป็นลักษณะโดยรวมของพฤติกรรมและวิธีการคิดที่บุคคลแต่ละคนใช้เป็นแนวทางในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม ดังนั้น การที่บุคคลมีการแสดงออกทางพฤติกรรม อาทิ การทำกิจกรรมต่าง ๆ อย่างคล่องแคล่ว กล้าแสดงออก กล้าเผชิญปัญหา ย่อมส่งผลให้มีการปรับตัวทั้งด้านการเรียน การทำงาน และการใช้ชีวิตส่วนบุคคล ได้ดีด้วย

6.4 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งผลการวิเคราะห์ที่ได้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับการศึกษาของ นิภา คำภาฑู (2547: 65) ที่ทำการศึกษารื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวในการ

เรียนระดับไฮสคูลของนักเรียนเกรด 9 โรงเรียนนานาชาติเอ็กมัย เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร พบว่าสัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับ บิดา มารดา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวในการเรียนระดับไฮสคูลของนักเรียนเกรด 9 โรงเรียนนานาชาติเอ็กมัย เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับการศึกษาของ สุนิตรา สิงคะอุดม (2552: 83) ที่ทำการศึกษาเรื่อง องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนระดับระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี พบว่า สัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 สอดคล้องกับการศึกษาของ ธาราวดี อธิมาทรานนท์ (2548: 93) ที่ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการปรับตัวในการเรียนหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ของนักศึกษาพยาบาล คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล พบว่า สัมพันธ์ภาพระหว่างนักศึกษากับสมาชิกในครอบครัว มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวในการเรียนหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ของนักศึกษาพยาบาลคณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับการศึกษาของ อมรรรัตน์ หอมชื่น (2548: 60) ที่ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนไทยบริหารธุรกิจและพาณิชย์การ เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร พบว่าสัมพันธ์ภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การที่สัมพันธ์ภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษา อาจเนื่องจากครอบครัวเป็นพื้นฐานที่สำคัญทางสังคมในการพัฒนาบุคคลในด้านต่าง ๆ การที่ครอบครัวให้ความรักความอบอุ่น แสดงความห่วงใย สนใจ เอาใจใส่ในการเรียน เป็นที่พึ่งพาด้านการเรียนและพร้อมให้การแนะนำปรึกษาในด้านการเรียนแก่นักศึกษา ทำให้นักศึกษาตระหนักถึงความเอาใจใส่ของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนของตน นักศึกษาจะมีความมานะพยายามและตั้งใจเรียนจึงทำให้นักศึกษาสามารถปรับตัวด้านการเรียนได้ดี ดังที่ รอย (Roy อ้างถึงใน สุชาติ พาที. 2558: 14-16) กล่าวถึง พฤติกรรมการปรับตัวด้านการพึ่งพาระหว่างกัน (Interdependence Mode) เป็นการปรับตัวของบุคคลเพื่อให้เกิดความมั่นคงทางสังคม การตอบสนองต่อความต้องการที่จะมีสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคล การให้ได้รับความรัก ความห่วงใย ก่อให้เกิดความรู้สึกมั่นคงปลอดภัย โดย รอย แบ่งการประเมินการรับรู้ด้านการปรับตัวของบุคคลออกเป็น 2 ด้าน ได้แก่ ด้านบุคคลสำคัญ (Significant Other) เป็นการประเมินความรู้สึก ความผูกพันสัมพันธ์ภาพ และการช่วยเหลือกันระหว่างผู้รับบริการกับบุคคลที่มีความหมายต่อชีวิต และด้านระบบสนับสนุน (Supporting System) ประเมินความรู้สึก ความผูกพัน การช่วยเหลือระหว่างบุคคลกับครอบครัว

เครือข่าย และเพื่อน จากที่กล่าวนี้จึงเป็นเหตุให้นักศึกษาที่มีสัมพันธภาพกับผู้ปกครองดี มีการปรับตัวด้านการเรียนดี

7. ข้อเสนอแนะ

7.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้

7.1.1 จากผลการศึกษา พบว่า นักศึกษาที่เป็นลูกคนสุดท้อง มีการปรับตัวด้านการเรียนดีกว่านักศึกษาที่เป็นลูกคนโตและลูกคนกลาง ส่วนลำดับการเกิดในลำดับอื่น ๆ มีการปรับตัวด้านการเรียนไม่แตกต่างกัน ดังนั้นผู้ปกครองควรให้ความสำคัญในการดูแลลูกที่เกิดในลำดับอื่น ๆ เช่นเดียวกับลูกคนสุดท้อง โดยให้ความรักและความสนใจเท่า ๆ กัน เพื่อให้เด็กเติบโตขึ้นอย่างมีวุฒิภาวะและสามารถปรับตัวด้านการเรียนได้ดี

7.1.2 จากผลการศึกษา พบว่า นักศึกษาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาหรือผู้ปกครองระดับปานกลาง (20,001 - 25,000 บาท) มีการปรับตัวด้านการเรียนดีกว่านักศึกษาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาหรือผู้ปกครองระดับต่ำ (ตั้งแต่ 15,000 - 20,000 บาท) ระดับต่ำสุด (ต่ำกว่า 15,000 บาท) และระดับสูงสุด (มากกว่า 30,000 บาท ขึ้นไป) ดังนั้นผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจอื่น ๆ จึงควรสนับสนุนให้นักศึกษาตั้งใจ เอาใจใส่ต่อการเรียนให้มากยิ่งขึ้น เพื่อให้ นักศึกษามีความสามารถในการปรับตัวด้านการเรียนมากขึ้น อาทิ บิดามารดาหรือผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจระดับสูง ควรให้การสนับสนุนในด้านที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา เช่น จัดหาอุปกรณ์การเรียน จัดหาหลักสูตรเรียนระยะสั้นตามความสนใจของนักศึกษา บิดามารดาหรือผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจระดับต่ำและระดับต่ำสุด ควรให้การแนะนำในด้านการเรียน ผลของการประสบความสำเร็จในการเรียน เป็นต้น

7.1.3 จากผลการศึกษา พบว่า นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแบบเอมีการปรับตัวด้านการเรียนดีกว่านักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแบบบี ดังนั้น อาจารย์หรือผู้ที่เกี่ยวข้องจำเป็นต้องมีการจัดกิจกรรมให้แก่ นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแบบเอและแบบบีร่วมกัน เพื่อให้ นักศึกษาได้เรียนรู้และปรับตัวด้านการเรียนไปพร้อมกัน เช่น มอบหมายงานกลุ่ม มอบหมายงานที่ท้าทายความสามารถของนักศึกษา เป็นต้น

7.1.4 จากผลการศึกษา พบว่า สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียน ดังนั้น ผู้ปกครองควรทำกิจกรรมร่วมกับนักศึกษาเพิ่มมากขึ้น เช่น การไปเที่ยวพักผ่อนในวันหยุดร่วมกัน การไปรับประทานอาหารนอกบ้าน การพูดคุยสิ่งต่าง ๆ ที่นักศึกษาสนใจหรือสิ่งที่พบเจอในแต่ละวัน ซึ่งจะทำให้นักศึกษารับรู้ถึงความรัก ความห่วงใย การเอาใจใส่ ที่ผู้ปกครองมีให้ และนำไปสู่การปรับตัวด้านการเรียนได้ดียิ่งขึ้น

7.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาต่อไป

ด้วยการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีระยะเวลาอันจำกัด จึงทำให้ผู้ศึกษาไม่สามารถศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียนได้ครบถ้วน ดังนั้นผู้ศึกษาจึงเห็นว่าควรมีการศึกษาตัวแปรอันได้แก่ เพศ

ภูมิลาเนา ความฉลาดทางอารมณ์ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาด้วยกัน สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ ทักษะคิดต่อการเรียน ทักษะคิดต่อการประกอบอาชีพในอนาคต และการเห็นคุณค่าในตนเอง เพื่อที่จะได้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์ต่อการเสริมสร้างความสามารถในการปรับตัวให้กับนักศึกษาเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ควรมีการศึกษาในรูปแบบอื่น ๆ อาทิ การศึกษาเชิงทดลอง การศึกษาเชิงคุณภาพ เพื่อให้เกิดมหลากหลาย นำมาซึ่งข้อมูลในเชิงลึกที่เพียงพอและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนานักศึกษาให้มีการปรับการเรียนที่ดีขึ้น

บรรณานุกรม

- กนกกานต์ ภูประเสริฐ. (2552). **องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา จังหวัดสมุทรปราการ**. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กนกวรรณ ศรีทอง. (2559). **ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้การสนับสนุนจากองค์กร ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงานกับความสุขในการทำงานโดยมีความเชื่ออำนาจในการควบคุมภายในเป็นตัวแปรกำกับ**. วิทยานิพนธ์. (สาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ). กรุงเทพฯ : ศิลปะศาสตร์มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- กนกวรรณ สายคำภา. (2559). **สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาด้วยกัน สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์กับความรับผิดชอบในการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต**. โครงการงานพิเศษทางจิตวิทยา. (สาขาจิตวิทยา). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.
- กิ่งแก้ว ทรัพย์พระวงศ์. (2552). **บุคลิกภาพและการปรับตัว**. (พิมพ์ครั้งที่4). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- ชนิษฐา วิสาธร. (2556). **การศึกษาสัมพันธภาพระหว่างบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาคณะจิตวิทยามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต**. โครงการงานพิเศษทางจิตวิทยา. (สาขาจิตวิทยา). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.
- จิราภรณ์ ตั้งกิตติภรณ์. (2557). **จิตวิทยาทั่วไป**. (พิมพ์ครั้งที่ 2) กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- จุฑารัตน์ ฉัตรพงษ์สวัสดิ์. (2553). **ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา**. วิทยานิพนธ์. (จิตวิทยาการศึกษา). นครราชสีมา: ครุศาสตร์มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2553). **เทคนิคการเขียนเค้าโครงการวิจัย**. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : ไทเนรมิตกิจอินเตอร์ โพรเกรสซิฟ.
- (2553). **เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย**. (พิมพ์ครั้งที่ 12). กรุงเทพฯ : ไทเนรมิตกิจ อินเตอร์ โพรเกรสซิฟ.
- ณัชวีร์ จันทร์ฟอง. (2549). **องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนที่เน้นเรียนรู้เป็นสำคัญของนักเรียนในระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร**. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

- ณัฐกร อินทุยศ. (2556). **จิตวิทยาทั่วไป**. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ณัฐสิมา แวงชัยภูมิ. (2557). **การพัฒนาสัมพันธภาพกับกลุ่มเพื่อน โดยใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมสุวิทย์เสรีอนุสรณ์**. โครงการงานพิเศษทางจิตวิทยา. (สาขาจิตวิทยา). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.
- เต็มศักดิ์ คทวณิช. (2546). **จิตวิทยาทั่วไป**. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- ธาราวดี อธิมาตรานนท์. (2548). **ปัจจัยที่มีผลต่อการปรับตัวในการเรียนหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตของนักศึกษาพยาบาล คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล**. (สารนิพนธ์ กศ.ม. จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ธาริณี จันทร์หอม. (2556). **สัมพันธภาพระหว่างบุคคลที่ส่งผลต่อการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเศรษฐบุตรบำเพ็ญ**. โครงการงานพิเศษทางจิตวิทยา. (สาขาจิตวิทยา). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.
- ณัฏฐา อยู่มานะชัย. 2552. **ลำดับการเกิดของเด็กและการยอมรับการสื่อสารเพื่อโน้มน้าวใจ**. (สาขานิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
- นพมาศ อึ้งพระ. 2546. **ทฤษฎีบุคลิกภาพและการปรับตัว**. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นพมาศ อึ้งพระ. 2546. **ทฤษฎีบุคลิกภาพและการปรับตัว**. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นิภา คำภาฑู. (2547). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวในการเรียนระดับไฮสคูลของนักเรียนเกรด 9 โรงเรียนนานาชาติเอกมัย เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร**. สารนิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นุจรี มุราชัย. (2551). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม**. กศ.ม(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปิยวรรณ สิ้นสมใจ. (2559). **ปัจจัยที่มีผลต่อการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต**. โครงการงานพิเศษทางจิตวิทยา ศศ.บ. (สาขาจิตวิทยา). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.
- พระมหาวชิรพงศ์ วชิรวีโส (ตาลอ่อน). (2552). **องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวิสุทธิกษัตริย์ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ**. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- วารุณี แจ่มกระจาย. (2540). **การปรับตัวของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ สำนักงานการแพทย์ กรุงเทพมหานคร**. ปริญญาานิพนธ์. ปริญญาานิพนธ์. (เอกสุขศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วีไลลักษณ์ พงศ์โสภาก. (2555). **สุขวิทยาจิต**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วีไลวรรณ ศรสงคราม และคณะ. (2549). **จิตวิทยาทั่วไป**. กรุงเทพฯ : ทริปเพิ้ล.

- ศรัณย์ภัทร หวังโชติกุล. (2558). **ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความฉลาดทางอารมณ์ ของนักศึกษาคณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต. โครงการพิเศษทางจิตวิทยา. (สาขาจิตวิทยา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.**
- ศรีเรือน แก้วกังวาน. (2551). **ทฤษฎีจิตวิทยา บุคลิกภาพ. (พิมพ์ครั้งที่ 15). กรุงเทพฯ : หมอชาวบ้าน.**
- ศิริรัตน์ วาปี. (2558). **ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต. โครงการพิเศษทางจิตวิทยา ศศ.บ. (จิตวิทยา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.**
- สาวิตรี อุหมัด. (2559). **การศึกษาสัมพันธภาพกับเพื่อนร่วมงาน สภาพแวดล้อมในการทำงานด้านกายภาพกับความสุขในการทำงานของบุคลากร มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต. โครงการพิเศษทางจิตวิทยา. ศศ.บ. (สาขาจิตวิทยา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.**
- สิริอร วิชชาวุธ และคณะ. (2556). **จิตวิทยาทั่วไป. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์**
- สุกัญญา ตันตระกูลบัณฑิตย์. (2548). **การศึกษาการปรับตัวของนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ศูนย์กลางสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. ปริญญาโท กศ.ม.(การอุดมศึกษา) .กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.**
- สุจิตรา บุญยรัตพันธุ์. (2560). **ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับรัฐประศาสนศาสตร์. (พิมพ์ครั้งที่ 17). กรุงเทพฯ : เสมาธรรม**
- สุชา จันทน์เอม. (2536). **จิตวิทยาทั่วไป. (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช. (2544). จิตวิทยาทั่วไป. (พิมพ์ครั้งที่ 13) กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.**
- สุชาดา พาที.(2558). **การปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร วังท่าพระ. ปริญญาโท กศ.ม.(การอุดมศึกษา) .กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.**
- สุนิตรา สิงคะอุดม. (2552). **องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนระดับระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี. ปริญญาโท กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.**
- สุนิษา กอเจริญ. (2560). **การศึกษาสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน กับความมีวินัยในตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต. โครงการพิเศษทางจิตวิทยา. (สาขาจิตวิทยา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.**
- สุนิสา ผิวเหลือง. (2559). **บุคลิกภาพแบบเอและบี บรรยายากาการเรียนการสอนในวิชาภาษาอังกฤษกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต. โครงการพิเศษทางจิตวิทยา. (สาขาจิตวิทยา). กรุงเทพฯ : คณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.**
- สุภาณี เจียมศักดิ์. (2543). **พฤติกรรมปรับตัวในการศึกษาของนิสิตวิชาเอกพลศึกษาระดับปริญญาตรี คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (สาขาพลศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.**
- สุวิทย์ เจริญผล. (2547). **การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับการปรับตัวทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในโรงเรียนสาธิตสถาบันราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร. ปริญญาโท กศ.ม.(การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.**

- เสาวคนธ์ สาทา. (2550). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวด้านการเรียน แผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ ของนักเรียนในช่วงระดับชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศม.(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.**
- ไหมไทย ไชยพันธุ์ และจิระสุข สุขสวัสดิ์. (2557). **การปรับตัวทางวัฒนธรรมที่ส่งผลต่อความรู้สึกสอดคล้องกลมกลืนในชีวิตของนักศึกษามุสลิมระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลลา. ศศ.ม(จิตวิทยาการศึกษา). :มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลลา.**
- อมรรัตน์ หอมชื่น. (2548). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนไทยบริหารธุรกิจและพาณิชย์การ เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศม.(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.**
- อริสรา จารุรัตน์. (2547). **ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียนในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในพื้นที่การศึกษานนทบุรีเขต 1. ปริญญา นิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.**
- อัจฉรา วงศ์วัฒนามงคล. (2533). **ตัวแปรทางพฤติกรรมศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา. (สาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ : มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.**
- อาภา ชังข้าว. (2557). **ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต. โครงการพิเศษทางจิตวิทยา ศศ.บ. (สาขาจิตวิทยา). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.**
- สำรวย ประโศศรี. (2544). **ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียนในระบบโทรภาคของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี จังหวัดนครราชสีมา. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.**

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

รองศาสตราจารย์ ดร. มณฑิรา จารุเพ็ง	อาจารย์ประจำภาควิชาการแนะแนว และจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธัมมัญญิตตา อยู่เจริญ	อาจารย์ประจำสาขาวิชาจิตวิทยา คณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อรรควิช จาริกจารีต	หัวหน้าสาขาวิชาจิตวิทยา คณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

ภาคผนวก ข

- ข1 หนังสือขอเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
- ข2 แบบตอบรับกลับเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
- ข3 หนังสือขอความอนุเคราะห์เข้าทำการเก็บแบบสอบถาม (Try out)
- ข4 แบบตอบรับกลับขอความอนุเคราะห์เข้าทำการเก็บแบบสอบถาม (Try out)
- ข5 หนังสือขอความอนุเคราะห์เข้าทำการเก็บแบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษา

ข1 หนังสือขอเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต KASEM BUNDIT UNIVERSITY

ที่ มกบ. 0215/จว.078 (162)

15 ตุลาคม 2562

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.มณฑิรา จารุเพ็ง

เนื่องด้วย นางสาวหัตตดาว สलगโครพ รหัสนักศึกษา 59-08014-25887 นักศึกษาคณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ชั้นปีที่ 4 ได้ลงทะเบียนเรียนรายวิชา จว.404 โครงการพิเศษทางจิตวิทยา ในปีการศึกษา 2562 รายวิชาดังกล่าวนี้กำหนดให้นักศึกษาได้มีประสบการณ์ในการศึกษาค้นคว้าเรื่องที่เป็นประเด็นทางจิตวิทยามีคุณค่าและเป็นประโยชน์ตัวนักศึกษากลุ่มบุคคล และสังคม ทั้งนี้ นางสาวหัตตดาว สलगโครพ ได้รับอนุมัติให้ทำการศึกษาค้นคว้า เรื่อง บุคลิกภาพแบบเอและบี สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองกับการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต โดยมี อาจารย์นภาพร อยู่ถาวร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการฯ

ในการนี้จากคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการฯ หลักสูตรฯ จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า รายละเอียดปรากฏดังเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย อนึ่ง หากท่านมีข้อสงสัยประการใด กรุณาติดต่อ นางสาวหัตตดาว สलगโครพ ทางโทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลข 0992135119 หลักสูตรฯ ขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์ของท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.คมเพชร ฉัตรศุกกุล)

รองอธิการบดีฝ่ายกิจการพิเศษ

ในฐานะคณบดีคณะจิตวิทยา

คณะจิตวิทยา "พัฒนาคน พัฒนาคณะด้วยศาสตร์และจรรยาบรรณวิชาชีพเพื่อสร้างสรรค์สังคมในอุดมคติอย่างยั่งยืน"
สถานที่ตั้ง : อาคาร 3 ชั้น 2 หมายเลขโทรศัพท์ 02-320-2777 ต่อ 1328
E-mail : psychology.kasem@gmail.com

วิทยาเขตพัฒนาการ : 1761 ถนนพัฒนาการ เขตสวนหลวง กรุงเทพฯ 10250 โทรศัพท์ 0-2320-2777 โทรสาร 0-2321-4444
PATANAKARN CAMPUS : 1761 PATANAKARN ROAD, SUAN LUANG, BANGKOK 10250 TEL. 0-2320-2777 FAX 0-2321-4444

วิทยาเขตร่มเกล้า : 77 ถนนร่มเกล้า เขตมีนบุรี กรุงเทพฯ 10510 โทรศัพท์ 0-2904-2222 โทรสาร 0-2904-2200
ROMKLAO CAMPUS : 77 ROMKLAO ROAD, MINBURI, BANGKOK 10510 TEL. 0-2904-2222 FAX 0-2904-2200

มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

บันทึกข้อความ

หน่วยงาน... คณะจิตวิทยา
 ที่... จว.069/2562... วันที่... 15 ตุลาคม 2562
 เรื่อง... ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เรียน อาจารย์ ดร.ธัมมัญญิตตา อยู่เจริญ

เนื่องด้วย นางสาวหัตตดาว สलगโครพ รหัสนักศึกษา 59-08014-25887 นักศึกษาคณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ได้รับอนุมัติให้ทำการศึกษาค้นคว้า เรื่อง บุคลิกภาพแบบเอและบี สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองกับการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต โดยมี อาจารย์นภาพร อยู่ถาวร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการฯ

ในการนี้จากคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการฯ หลักสูตรฯ จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า รายละเอียดปรากฏดังเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย อนึ่ง หากท่านมีข้อสงสัยประการใด กรุณาติดต่อ นางสาวหัตตดาว สलगโครพ ทางโทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลข 0992135119 หลักสูตรฯ ขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.คมเพชร ฉัตรศุภกุล)
 รองอธิการบดีฝ่ายกิจการพิเศษ
 ในฐานะคณบดีคณะจิตวิทยา

มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

บันทึกข้อความ

หน่วยงาน..... คณะจิตวิทยา
 ที่..... จว.070/2562 วันที่..... 15 ตุลาคม 2562
 เรื่อง..... ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เรียน อาจารย์อรรควิช จาริกจาริต

เนื่องด้วย นางสาวหัตตดาว สलगโครพ รหัสนักศึกษา 59-08014-25887 นักศึกษาคณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ได้รับอนุมัติให้ทำการศึกษาค้นคว้า เรื่อง บุคลิกภาพแบบเอและบี สัมพันธ์ภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองกับการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต โดยมี อาจารย์นภาพร อยู่ถาวร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการฯ

ในการนี้จากคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการฯ หลักสูตรฯ จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า รายละเอียดปรากฏดังเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย อนึ่ง หากท่านมีข้อสงสัยประการใด กรุณาติดต่อ นางสาวหัตตดาว สलगโครพ ทางโทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลข 0992135119 หลักสูตรฯ ขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.คมเพชร ฉัตรสุภกุล)
 รองอธิการบดีฝ่ายกิจการพิเศษ
 ในฐานะคณบดีคณะจิตวิทยา

ข2 แบบตอบรับกลับเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

คณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
 แบบตอบรับเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
 เรื่อง บุคลิกภาพแบบเอและบี สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองกับการปรับตัวด้านการเรียน
 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
 ของ นางสาวหัตตดาว สลุงโครพ รหัสนักศึกษา 59-08014-25887

- ไม่สามารถเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าของนักศึกษา
- ยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าของนักศึกษา
 โดยกำหนดให้นักศึกษามารับเอกสารที่พิจารณาแล้ว ได้ในวันที่..... 15 พ.ย. 62

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ลงชื่อ *สลุงโครพ*
 (..... *สลุงโครพ*)
 ตำแหน่ง *นาง.สลุงโครพ*
 วันที่ 15 / พ.ย. / 62

คณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
 แบบตอบรับเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
 เรื่อง บุคลิกภาพแบบเอและบี สัมพันธ์ภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองกับการปรับตัวด้านการเรียน
 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
 ของ นางสาวทัศนดาว สลุงโครพ รหัสนักศึกษา 59-08014-25887

- ไม่สามารถเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าของนักศึกษา
- ยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าของนักศึกษา
 โดยกำหนดให้นักศึกษามารับเอกสารที่พิจารณาแล้ว ได้ในวันที่..... 24 ต.ค. 2562

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ลงชื่อ
 (.....(อรจจรบ ตรีวัฒน์ภูจิตดา อยู่เจริญ).....)
 ตำแหน่ง อาจารย์ประจำคณะจิตวิทยา
 วันที่ 24 ต.ค. 2562

คณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
 แบบตอบรับเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
 เรื่อง บุคลิกภาพแบบเอและบี สัมพันธ์ภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองกับการปรับตัวด้านการเรียน
 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
 ของ นางสาวหัตตดาว สलगโครพ รหัสนักศึกษา 59-08014-25887

- ไม่สามารถเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าของนักศึกษา
- ยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าของนักศึกษา
 โดยกำหนดให้นักศึกษามารับเอกสารที่พิจารณาแล้ว ได้ในวันที่ 17 กรกฎาคม 2562

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ลงชื่อ อ. อ. อ. อ.
 (อ. อ. อ. อ.)
 ตำแหน่ง อ. อ. อ. อ. อ. อ. อ. อ. อ.
 วันที่ 17 / ๗-๗ / ๖๒

ข3 หนังสือขอความอนุเคราะห์เข้าทำการเก็บแบบสอบถาม (Try out)

มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต KASEM BUNDIT UNIVERSITY

ที่ มกบ. 0215/จว.105(262)

21 พฤศจิกายน 2562

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เข้าทำการเก็บข้อมูลสำหรับการทำโครงการพิเศษทางจิตวิทยา
เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. ตารางรายชื่อและข้อมูลในการจัดทำโครงการพิเศษทางจิตวิทยาของนักศึกษา
 2. แบบสอบถามที่ใช้เก็บข้อมูล จำนวน 5 ฉบับ
 3. แบบตอบรับให้นักศึกษาเข้าทำการเก็บข้อมูล จำนวน 5 ฉบับ

ด้วยหลักสูตรหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา คณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต กำหนดให้นักศึกษาชั้นปีที่ 4 จัดทำโครงการพิเศษทางจิตวิทยา ภายใต้การดูแลของอาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชา และอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการพิเศษทางจิตวิทยา

ในกรณีนี้ นักศึกษาของหลักสูตรฯ ได้แจ้งความประสงค์ขอเก็บข้อมูลสำหรับการทำโครงการพิเศษทางจิตวิทยากับนักศึกษาในมหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิตของท่าน และเพื่อให้การจัดทำโครงการฯ ของนักศึกษาสำเร็จตามเป้าประสงค์ หลักสูตรฯ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการอนุญาตให้นักศึกษาเข้าทำการเก็บข้อมูล จำนวน 5 คน รายชื่อดังนี้

1. นางสาวรัฐญา	มากคง	รหัสนักศึกษา 590801425766
2. นางสาวหัตถดาว	สลุงโครพ	รหัสนักศึกษา 590801425887
3. นางสาวพัทยา	พริ้งเพราษะ	รหัสนักศึกษา 590801426005
4. นางสาวสุวีร์รัตน์	ผลหินลาด	รหัสนักศึกษา 590801426586
5. นางสาวธาริณี	ชุ่มเจริญ	รหัสนักศึกษา 590801427637

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาดังกล่าว และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.คมเพชร จิตรศุกกุล)

รองอธิการบดีฝ่ายกิจการพิเศษ

ในฐานะคณบดีคณะจิตวิทยา

คณะจิตวิทยา "พัฒนาคน พัฒนาคนด้วยศาสตร์และจรรยาบรรณวิชาชีพเพื่อสร้างสรรค์สังคมในอุดมคติอย่างยั่งยืน"

สถานที่ตั้ง : อาคาร 3 ชั้น 2 หมายเลขโทรศัพท์ 02-320-2777 ต่อ 1328

E-mail : psychology.kasem@gmail.com

วิทยาเขตพัฒนาการ : 1761 ถนนพัฒนาการ เขตสวนหลวง กรุงเทพฯ 10250 โทรศัพท์ 0-2320-2777 โทรสาร 0-2321-4444

PATANAKARN CAMPUS : 1761 PATANAKARN ROAD, SUAN LUANG, BANGKOK 10250 TEL. 0-2320-2777 FAX 0-2321-4444

วิทยาเขตร่วมเกล้า : 77 ถนนร่วมเกล้า เขตมีนบุรี กรุงเทพฯ 10510 โทรศัพท์ 0-2904-2222 โทรสาร 0-2904-2200

BUMKLAO CAMPUS : 77 BUMKLAO ROAD, MINBURI, BANGKOK 10510 TEL. 0-2904-2222 FAX 0-2904-2200

ข4 แบบตอบรับกลับขอความอนุเคราะห์เข้าทำการเก็บแบบสอบถาม (Try out)

ข5 หนังสือขอความอนุเคราะห์เข้าทำการเก็บแบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษา

มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

บันทึกข้อความ

หน่วยงาน คณะจิตวิทยา

ที่ จว.154/2562

วันที่ 11 พฤษภาคม 2563

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เข้าทำการเก็บข้อมูลสำหรับการทำโครงการพิเศษทางจิตวิทยา

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. ตารางรายชื่อและข้อมูลในการจัดทำโครงการพิเศษทางจิตวิทยาของนักศึกษา
 2. แบบสอบถามที่ใช้เก็บข้อมูล จำนวน 4 ฉบับ
 3. แบบตอบรับให้นักศึกษาเข้าทำการเก็บข้อมูล จำนวน 4 ฉบับ

เนื่องด้วย นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาจิตวิทยา คณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิตบัณฑิต ได้รับอนุมัติให้จัดทำโครงการพิเศษทางจิตวิทยา ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา ภายใต้การดูแลของอาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชาและอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการพิเศษทางจิตวิทยา

เพื่อให้การดำเนินโครงการฯ ของนักศึกษาสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการอนุญาตให้นักศึกษาเข้าทำการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามแก่นักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ทั้งนี้ นักศึกษาเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ Google Form นักศึกษาเข้าทำการเก็บข้อมูล จำนวน 4 คน รายชื่อดังนี้

1. นางสาวหัตถดาว	สลุงโครพ	รหัสนักศึกษา 590801425887
2. นางสาวรุจิภา	สีเมือง	รหัสนักศึกษา 590801426069
3. นางสาวปฐมมาตี	ฤทธิกาญจน์	รหัสนักศึกษา 590801426988
4. นางสาววันวิษา	บุญมา	รหัสนักศึกษา 590801427758

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.คมเพชร นิตร์คุกุล)
คณบดีคณะจิตวิทยา

ภาคผนวก ค

ตารางการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม (IOC) และ

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
เรื่อง บุคลิกภาพแบบเอและบี สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง
กับการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

ตารางที่ ค-1 การวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียน

ข้อ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวมผล	ICO	การพิจารณา	การนำไปใช้
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3				
1	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
2	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
3	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
4	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
5	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
6	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
7	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
8	+1	-1	+1	1	0.33	ไม่ผ่านเกณฑ์	ตัดทิ้ง
9	+1	-1	+1	1	0.33	ไม่ผ่านเกณฑ์	ตัดทิ้ง
10	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
11	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
12	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
13	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
14	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
15	+1	0	+1	2	0.62	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
16	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
17	+1	0	+1	2	0.62	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
18	+1	+1	0	2	0.62	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
19	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
20	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
21	+1	0	+1	2	0.62	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
22	+1	0	+1	2	0.62	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
23	+1	-1	+1	1	0.33	ไม่ผ่านเกณฑ์	ตัดทิ้ง
24	+1	0	+1	2	0.62	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
25	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
26	+1	-1	+1	1	0.33	ไม่ผ่านเกณฑ์	ตัดทิ้ง

ตารางที่ ค-1 การวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียน (ต่อ)

ข้อ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวมผล	ICO	การพิจารณา	การนำไปใช้
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3				
27	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
28	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
29	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
30	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
31	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
32	+1	0	+1	2	0.67	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
33	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
34	+1	-1	+1	1	0.33	ไม่ผ่านเกณฑ์	ตัดทิ้ง
35	+1	-1	+1	1	0.33	ไม่ผ่านเกณฑ์	ตัดทิ้ง
36	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
37	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
38	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
39	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
40	+1	-1	+1	1	0.33	ไม่ผ่านเกณฑ์	ตัดทิ้ง
41	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
42	+1	-1	+1	1	0.33	ไม่ผ่านเกณฑ์	ตัดทิ้ง
43	+1	0	+1	2	0.67	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
44	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
45	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
46	+1	0	+1	2	0.67	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
47	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
48	+1	0	+1	2	0.67	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
49	+1	0	+1	2	0.67	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
50	+1	-1	+1	1	0.33	ไม่ผ่านเกณฑ์	ตัดทิ้ง

หมายเหตุ ข้อที่ผ่านเกณฑ์ คือ มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2558: 74)

ตารางที่ ค-2 การวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง

ข้อ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวมผล	ICO	การพิจารณา	การนำไปใช้
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3				
1	+1	0	+1	2	0.67	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
2	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
3	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
4	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
5	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
6	+1	0	+1	2	0.67	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
7	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
8	+1	-1	+1	1	0.33	ไม่ผ่านเกณฑ์	ตัดทิ้ง
9	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
10	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
11	+1	-1	+1	3	0.33	ไม่ผ่านเกณฑ์	ตัดทิ้ง
12	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
13	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
14	+1	-1	+1	3	0.33	ไม่ผ่านเกณฑ์	ตัดทิ้ง
15	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
16	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
17	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
18	+1	-1	+1	1	0.33	ไม่ผ่านเกณฑ์	ตัดทิ้ง
19	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
20	0	+1	+1	2	0.67	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
21	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
22	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
23	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
24	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
25	+1	-1	+1	1	0.33	ไม่ผ่านเกณฑ์	ตัดทิ้ง
26	+1	-1	+1	1	0.33	ไม่ผ่านเกณฑ์	ตัดทิ้ง
27	+1	-1	+1	1	0.33	ไม่ผ่านเกณฑ์	ตัดทิ้ง

ตารางที่ ค-2 การวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง (ต่อ)

ข้อ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวมผล	ICO	การพิจารณา	การนำไปใช้
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3				
28	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
30	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
31	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
32	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
33	+1	-1	+1	1	0.33	ไม่ผ่านเกณฑ์	ตัดทิ้ง
34	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
35	+1	-1	+1	1	0.33	ไม่ผ่านเกณฑ์	ตัดทิ้ง
36	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
37	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
38	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
39	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
40	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
41	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
42	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้

หมายเหตุ ข้อที่ผ่านเกณฑ์ คือ มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2558, น.71 – 72)

ภาคผนวก ง

ตารางการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกรายด้าน (r) ของแบบสอบถาม และ
ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) ของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ตารางที่ ง-1 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) ของแบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียน

	ข้อคำถาม	ค่า Correlation	การพิจารณา	การนำไปใช้
1	นักศึกษาเข้าห้องเรียนตรงต่อเวลา	.318	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
2	นักศึกษาตั้งใจฟังสิ่งที่อาจารย์สอน	.345	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
3	นักศึกษาจดบันทึกขณะฟังอาจารย์สอน	.473	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
4	หลังเลิกเรียนนักศึกษาจะทบทวนบทเรียน	.039	ไม่ผ่านเกณฑ์	ตัดทิ้ง
5	นักศึกษาไม่ใช้เครื่องมือสื่อสารในขณะที่เรียน	.215	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
6	นักศึกษาไม่พูดคุยนอกเรื่องกับเพื่อนในขณะที่อาจารย์สอน	.278	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
7	เมื่อถึงเวลาเรียนนักศึกษาจะรู้สึกเบื่อหน่าย	.420	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
8	เมื่อถึงเวลาเรียนนักศึกษาจะรู้สึกไม่อยากเข้าเรียน	.506	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
9	การตั้งใจเรียนจะส่งผลให้นักศึกษาเรียนดีขึ้น	.464	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
10	การที่นักศึกษาทำงานที่ได้รับมอบหมายในรายวิชา จะส่งผลให้ระดับการเรียนของนักศึกษาดีขึ้น	.527	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
11	นักศึกษาคาดว่าคะแนนเฉลี่ยของตนเองจะเพิ่มขึ้นทุกภาคการศึกษา	.265	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
12	เมื่อผลการเรียนเริ่มต่ำลง นักศึกษารู้สึกหมดหวังและท้อแท้	.566	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
13	นักศึกษาเตรียมตำราและอุปกรณ์การเรียนให้พร้อมก่อนเริ่มเรียน	.385	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
14	นักศึกษารอ่านหนังสือเรียนในทุกวิชาล่วงหน้าก่อนเรียนในวิชานั้น	.460	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
15	นักศึกษาจะทบทวนบทเรียนเพื่อเตรียมตัวสอบ	.372	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
16	นักศึกษามักขอยืมอุปกรณ์การเรียนจากเพื่อน	.547	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
17	นักศึกษารู้สึกไม่สดชื่นไม่พร้อมเรียน	.516	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
18	นักศึกษาทำงานเสร็จตามเวลาที่กำหนด	.348	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
19	นักศึกษาสามารถส่งงานภายในเวลาที่อาจารย์กำหนด	.465	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
20	เมื่อได้รับมอบหมายงานนักศึกษาจะรีบทำในทันที เพื่อให้งานเสร็จทันเวลาที่กำหนด	.257	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้

หมายเหตุ ข้อที่ผ่านเกณฑ์ คือ มีค่า r ตั้งแต่ 0.2 ขึ้นไป (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2553: 75)

ตารางที่ ง-1 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) ของแบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียน (ต่อ)

	ข้อคำถาม	ค่า Correlation	การพิจารณา	การนำไปใช้
21	เมื่อถึงเวลาส่งงานนักศึกษาจะมีงานส่งทุกครั้ง	.331	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
22	นักศึกษาไม่เคยส่งงานทันเวลาที่อาจารย์กำหนด	.561	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
23	นักศึกษาจะทำงานหลังเลิกเรียนทันที	.101	ไม่ผ่านเกณฑ์	ตัดทิ้ง
24	นักศึกษาคิดว่างานที่อาจารย์มอบหมายให้ทำจะทำได้ในเวลาใดก็ได้	.452	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
25	นักศึกษาทำงานแบบผลัดวันประกันพรุ่ง	.310	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
26	นักศึกษาทำการบ้านให้เสร็จก่อน แล้วจึงทำกิจกรรมอื่น ๆ	.001	ไม่ผ่านเกณฑ์	ตัดทิ้ง
27	นักศึกษารู้สึกเหนื่อยล้าที่ต้องเรียนและทำกิจกรรม ไปพร้อม ๆ กัน	.414	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
28	นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรม เพราะเข้าใจและเห็นประโยชน์ของการเข้าร่วมกิจกรรม	.336	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
29	นักศึกษาสามารถแบ่งเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมอย่างเหมาะสม	.148	ไม่ผ่านเกณฑ์	ตัดทิ้ง
30	นักศึกษารู้สึกเบื่อหน่าย เมื่อต้องทำกิจกรรมของมหาวิทยาลัย	.502	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
31	นักศึกษารู้สึกว่าตนเองเรียนหนักจนไม่มีเวลาพักผ่อน	.507	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
32	นักศึกษาเข้าชั้นเรียนในทุกรายวิชา ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ของเวลาเรียนทั้งหมด	.164	ไม่ผ่านเกณฑ์	ตัดทิ้ง
33	นักศึกษารู้สึกสนใจเมื่ออาจารย์ให้ทำกิจกรรมเกี่ยวกับสาขาวิชาที่เรียน	.305	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
34	การเรียนในสาขาวิชาที่กำลังเรียนอยู่ ทำให้นักศึกษารู้สึกว่าตนเองเป็นผู้ที่มีคุณค่าและมีประโยชน์ต่อสังคมมากขึ้น	.332	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
35	นักศึกษามีความสุขที่ได้เลือกเรียนในสาขาวิชาที่กำลังเรียนอยู่	.250	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
36	บ่อยครั้งที่นักศึกษาอยากลาออก หรือย้ายสาขาวิชา เพราะไม่พึงพอใจในสาขาวิชาที่เรียน	.627	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
38	นักศึกษากำหนดเป้าหมายการเรียนในแต่ละวัน และสามารถปฏิบัติงานได้สำเร็จตามเป้าหมายนั้น	.561	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
37	ในอนาคตนักศึกษาต้องการศึกษาต่อในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่ศึกษาอยู่	.322	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้

หมายเหตุ ข้อที่ไม่ผ่านเกณฑ์ คือ มีค่า r ตั้งแต่ 0.2 ขึ้นไป (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2553: 75)

ตารางที่ ง-1 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) ของแบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียน (ต่อ)

	ข้อคำถาม	ค่า Correlation	การพิจารณา	การนำไปใช้
39	นักศึกษาเพียรพยายามที่จะเรียนให้สำเร็จ โดยไม่ย่อท้อต่อปัญหาและอุปสรรค	.314	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
40	นักศึกษากลับใจข้อบกพร่องของตนเอง เพื่อให้เรียนได้สำเร็จตามเป้าหมาย	.156	ไม่ผ่านเกณฑ์	ตัดทิ้ง
41	นักศึกษาตั้งใจเรียนให้สำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด	.318	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
42	เมื่อนักศึกษาพบว่าตนเองมีผลการเรียนต่ำ นักศึกษาจะเพียรพยายามให้มากขึ้นเพื่อให้สำเร็จการศึกษา	.150	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
43	นักศึกษาดทนต่อการเรียนแม้จะลำบากเพียงใดก็ตาม เพื่อความสำเร็จในอนาคต	.289	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้

หมายเหตุ ข้อที่ผ่านเกณฑ์ คือ มีค่า r ตั้งแต่ 0.2 ขึ้นไป (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2553: 75)

ตารางที่ ง-2 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง

	ข้อความ	ค่า Correlation	การพิจารณา	การนำไปใช้
1	นักศึกษาแสดงความเคารพต่อผู้ปกครอง	.206	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
2	นักศึกษาพูดกับผู้ปกครองด้วยน้ำเสียงสุภาพ	.309	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
3	นักศึกษามักโต้เถียงกับผู้ปกครองอย่างรุนแรง	.404	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
4	นักศึกษาเห็นว่าการแสดงความก้าวร้าวทั้งโดยวาจาและกิริยาท่าทางต่อผู้ปกครองเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม	.437	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
5	ผู้ปกครองของนักศึกษาเป็นบุคคลที่ควรแก่การเคารพกราบไหว้	.464	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
6	นักศึกษาเคารพการตัดสินใจของผู้ปกครอง	.445	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
7	เมื่อผู้ปกครองกล่าวตักเตือน นักศึกษามักจะทำหูทวนลม	.620	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
8	นักศึกษาเชื่อฟังสิ่งที่ผู้ปกครองแนะนำ	.410	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
9	นักศึกษาทราบว่าหน้าที่ผู้ปกครองตำหนิหรือเข้มงวด เพราะผู้ปกครองต้องการให้นักศึกษาได้ดี	.342	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
10	นักศึกษารับฟังสิ่งที่ผู้ปกครองตักเตือนหรือสั่งสอน	.568	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
11	เมื่อผู้ปกครองมีความคิดเห็นไม่ตรงกับนักศึกษา นักศึกษาจะรับฟังเหตุผลของผู้ปกครอง	.411	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
12	เมื่อผู้ปกครองว่ากล่าวตักเตือนในพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมนักศึกษา นักศึกษาจะหยุดทำพฤติกรรมนั้นทันที	.477	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
13	บ่อยครั้งที่นักศึกษาไม่ทำตามคำสั่งสอนของผู้ปกครอง	.573	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
14	คำสั่งสอนของผู้ปกครองมักไม่สมเหตุสมผล นักศึกษาจึงไม่ปฏิบัติตาม	.423	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
16	นักศึกษาช่วยผู้ปกครองประหยัดค่าใช้จ่ายโดยไม่ใช้เงินฟุ่มเฟือย	.460	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
15	เมื่อผู้ปกครองมีกิจกรรมให้นักศึกษาช่วยเหลือ นักศึกษาจะให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่	.448	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้

หมายเหตุ ข้อที่ผ่านเกณฑ์ คือ มีค่า r ตั้งแต่ 0.2 ขึ้นไป (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2553: 75)

ตารางที่ ง-2 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง (ต่อ)

	ข้อความ	ค่า Correlation	การพิจารณา	การนำไปใช้
17	นักศึกษาทำงานบ้านที่ผู้ปกครองมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ	.553	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
18	เมื่อผู้ปกครองขอให้นักศึกษาช่วยเหลือ นักศึกษามักพูดบ้ายเบี่ยง เช่น เดี่ยว รอก่อน แป๊บหนึ่ง เป็นต้น	.603	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
19	นักศึกษาจะปรึกษาผู้ปกครองในเรื่องการวางแผนการเรียน	.530	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
20	นักศึกษาไม่ค่อยขอคำแนะนำปรึกษาในเรื่องส่วนตัวกับผู้ปกครอง	.425	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
21	ผู้ปกครองแสดงความห่วงใยเมื่อนักศึกษากลับบ้านดึก	.595	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
22	เมื่อนักศึกษามีปัญหาผู้ปกครองจะช่วยหาทางแก้ไข	.197	ไม่ผ่านเกณฑ์	ตัดทิ้ง
23	ผู้ปกครองพูดให้กำลังใจเมื่อนักศึกษาไม่สบายใจ	.460	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
24	ผู้ปกครองพยายามจัดสรรเวลาว่างเพื่อพานักศึกษาไปเที่ยวพักผ่อน	.466	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
25	ผู้ปกครองไม่ค่อยมีเวลาอยู่กับนักศึกษา	.514	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
26	เมื่อนักศึกษากลับบ้านดึก ผู้ปกครองจะคิดว่านักศึกษาหนีเที่ยว	.504	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
27	ผู้ปกครองไว้วางใจในเรื่องการใช้จ่ายเงินของนักศึกษา	.440	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
28	ผู้ปกครองเปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการวางแผนกิจกรรมของครอบครัว	.242	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
29	ผู้ปกครองจะคอยถามในเรื่องส่วนตัวของนักศึกษา	.319	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
30	ผู้ปกครองจะคอยถามในเรื่องการเรียนของนักศึกษา	.518	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
32	ผู้ปกครองให้คำแนะนำที่ส่งผลให้นักศึกษาประสบความสำเร็จด้านการเรียน	.481	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
31	ผู้ปกครองให้การแนะนำปรึกษาและส่งเสริมให้นักศึกษาได้เรียนในสิ่งที่นักศึกษาสนใจ	.401	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้

หมายเหตุ ข้อที่ผ่านเกณฑ์ คือ มีค่า r ตั้งแต่ 0.2 ขึ้นไป (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2553: 75)

ตารางที่ ง-2 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง (ต่อ)

ข้อความ		ค่า Correlation	การพิจารณา	การนำไปใช้
33	ผู้ปกครองให้การแนะนำปรึกษาในด้านการ จัดสรรเวลาเรียนและการใช้ชีวิตส่วนตัว	.567	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้

หมายเหตุ ข้อที่ผ่านเกณฑ์ คือ มีค่า r ตั้งแต่ 0.2 ขึ้นไป (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2553: 75)

ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เรื่อง บุคลิกภาพแบบเอ-บี สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง กับการปรับตัวด้านการ
เรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

ตารางที่ ง-3 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแต่ละฉบับ

แบบสอบถาม	ค่าความเชื่อมั่น
การปรับตัวด้านการเรียน	.891
สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง	.906

หมายเหตุ ข้อที่ผ่านเกณฑ์ คือ มีค่า r ตั้งแต่ 0.2 ขึ้นไป (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2553 : 75)

ภาคผนวก จ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

- แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล
- แบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียน
- แบบสอบถามบุคลิกภาพ
- แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง

แบบสอบถาม

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทำแบบสอบถามในการศึกษาเรื่อง บุคลิกภาพแบบเอและบี สัมพันธภาพระหว่าง
 นักศึกษากับผู้ปกครอง กับการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
 เรียน นักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวทางการเรียนของ
 นักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ประกอบด้วย ลำดับการเกิด ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว
 บุคลิกภาพและสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง ซึ่งนักศึกษาสามารถแสดงความรู้สึกหรือความ
 คิดเห็นได้อย่างอิสระ ไม่มีคำตอบใดถูกหรือผิด ทุกคำตอบจะถูกเก็บไว้เป็นความลับ โดยผู้ศึกษาจะทำการ
 วิเคราะห์ผลในภาพรวม และนำไปใช้เฉพาะในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เท่านั้น

ผู้ศึกษาหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากนักศึกษาเป็นอย่างดี และขอขอบคุณในความ
 ร่วมมือของนักศึกษามา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

นางสาวทัตดาว สลุงโครพ

นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา

คณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้ประกอบด้วย 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1	แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	2	ข้อ
ตอนที่ 2	แบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียน	จำนวน	36	ข้อ
ตอนที่ 3	แบบสอบถามบุคลิกภาพ	จำนวน	16	ข้อ
ตอนที่ 4	แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง	จำนวน	32	ข้อ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษา และเติมข้อความลงในช่องว่างให้ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษามากที่สุด

1. ลำดับการเกิด

- ลูกคนโต ลูกคนกลาง ลูกคนสุดท้อง ลูกคนเดียว

2. ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

- ต่ำกว่า 15,000 บาท ตั้งแต่ 15,001 - 20,000 บาท
 ตั้งแต่ 21,001 - 25,000 บาท ตั้งแต่ 25,001 - 30,000 บาท
 ตั้งแต่ 30,000 บาท

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างด้านขวามือช่องใดช่องหนึ่ง ที่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษามากที่สุด และโปรดตอบให้ครบทุกข้อ โดยพิจารณาดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษามากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษามาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษาบ้างไม่จริงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษาน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษาน้อยที่สุด

ข้อคำถาม	จริงที่สุด	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
1 นักศึกษาเข้าห้องเรียนตรงต่อเวลา				
2 นักศึกษาตั้งใจฟังสิ่งที่อาจารย์สอน				
3 นักศึกษาจดบันทึกขณะฟังอาจารย์สอน				
4 นักศึกษาไม่ใช่เครื่องมือสื่อสารในขณะที่เรียน				
5 นักศึกษาไม่พูดคุยนอกเรื่องกับเพื่อนในขณะที่อาจารย์สอน				
6 เมื่อถึงเวลาเรียนนักศึกษาจะรู้สึกเบื่อหน่าย				
7 เมื่อถึงเวลาเรียนนักศึกษาจะรู้สึกไม่อยากเข้าเรียน				
8 การตั้งใจเรียนจะส่งผลให้นักศึกษาเรียนดีขึ้น				
9 การที่นักศึกษาทำงานที่ได้รับมอบหมายในรายวิชาจะส่งผลให้ระดับการเรียนของนักศึกษาดีขึ้น				
10 นักศึกษาคาดว่าคะแนนเฉลี่ยของตนเองจะเพิ่มขึ้นทุกภาคการศึกษา				
11 เมื่อผลการเรียนเริ่มต่ำลง นักศึกษารู้สึกหมดหวังและท้อแท้				
12 นักศึกษาเตรียมตำราและอุปกรณ์การเรียนให้พร้อมก่อนเริ่มเรียน				
13 นักศึกษาอ่านหนังสือเรียนในทุกวิชาล่วงหน้าก่อนเรียนในวิชานั้น				

แบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียน (ต่อ)

	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
14	นักศึกษาจะทบทวนบทเรียนเพื่อเตรียมตัวสอบ					
15	นักศึกษามักขอยืมอุปกรณ์การเรียนจากเพื่อน					
16	นักศึกษารู้สึกไม่สดชื่นไม่พร้อมเรียน					
17	นักศึกษาทำงานเสร็จตามเวลาที่กำหนด					
18	นักศึกษาสามารถส่งงานภายในเวลาที่อาจารย์กำหนด					
19	เมื่อได้รับมอบหมายงานนักศึกษาจะรีบทำในทันที เพื่อให้งานเสร็จทันเวลาที่กำหนด					
20	เมื่อถึงเวลาส่งงานนักศึกษาจะมีงานส่งทุกครั้ง					
21	นักศึกษาไม่เคยส่งงานทันเวลาที่อาจารย์กำหนด					
22	นักศึกษาคิดว่างานที่อาจารย์มอบหมายให้ทำจะทำในเวลาใดก็ได้					
23	นักศึกษาทำงานแบบผลัดวันประกันพรุ่ง					
24	นักศึกษารู้สึกเหนื่อยล้าที่ต้องเรียนและทำกิจกรรมไปพร้อม ๆ กัน					
25	นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรม เพราะเข้าใจและเห็นประโยชน์ ของการเข้าร่วมกิจกรรม					
26	นักศึกษารู้สึกเบื่อหน่าย เมื่อต้องทำกิจกรรมของมหาวิทยาลัย					
27	นักศึกษารู้สึกว่าตนเองเรียนหนักจนไม่มีเวลาพักผ่อน					
28	นักศึกษารู้สึกสนใจเมื่ออาจารย์ให้ทำกิจกรรมเกี่ยวกับ สาขาวิชาที่เรียน					
29	การเรียนในสาขาวิชาที่กำลังเรียนอยู่ ทำให้นักศึกษารู้สึกว่า ตนเองเป็นผู้ที่มีคุณค่าและมีประโยชน์ต่อสังคมมากขึ้น					
30	นักศึกษามีความสุขที่ได้เลือกเรียนในสาขาวิชาที่กำลังเรียนอยู่					
31	บ่อยครั้งที่นักศึกษาอยากลาออก หรือย้ายสาขาวิชา เพราะ ไม่พึงพอใจในสาขาวิชาที่เรียน					
32	ในอนาคตนักศึกษาต้องการศึกษาต่อในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง หรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่ศึกษาอยู่					
33	นักศึกษากำหนดเป้าหมายการเรียนในแต่ละวันและสามารถ ปฏิบัติงานได้สำเร็จตามเป้าหมายนั้น					
34	นักศึกษาเพียรพยายามที่จะเรียนให้สำเร็จ โดยไม่ย่อท้อต่อ ปัญหาและอุปสรรค					
35	นักศึกษาตั้งใจเรียนให้สำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาที่ หลักสูตรกำหนด					
36	นักศึกษอดทนต่อการเรียนแม้จะลำบากเพียงใดก็ตาม เพื่อความสำเร็จในอนาคต					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างด้านขวามือช่องใดช่องหนึ่ง ที่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษามากที่สุด และโปรดตอบให้ครบทุกข้อ โดยพิจารณาดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษามากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษา
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษาบ้างไม่จริงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษาน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษาน้อยที่สุด

	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
1	เมื่อนักศึกษาทำสิ่งใด ต้องทำให้เสร็จโดยเร็วที่สุด					
2	ถ้าต้องฟังคนอื่นที่พูดไม่รู้จบ นักศึกษาทนไม่ได้					
3	นักศึกษารู้สึกเป็นการเสียเวลามาก ถ้างานที่ทำดำเนินไปอย่างล่าช้า					
4	นักศึกษารู้สึกเป็นการเสียเวลามาก ถ้าต้องไปรอซื้อของจากร้านค้าที่มีลูกค้าหนาแน่น					
5	เมื่อนักศึกษาเริ่มทำสิ่งใดแล้วต้องทำสิ่งนั้นให้เสร็จ					
6	นักศึกษาคิดว่าเวลาช่างผ่านไปอย่างรวดเร็วจนไม่สามารถทำสิ่งที่ตั้งใจไว้ได้					
7	นักศึกษาคิดว่าคนรอบข้างมักทำงานไม่ถูกใจ					
8	นักศึกษามักรู้สึกหงุดหงิดเมื่อต้องทำสิ่งต่าง ๆ ซ้ำซาก					
9	เมื่อต้องฟังคนพูดเรื่องไร้สาระนักศึกษารู้สึกเบื่อหน่ายและหาทางเลี่ยงออกมา					
10	นักศึกษาเป็นคนทำงานด้วยความรวดเร็วว่องไว					
11	นักศึกษารู้สึกทนไม่ได้ ถ้าต้องทำงานร่วมกับคนที่ทำงานอย่างขอไปที					
12	นักศึกษามีความกระตือรือร้นในการเขียนเสมอ					
13	นักศึกษารู้สึกหงุดหงิดที่ต้องเข้าคิวเพื่อรับบริการ เช่น ร้านอาหาร ร้านสะดวกซื้อ ธนาคาร เป็นต้น					
14	นักศึกษาไม่ชอบให้มีใครหรืออะไรมาขัดจังหวะการทำงาน					
15	เพื่อนส่วนใหญ่เห็นว่านักศึกษาเป็นคนจริงจังกับการเรียน					
16	นักศึกษาชอบทำงานที่ต้องรับผิดชอบให้เสร็จก่อนเวลากำหนด					

ตอนที่ 4 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างด้านขวามือช่องใดช่องหนึ่ง ที่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษามากที่สุด และโปรดตอบให้ครบทุกข้อ โดยพิจารณาดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษามากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษามาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษาบ้างไม่จริงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษาน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษาน้อยที่สุด

	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
1	นักศึกษาแสดงความเคารพต่อผู้ปกครอง					
2	นักศึกษาพูดกับผู้ปกครองด้วยน้ำเสียงสุภาพ					
3	นักศึกษามักโต้เถียงกับผู้ปกครองอย่างรุนแรง					
4	นักศึกษาเห็นว่าการแสดงความก้าวร้าวทั้งโดยวาจาและ กิริยาท่าทางต่อผู้ปกครองเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม					
5	ผู้ปกครองของนักศึกษาเป็นบุคคลที่ควรแก่การเคารพ กราบไหว้					
6	นักศึกษาเคารพการตัดสินใจของผู้ปกครอง					
7	เมื่อผู้ปกครองกล่าวตักเตือน นักศึกษามักจะทำหูทวนลม					
8	นักศึกษาเชื่อฟังสิ่งที่ผู้ปกครองแนะนำ					
9	นักศึกษาทราบว่าการที่ผู้ปกครองตำหนิหรือเข้มงวด เพราะผู้ปกครองต้องการให้นักศึกษาได้ดี					
10	นักศึกษารับฟังสิ่งที่ผู้ปกครองตักเตือนหรือสั่งสอน					
11	เมื่อผู้ปกครองมีความคิดเห็นไม่ตรงกับนักศึกษา นักศึกษา จะรับฟังเหตุผลของผู้ปกครอง					
12	เมื่อผู้ปกครองว่กล่าวตักเตือนในพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม นักศึกษา นักศึกษาจะหยุดทำพฤติกรรมนั้นทันที					
13	บ่อยครั้งที่นักศึกษาไม่ทำตามคำสั่งสอนของผู้ปกครอง					
14	คำสั่งสอนของผู้ปกครองมักไม่สมเหตุสมผล นักศึกษา จึงไม่ปฏิบัติตาม					
15	เมื่อผู้ปกครองมีกิจกรรมให้นักศึกษาช่วยเหลือ นักศึกษา จะให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่					
16	นักศึกษาช่วยผู้ปกครองประหยัดค่าใช้จ่าย โดยไม่ใช่ จ่ายเงินฟุ่มเฟือย					

แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง (ต่อ)

	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
17	นักศึกษาทำงานบ้านที่ผู้ปกครองมอบหมาย อย่างเต็มความสามารถ					
18	เมื่อผู้ปกครองขอให้นักศึกษาช่วยเหลือศึกษามัก พูดบ่ายเบี่ยง เช่น เตี้ย รอก่อน แป็บนี่ง เป็นต้น					
19	นักศึกษาคะปรึกษาผู้ปกครองในเรื่องการวางแผนการเรียน					
20	นักศึกษาไม่ค่อยขอคำแนะนำปรึกษาในเรื่องส่วนตัว กับผู้ปกครอง					
21	ผู้ปกครองแสดงความห่วงใยเมื่อนักศึกษากลับบ้านดึก					
22	ผู้ปกครองพูดให้กำลังใจเมื่อนักศึกษาไม่สบายใจ					
23	ผู้ปกครองพยายามจัดสรรเวลาว่างเพื่อพานักศึกษา ไปเที่ยวพักผ่อน					
24	ผู้ปกครองไม่ค่อยมีเวลาอยู่กับนักศึกษา					
25	เมื่อนักศึกษากลับบ้านดึก ผู้ปกครองจะคิดว่านักศึกษา หนีเที่ยว					
26	ผู้ปกครองไว้วางใจในเรื่องการใช้จ่ายเงินของนักศึกษา					
27	ผู้ปกครองเปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการวางแผน กิจกรรมของครอบครัว					
28	ผู้ปกครองจะคอยถามในเรื่องส่วนตัวของนักศึกษา					
29	ผู้ปกครองจะคอยถามในเรื่องการเรียนของนักศึกษา					
30	ผู้ปกครองให้การแนะนำปรึกษาและส่งเสริมให้นักศึกษาได้ เรียนในสิ่งที่นักศึกษาสนใจ					
31	ผู้ปกครองให้คำแนะนำที่ส่งผลให้นักศึกษาประสบ ความสำเร็จด้านการเรียน					
32	ผู้ปกครองให้การแนะนำปรึกษาในด้านการจัดสรร เวลาเรียนและการใช้ชีวิตส่วนตัว					

ประวัติย่อของผู้ศึกษา

ชื่อ-สกุล	นางสาวทัดดาว สลุงโครพ
วัน เดือน ปีเกิด	24 มิถุนายน พ.ศ. 2540
หมายเลขโทรศัพท์	09-9213-5119
E-mail Address	Thatdao.Salungkhorop@gmail.com
ID LINE Address	ts.salungkhorop
Facebook Address	Thatdao Salungkhorop
Instagram	ts.salungkhorop
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2562	ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา คณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2559	มัธยมศึกษาตอนปลาย หนึ่งสุตรวิทยาศาสตร์ – คณิตศาสตร์ โรงเรียนโคกสลุงวิทยา จังหวัดลพบุรี
พ.ศ. 2556	มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนโคกสลุงวิทยา จังหวัดลพบุรี
พ.ศ. 2553	ประถมศึกษา โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 100 จังหวัดลพบุรี